

CU NOI ESTE DUMNEZEU

**Manual de cateheză
pentru copiii de 11-12 ani**

Partea I: Iisus Hristos, Mesia Cel făgăduit

Lecțiile 1-18

**Apărut cu binecuvântarea Sfântului Sinod
al Bisericii Ortodoxe Române
ca material bibliografic suplimentar de Religie,
la clasa a V-a**

**Editura «Oastea Domnului» – Sibiu
2001**

Varianta în limba română a acestui manual reprezintă o prelucrare după manualul corespunzător realizat de **Prof. Constanța Tarasar** pentru copii ortodocși din America. Prelucrarea a fost realizată de **Pr. prof. dr. Vasile Mihoc** și **Asist. drd. Daniel Mihoc** de la Facultatea de Teologie Ortodoxă «Andrei Șaguna» din Sibiu.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale

Cu noi este Dumnezeu – Manual de cateheză pentru copii de 11-12 ani, – Sibiu: Oastea Domnului, 2001
15 vol. 29,7 cm.

ISBN 973-9364-54-3

Partea I: Lecțiile 1-18. 2001. – 112 p. – ISBN 973-9364-53-5

28

© Editura «Gospel Light» (USA), pentru ediția în limba engleză
© Editura «Oastea Domnului» – Sibiu, pentru versiunea românească

ISBN 973-9364-53-5

Dragi copii,

Voi știți deja multe lucruri despre Biblie și despre credința creștină. De mici ați învățat să vă spuneți rugăciunile și să cântați colinde sau alte cântări sfinte. De la părinți și bunici ați auzit multe lucruri frumoase despre Domnul Iisus Hristos, despre Prea Curata Sa Maică, despre alte personaje și întâmplări biblice, despre sfinții pe care-i cinstește Biserica. Cei care mergeți în mod regulat la biserică, la Sfânta Liturghie și la alte sfinte slujbe, auziți mereu citirile din Sfânta Scriptură, predicile și toate învățăturile sfinte. Iar prin ora de religie de la școală aveți prilejul, sub îndrumarea unor profesori anume pregătiți, să puneți în ordine toate aceste cunoștințe bune și folositoare și să le fixați în memorie.

Vă oferim acum un manual nou, deosebit de cele pe care le-ați cunoscut până acum. Veți descoperi cu bucurie mai întâi că este un manual deosebit de frumos și care se citește cu multă plăcere. Veți vedea apoi că acest manual vă este foarte folositor la școală, pentru orele de religie. Totodată însă, punându-l la îndemâna celorlalți din casă, veți constata îndată că el nu e numai pentru voi, copiii de 11-12 ani, ci și pentru frații voștri mai mari, ba chiar și pentru părinții voștri, care se vor regăsi cu suflete de copii și-și vor descoperi setea de a afla ceea ce Domnul voiește să le spună pentru mântuirea lor.

Spuneam că este un manual deosebit. Este, desigur, un manual de cateheză, cu o ordonare a predării materialului în strânsă legătură cu sărbătorile anului bisericesc. Accentul cade însă pe o bună formare biblică. Biblia sau Sfânta Scriptură este Cartea cărților, pentru orice creștin. Nu veți putea fi buni credincioși și nu veți putea trăi frumos, așa cum vrea Dumnezeu, dacă nu veți iubi și nu veți cerceta cu dragoste și în chip cât mai stăruitor tot ceea ce ne

spune Dumnezeu în cuvântul Său. Deosebit în acest manual este tocmai felul în care El ne introduce în tainele cuvântului sfânt, oferindu-ne o bază sigură pentru aprofundarea în continuare a Sfintei Scripturi.

Acest manual se intitulează *Cu noi este Dumnezeu*. Mai ales în Postul Mare cântăm cu toții o frumoasă cântare care are chiar acest titlu: *Cu noi este Dumnezeu*. Titlul este foarte potrivit pentru acest manual. Căci el, într-adevăr, ne arată cum a venit Dumnezeu la noi și de ce putem noi, ca creștini, să spunem și să cântăm că Dumnezeu este cu noi.

În primele lecții, ni se vorbește despre pregătirea venirii în lume a Fiului lui Dumnezeu. Învățăm astfel despre patriarhii Vechiului Testament, despre poporul lui Israel și eliberarea sa din robia egipteană, prin Moise, despre judecătorii și regii lui Israel și despre proorocii care, inspirați de Dumnezeu, au anunțat cu mult înaintea venirii Mântuitorului Hristos. Iar în continuare ni se vorbește despre Sfântul Ioan Botezătorul, despre Buna Vestire și despre Nașterea Mântuitorului, despre Botezul Său în Iordan, despre activitatea și despre învățătura Sa cea minunată. Materialele sunt prezentate din perspectiva vieții Bisericii, iar aplicarea lor la viața noastră este făcută mai ales prin acea parte a lecțiilor care se intitulează *Trăirea credinței noastre*. Exercițiile însoțitoare ajută la fixarea în memorie a celor învățate.

Domnul să-Și reverse mila și harul Său peste toți cei care vor folosi acest manual, dăruindu-le spor deplin pe calea cunoașterii și a împlinirii cuvântului și a voii Sale.

Sibiu, la începutul Postului Mare, 2001

Pr. prof. dr. Vasile MIHOC

Carte Sfântă

Carte Sfântă, mână sfântă
Te-a adus în a mea cale;
Câte lacrimi semănat-am
Eu pe paginile tale!

Cât am plâns pe-a' tale file,
Când m-am regăsit în tine
Ruinat, pierdut, în moarte,
Dar răscumpărat – pe mine!

Am aflat cum, prin păcate,
Eu eram pierdut și-n moarte,
Am aflat chemarea dulce
Să las căile deșarte.

Am aflat iubirea care
Astfel n-a mai fost vreodată
Arătată pentru mine
Ca a Bunului Sfânt Tată...

Am aflat de Marea Jertfă
Dată pentru-a mea scăpare:
Pe Iisus Mântuitorul,
Scumpul vieții mele Soare.

Și-am aflat lumina, calea
Și-adevărul vieții mele,
Și, unite cu prigoane,
Câte bucurii în ele!...

Carte Sfântă, mână sfântă
Mi te-a pus la căpătaie
De la prima mea cântare,
De la dragostea dintâie.

Și-azi, Cuvântul Sfânt al vieții
Mi-este-ndemn și îndrumare,
Mângâiere-nțelepciune,
Întărire și muștrare.

Domnul meu din tine-mi spune,
Să mă-nvețe tot ce-i bine;
Măine-osânda sau răsplata
Mi-o va spune tot din tine.

Fii cu mine și mă-nvață
Și mă muștră și mă-ndeamnă,
Ca să-nvăț ce-nseamnă moartea
Și viața ce înseamnă...

Ca să-nvăț ce-nseamnă clipa,
S-o răscumpăr mă învață
Și, trăind în curăție,
Să am veșnica viață.

Mai unit să fiu cu Domnul,
Mai cu râvnă-n calea strâmtă...
Tu, comoara vieții mele,
Carte Sfântă, Carte Sfântă...

Traian DORZ

CU NOI ESTE DUMNEZEU

1.

Țara Bibliei

Biblia este o istorisire despre Dumnezeu și despre poporul Său. În acest an, vom învăța despre Iisus, Fiul lui Dumnezeu. Vom citi despre viața și despre învățăturile Sale. Vom face cunoștință cu țara în care a trăit Iisus și în care a fost scrisă Biblia. Vom încerca să înțelegem ce ne spune Iisus și să vedem cum așteaptă El ca noi să împlinim cuvintele Sale și să urmăm pilda Sa.

Privire asupra Bibliei

Pentru a afla un anumit loc (text) din Biblie, ni se dă o referință ca aceasta:

Facerea 12, 1-3.

Primul cuvânt (**Facerea**) ne spune în ce carte va trebui să găsim textul respectiv. Primul număr (**12**) ne arată capitolul în care se află acel text. Numerele următoare (**1-3**) ne precizează versetele pe care trebuie să le citim, adică de la 1 până la 3.

Priviți acum la acest text. Puneți un semn în Biblia voastră pentru a marca locul.

Puneți, de asemenea, semne în următoarele locuri:

Facerea 2, 4-14

Facerea 11, 31-32

Facerea 12, 4-10

Facerea 21, 1-3.

În Biblie sunt multe cărți. Dacă nu suntem siguri unde se află o carte sau pagina unde începe ea, vom găsi la început sau la sfârșit o listă cu cărțile Bibliei (cuprinsul).

*Dumnezeu îl trimite pe Avraam într-o țară îndepărtată,
unde va zidi un altar Domnului*

Un început și o făgăduință

„Ieși din pământul tău, din neamul tău și din casa tatălui tău și vino în pământul pe care ți-l voi arăta Eu. Și Eu voi ridica din tine un popor mare, te voi binecuvânta, voi mări numele tău și vei fi izvor de binecuvântare... și se vor binecuvânta întru tine toate neamurile pământului.”

(Facere 12, 1-3)

Dumnezeu a adresat aceste cuvinte unui om cu numele Avram. Mai târziu, Dumnezeu i-a dat un nume nou – **Avraam**, care înseamnă „tată al multor popoare”. Dumnezeu l-a ales pe Avraam ca să fie părintele poporului Său. Aceste cuvinte adresate lui Avraam le găsim în prima carte a Bibliei.

Deschideți la prima carte și scrieți denumirea ei aici:

.....
„Geneza” (sau Facerea) înseamnă „naștere” sau „origine”. Această carte ne spune cum a început lumea. Ea ne istorisește cum a creat Dumnezeu pe primii oameni și ce li s-a întâmplat acestora.

Cunoașteți alte cuvinte care se referă la începuturi?

Căutați într-un dicționar următoarele cuvinte: a genera, generație, genealogie, genă, gen și fixați-vă sensurile lor.

Cum ne pot ajuta aceste cuvinte să vorbim despre istorisirea de astăzi?

O privire generală asupra lumii lui Avraam

1. Avraam s-a născut în orașul Ur, din Mesopotamia. Tatăl său, Terah, l-a luat pe fiul său, Avram, și pe nepotul său, Lot (nepotul de frate al lui Avram), și pe Sarai, soția lui Avram, și a plecat cu ei în Haran.

Găsiți orașul Ur în partea dreaptă a hărții și trasați cu o culoare drumul lor spre Haran.

2. După moartea lui Terah, Dumnezeu i-a spus lui Avraam să plece spre o țară pe care i-o va arăta El. Avraam, Sarai și Lot, nepotul lui Avraam, s-au dus spre sud, în țara Canaan.

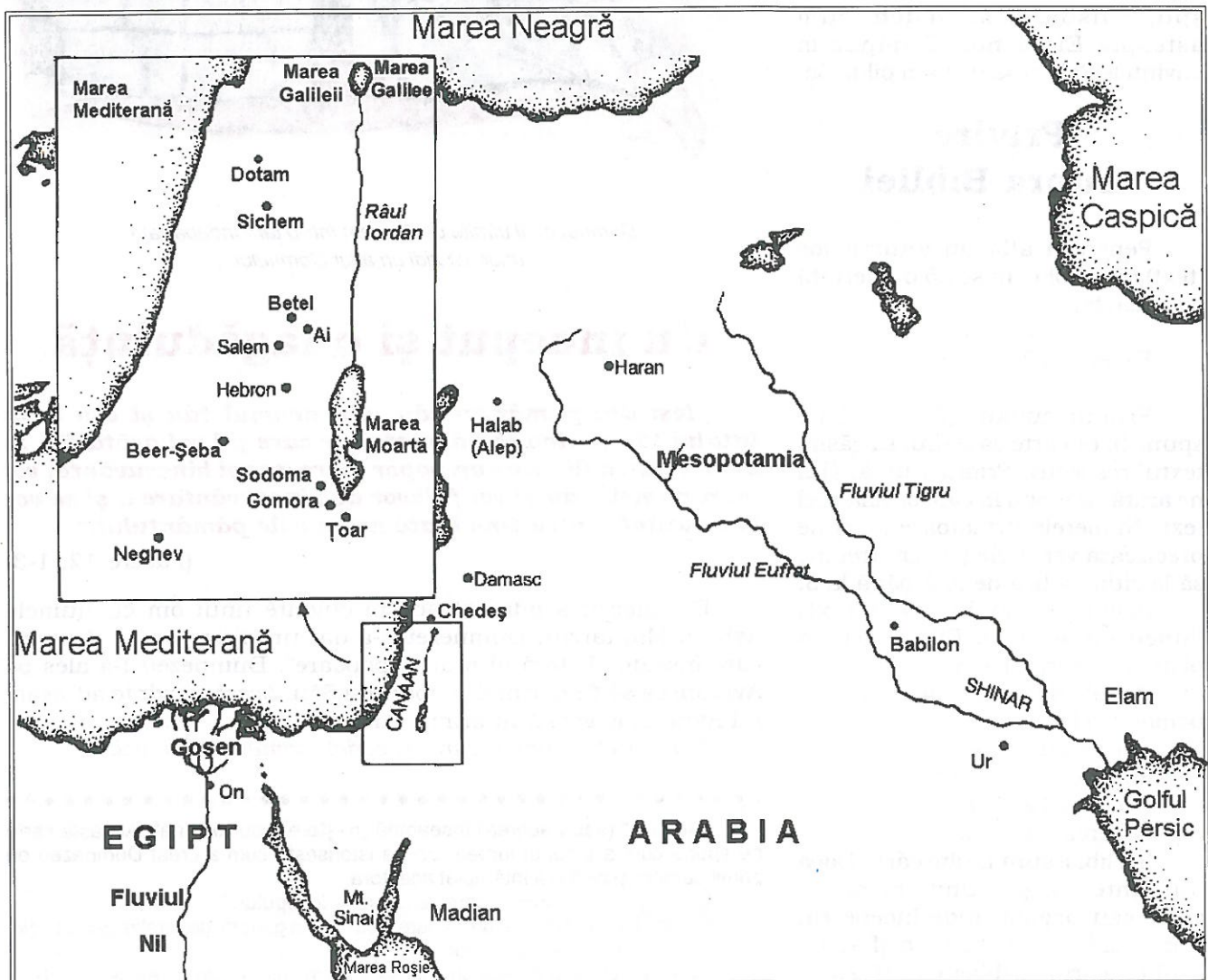
Citiți lecția și găsiți localitățile prin care au trecut în drumul lor spre Sichem și spre Betel. Marcați cu altă culoare călătoria pe hartă.

3. Familia lui Avraam n-a fost bine primită în Canaan, de aceea a plecat spre sud, în **Neghev**, iar apoi spre apus, în **Egipt**.

Marcați această călătorie cu o culoare diferită.

4. În sfârșit, Avraam a venit înapoi în **Neghev**, unde a devenit bogat, având multe turme de oi și de vite. După mulți ani el s-a întors la **Betel**, în țara pe care i-a dat-o Dumnezeu. Apoi s-a așezat aproape de **Hebron**.

Marcați cu o altă culoare decât cele folosite până aici întoarcerea lui Avraam în țara Canaanului, unde a murit și a fost îngropat împreună cu Sara, în peștera Macpela.

Făgăduința făcută de Dumnezeu poporului Său

Viața lui Avraam este, într-adevăr, un început. El a fost chemat de Dumnezeu să fie primul patriarh sau „tată al poporului” lui Israel. După Avraam, fiul său, Isaac, nepotul său, Iacov (Israel), și multe generații ale poporului au primit, de asemenea, făgăduința lui Dumnezeu că El va mântui pe poporul Său de păcatul și de moartea care pustia pământul. După mai multe veacuri, Iisus Hristos – Fiul lui Dumnezeu și Urmașul lui Avraam, primul Părinte al lui Israel – a venit să Se nască pe pământ ca Domn și Mântuitor al nostru. El a adus tuturor o viață nouă.

Avraam se încrede în Dumnezeu

Ce-ați face dacă cineva v-ar cere să împachetați imediat tot ce aveți și să mergeți într-un loc necunoscut? Dumnezeu i-a cerut lui Avraam să lase totul și să meargă în altă țară. A fost greu pentru Avraam și pentru familia sa. Cum va fi acel loc? Pe cine vor găsi acolo?

Avraam nu știa unde-l trimitea Dumnezeu, dar el s-a încrezut în făgăduința Lui și a fost gata să împlinească voia Sa. Avraam și soția lui, Sarai, și-au luat tot ce aveau, și-au adunat turmele și-au ieșit din **Haran**, plecând spre **Canaan**.

În cale, ei au întâlnit păstori și mulți negustori cu caravane, care străbăteau ținutul acela, ducând mărfuri din și înspre marile împărății învecinate. Negustorii aduceau argint din Anatolia, lemn de cedru din pădurile Libanului, tămâie din oazele pustiei Arabiei, papirus făcut de egipteni, și transportat de corăbii spre răsărit în formă de suluri care, mulți ani mai târziu, vor fi folosite pentru a se scrie pe ele cuvintele Bibliei. O caravană mare putea avea câteva sute de catâri, fiecare purtând vreo 60 de kilograme de marfă. Într-o zi, ea putea face cam 35 de kilometri pe cărările pietroase și bătute de vânt ale pustiei.

De la viața din cetate la cea de pustiu

Ca și negustorii și păstori, Avraam și familia sa trăiau, în timpul călătoriei, în corturi; dar acesta nu era felul de viață cu care fusese obișnuit Avraam. Înainte de a pleca spre **Haran**, el crescuse în cunoscuta și prospera cetate **Ur**, în **Mesopotamia**, în care erau multe case și piețe. Drumul său din **Ur** spre **Haran** l-a dus prin vechiul oraș **Babilon** și peste râul **Eufurat**. Acum trecea prin **Halab** (Alepe), **Chedeș** și **Damasc**. Apoi, prin **Sichem**, a trecut în țara **Canaanului**. Dumnezeu i-a grăit din nou lui Avraam, zicându-i: „Țara aceasta o voi da urmașilor tăi”. Avraam a luat pietre și a zidit un altar (jertfelnic), pentru a-I mulțumi lui Dumnezeu, ridicându-și cortul la **Betel**.

Avraam era altfel decât vecinii săi canaaniti, căci el se încredea în Dumnezeu și credea în făgăduința pe care El i-a făcut-o. Avraam n-a fost bine primit în Canaan; de aceea, a mers spre sud, spre pustiu **Neghev** și spre **Egipt**. După ce a trăit o vreme în pustiu, s-a întors la **Betel** și, în sfârșit, s-a așezat în **Hebron**.

Avraam – prietenul lui Dumnezeu

Dumnezeu a avut grijă de Avraam și i-a dat multe semne ale iubirii Sale. El a făgăduit lui Avraam și Sarei că vor avea un copil, al cărui nume va fi Isaac (care înseamnă *răs*). El le-a mai spus că numele Sarei va fi Sarra, așa precum Avram a devenit Avraam. Amândoi doreau un copil, dar erau bătrâni când Dumnezeu le-a făcut făgăduința, încât Sarra a răs. „Cum ar putea doi oameni bătrâni ca noi să aibă un fiu?”, s-a întrebat ea. Dar s-a născut Isaac. El a devenit bucuria bătrâneților lor. Dumnezeu le-a zis că va încheia un *legământ* (o înțelegere) cu Avraam. Este vorba de făgăduința lui Dumnezeu de a-Și împlini lucrarea de mântuire prin Avraam, Isaac și urmașii lor.

O încercare a credinței

Odată, Dumnezeu i-a zis lui Avraam să-l ducă pe unicul său fiu, Isaac, pe un munte unde să-l aducă jertfă. Avraam s-a umplut de durere, dar avea o atât de mare încredere în Dumnezeu, încât a fost gata să asculte și să facă ceea ce i se ceruse. Însă chiar în clipa în care trebuia să-l sacrifice pe fiul său cel prea iubit, Dumnezeu l-a oprit. El i-a arătat un berbec încurcat cu coamele în-tr-un tufiș. Avraam a putut jertfi animalul în locul fiului său. Dumnezeu a cunoscut cât de mari erau credința și încrederea lui Avraam în El și i-a făgăduit încă o dată că prin neamul lui „se vor binecuvânta toate popoarele pământului”.

Dumnezeu îi iubea pe Avraam și pe Sarra. El știa că Avraam îi era credincios, și de aceea n-a îngăduit jertfirea singurului său fiu. Totuși, după multe generații, Dumnezeu însuși l-a jertfit pe singurul Său Fiu pentru noi. Iisus Hristos a murit de bunăvoie pe Cruce, pentru ca noi să fim mântuiți și să primim viață veșnică. Dumnezeu a făcut El însuși ceea ce nu l-a forțat pe Avraam să facă.

Făgăduința lui Dumnezeu este pentru noi și pentru copiii noștri

Oamenii care au trăit după Avraam au spus iară și iară istorisirile despre iubirea lui Dumnezeu. Și noi, în Biserică, spunem, iară și iară, aceste istorisiri, deoarece știm că făgăduința lui Dumnezeu a fost făcută și pentru noi. Mai știm că făgăduința lui Dumnezeu a fost făcută cu mult timp înainte și că ea a fost împlinită prin venirea lui Iisus Hristos.

Scrieți aici alt cuvânt pentru «Legământ»: .....

În versetul din dreapta:

SCRIEȚI cine este «Eu» care a făcut legământul.

ÎNCERCUIȚI cuvântul care arată cât va ține legământul.

SCRIEȚI numele bărbatului căruia i Se adresează Dumnezeu.

MARCAȚI CU UN DREPTUNGHI cuvântul care arată pentru cine mai este legământul.

SUBLINIAȚI cuvintele care arată ce va face Dumnezeu ca parte a Sa în legământ.

LEGĂMÂNTUL LUI DUMNEZEU

„Eu (.....) voi
pune legământul Meu între Mine și tine
(.....) și urmașii tăi,
din neam în neam, să fie legământ veșnic,
așa că Eu voi fi Dumnezeul tău și al
urmașilor tăi de după tine.”

(Facerea 17, 7)

Căutați în Epistola Sf. Apostol Pavel către Galateni 3, 29,
să vedeți cine sunt urmașii lui Avraam și scrieți-i aici:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Oamenii care-și câștigă pâinea din creșterea animalelor și din cultura plantelor depind în mare măsură de pământ, de vreme, de sol și de vegetație. Deși noi toți depindem de aceste lucruri, dependența este mai directă și mai evidentă pentru oamenii al căror trai depinde de pământ, decât pentru aceia dintre noi care trăiesc în orașe.

Gândiți-vă la ocupațiile care depind direct de pământ. De exemplu: cultivarea cerealelor; creșterea animalelor pentru lapte, piele, lână sau alte produse; producerea sucurilor din fructe; cultivarea copacilor pentru lemn etc.

Am citit despre Avraam și despre legătura familiei sale și a urmașilor săi cu pământul. În lecțiile următoare, vom citi despre alți oameni ale căror ocupații au fost legate de pământ. Iosif, strănepotul lui Avraam, știa atât de multe lucruri despre cereale încât a fost în stare să-l ajute pe unul dintre cei mai puternici împărați ai lumii. Moise a avut o întâlnire minunată cu Dumnezeu, pe când păștea oile. David a fost un mare rege, dar, pe când era copil, era păstor de oi. Domnul nostru Iisus Hristos a practicat meseria lui Iosif, părintele Său adoptiv pământesc, care, ca tâmplar, făcea lucruri folositoare și frumoase din lemn.

Strămoșii noștri socoteau binefacerile pământului ca pe un mare dar al lui Dumnezeu. Mulțumirea lor se reflectă în cultul nostru ortodox – mai ales în *Ectenia mare*, care face parte din slujbele noastre bisericești. Ectenia mare cuprinde o serie de cereri prin care, printre altele, îi cerem lui Dumnezeu mai multe lucruri pământești de care avem nevoie. După fiecare cerere, ne rugăm lui Dumnezeu să ne miluiască.

De exemplu:

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Credincioșii: Doamne, miluiește!

La prima vedere, această cerere pare să se refere la ceva ce-i privește numai pe cei care lucrează pământul, a căror activitate depinde în mod direct de condițiile naturale. Dar să ne gândim puțin la ceea ce înseamnă această cerere pentru noi, toți, și pentru lucrurile ce țin de viața noastră.

De exemplu:

– produsele animale din care se fac bunurile de care avem nevoie;

– plantele pe care le mâncăm sau din care se face mâncarea;

– apa curată pentru băut și pentru spălat;

– lemnul folosit pentru clădirile în care trăim, în care învățăm, în care ne rugăm și ne adunăm împreună cu alții.

Discutați cu familia voastră despre alte lucruri din viața voastră, care sunt afectate de condițiile menționate în această cerere. Siliți-vă să fiți atenți atunci când ascultați această cerere în biserică și rugați-vă, într-adevăr, lui Dumnezeu să ne miluiască și să împlinească nevoile noastre.

Acesta va fi un moment potrivit și pentru a ne gândi la felurile în care putem să ne arătăm mulțumirea față de Dumnezeu pentru darurile pământului, prin îngrijirea și protejarea acestuia.

Gândiți-vă, împreună cu familia voastră, cum ați putea face voi acest lucru și cum ați putea încuraja pe alții să procedeze la fel.

Menționați mai jos ce lucruri bune și ce lucruri rele am putea face.

Cum ne arătăm grija față de pământ?

Ce facem bine:

.....

.....

.....

.....

.....

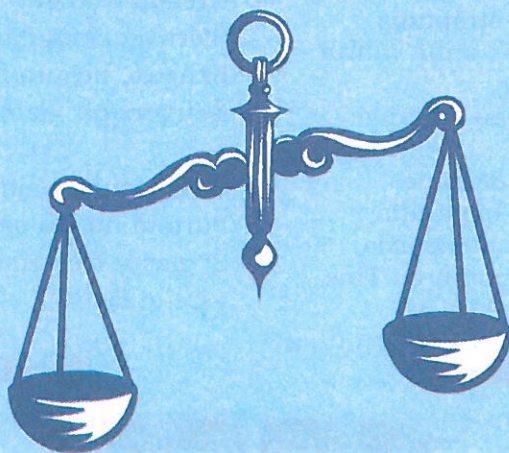
.....

.....

.....

.....

.....

Ce facem rău:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Jertfire

(Facerea 22, 1)

Dumnezeu a vrut să-ncerce
Lui Avraam credința sa,
Și-a cerut pe fiu-i unic
Jertfă pe altar să-l dea.

Avraam iubea din suflet
Pe Isaac, copilul lui,
Însă, pentru el, mai mare
Era voia Domnului.

Astfel, el și-a dus copilul,
Cu tot zbulciumul amar,
Pe un munte, ca să-l junghie
Și să-l ardă pe altar.

Domnul însă n-a vrut asta,
Domnul numai l-a-ncercat.
A-njunghiat un miel, iar fiul
Va fi binecuvântat.

*

*Jertfa care-o cere Domnul orișicui
Este ascultarea de porunca Lui.
Orișicine-ascultă fi-va bucuros,
Jertfa ascultării ne-a cerut Hristos.*

Traian Dorz

Contemporan

Nu mă-nspăimântă cerul, nici pământul;
Pe unul calc, pe cellalt îl străpung;
Sunt slab, sămânță care-o suflă vântul
Pe stepele vieții, îndelung,
Dar el mă suflă unde vreau s-ajung!

Chiar dacă ești la infinit de mine,
Dar știu că ești și-Ți cat Împărăția,
Nu-mi mai trăiesc în van nimicnicia.
O Doamne, sunt contemporan cu Tine
Și sunt contemporan cu veșnicia!

Vasile Voiculescu

Avraam

La toate cele din trecut
I se ceruse-n taină renunțare
Și a rămas cu pruncul pe pământ
Și s-a lipit de el cu-nfrigurare.

Apoi, și pruncul i-a fost râvnit,
Și de viitor să se despartă,
Când cu turmele se învârtea
Pe lângă Marea Moartă.

Casă și prunc, muiere și părinți
I s-au smuls încet din rădăcină,
Între străini, împins în suferinți,
A început să mestece lumină.

Să mănânce vorbele pe rând,
Să rămână greu dinspre ființă.
Ce pierdu-n pustie i s-a-ntors
Prin jertfire-ntru făgăduință.

Ioan Alexandru

Glasul sângelui

De jos, din pământ,
Glasul sângelui sfânt
Strigă-și, prin veacuri, refrenul durut:
– Ce-ai făcut? Ce-ai făcut? Ce-ai făcut?

Greua osândă
Sfârtecă pofta flămândă:
Sângele, negura, vina
Ne-ngroapă, ne-ngroapă lumina...

Strămoșule, Caine, frate,
Purtăm numai sânge în spate
Și glasul blestemului mut:
– Ce-ai făcut? Ce-ai făcut? Ce-ai făcut?

Sergiu Grossu

CU NOI ESTE DUMNEZEU

2.

Mărturia Bibliei

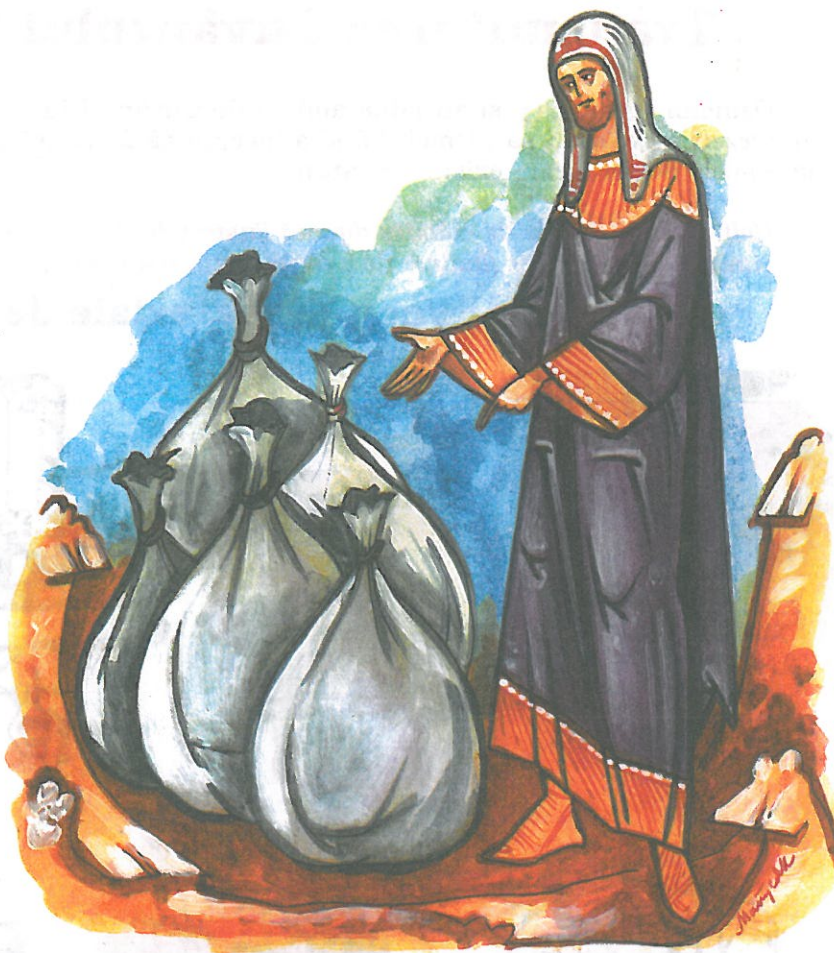
Biblia este mărturia scrisă a mesajului lui Dumnezeu către toate popoarele. Ea ne istorisește despre Dumnezeu și despre poporul Său. În Biblie găsim cuvântul lui Dumnezeu și mesajul Său mântuitor.

Biblia nu este o singură carte, ci o colecție de mai multe cărți. Ele au fost scrise de oameni care L-au cunoscut pe Dumnezeu și s-au silit să facă voia Lui. Uneori, atât conducători, cât și supuși s-au abătut de la voia lui Dumnezeu. Dar atunci când slujitorii Săi credincioși le-au adus aminte de Domnul, ei s-au întors cu pocăință la El și au făcut voia Lui.

Cuvintele lui Dumnezeu au trecut din generație în generație, vreme de multe veacuri. Înainte de a fi scrise în cărți cuvintele lui Dumnezeu, oamenii și le aduceau aminte, povestindu-și unii altora și copiilor lor despre lucrările Sale.

Biblia: Cartea

Dumnezeu a ales pe unii oameni, ca Moise sau Ieremia, să scrie mesajul Său. Scrierea cărților Vechiului Testament a durat cam o mie de ani. Ea s-a făcut în ebraică, limba poporului lui Israel. Mai târziu, ea a fost tradusă în greacă. Mesajul lui Dumnezeu a fost scris cu mâna, pe tăblițe de lut sau de piatră, pe cioburi de oale sau pe suluri de *papyrus* și de *pergament*. Doar mai târziu, când a fost inventat tiparul, Biblia a putut fi citită de către oricine.

Iosif își salvează familia, dându-le fraților săi hrană în timp de foamete

Patriarhii lui Israel

„Iată care-i legământul Meu cu tine: Am să te înmulțesc foarte, foarte tare și am să ridic din tine popoare și îți voi da ție și urmașilor tăi după tine pământul în care pribegești, ca moștenire veșnică.“

(Facere 17, 4-8)

Când patriarhul Avraam a murit, fiul său l-a îngropat în peștera Macpela, la Hebron, alături de Sarra, soția sa. Isaac a devenit căpetenia familiei lui Avraam, iar după moartea sa i-a luat locul fiul său, Iacov, care a avut doisprezece fii.

Avraam, Isaac și Iacov sunt cunoscuți ca **patriarhii lui Israel**. Cuvântul *patriarh* înseamnă „părinte al poporului“. Dumnezeu i-a binecuvântat pe fiecare dintre ei. El a ales această familie, cu toți slujitorii ei, să fie „poporul Său“.

.....

Citiți următoarele versete din Biblie. Găsiți oameni și fapte care sunt comune sau care vorbesc despre lucruri asemănătoare: Facerea 26, 1-5, 24; Facerea 32, 24-30; Facerea 48, 3-4; Facerea 49, 28-33; Facerea 50, 22-26.

Dumnezeu face același lucru pentru câțiva oameni. Care este acest lucru?

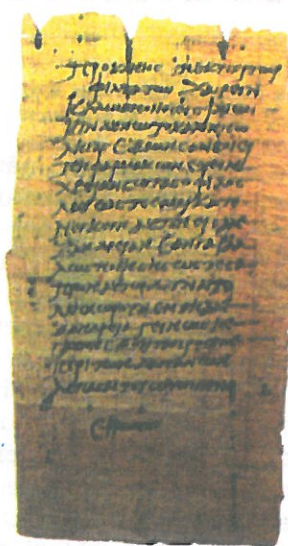
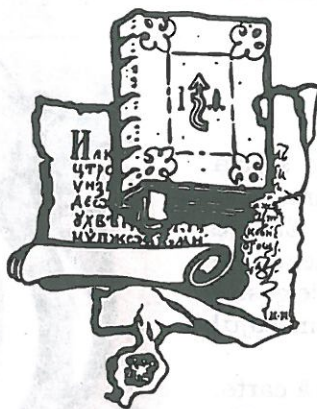

Transmiterea Cuvântului lui Dumnezeu

Oamenii credincioși și-au adus aminte de Cuvântul lui Dumnezeu, istorisind cum S-a întâlnit Dumnezeu cu bărbați sau femei. Când a început să fie scrisă Biblia, autorii cărților sfinte au folosit materialele de scris care existau pe atunci.

Uniți cu câte o linie de culoare diferită ilustrațiile de mai jos cu materialele de scris din antichitate împreună cu definițiile lor. (Înainte de a alege, citiți cu atenție toate definițiile.)

Vechile materiale de scris

Definiții

TOC: Unealtă de scris pe care o foloseau scribii pentru a scrie cu cerneală pe papirus sau pe pergament.

PERGAMENT: Piele de capră sau de oaie, prelucrată prin netezire, în așa fel încât să se poată scrie pe ea. Acesta rezista în timp mai mult decât papirusul.

PAPIRUS: Un fel de hârtie obținută prin prelucrarea fâșiilor tăiate din tulpina unei plante ce crește în Delta Nilului. Încă umede fiind, aceste fâșii erau așezate una lângă alta și bătute până ce deveneau foite.

CERAMICĂ: Fragment (o bucată, un ciob) de oală din argilă pe care oamenii puteau să scrie.

SUL: Fâșie lungă de pergament sau de papirus care era înfășurată sub formă de cilindru, la ambele capete. Se scria textul în coloane dispuse de-a latul sulului.

TĂBLIȚĂ: Placă mică de lut sau de piatră, acoperită cu un strat de ceară, pe care se scria cu un stilet.

STILET: Unealtă cu vârf ascuțit folosită pentru scrierea literelor pe ceramică sau pe tăblițe.

Patriarhi ai poporului lui Dumnezeu

După moartea lui Avraam, căpetenie a poporului lui Dumnezeu a fost Isaac. Ca șef al unei familii, el trebuia să aibă grijă de asigurarea apei și a pășunilor pentru turme. El îi ducea din loc în loc și rămânea în unele locuri destul de multă vreme, pentru a săpa fântâni și a cultiva anumite cereale. Totuși, uneori, canaaniții (locuitorii țării) aveau neînțelegeri cu Isaac în privința dreptului asupra unei fântâni. Decât să lupte, Isaac prefera să schimbe locul, căci el era un om al păcii.

Iacov și Esau, fiii lui Isaac

Soția lui Isaac, Rebeca, a avut doi gemeni: pe Esau (Esau) și pe Iacov. Esau iubea libertatea, vânând și călărind prin pustiu. El vorbea tare și uneori fără să gândească. Ca frate mai mare, el ar fi trebuit să moștenească binecuvântarea tatălui său și cea mai mare parte din averea acestuia.

Iacov era un băiat liniștit; îi plăcea să stea acasă. El o ajuta pe mama sa la țesut corturi din păr de capră sau la alte treburi ale casei. Rebeca și-a dat seama că Iacov va păstra tradițiile familiei și că va fi un conducător mai bun decât Esau. Probabil că Iacov a acceptat ideea și a așteptat în liniște un prilej de a o lua înaintea fratelui său.

Într-o zi, Esau s-a întors de la vânătoare foarte obosit și flămând. El i-a cerut lui Iacov să-i dea din mâncarea pe care o gătise. Iacov i-a zis: „Vinde-mi dreptul tău de întâi-născut și-ți voi da mâncare”. Esau a primit, fără să se gândească prea mult. Mai târziu, Iacov l-a înșelat pe tatăl său, care era aproape orb, și, dându-se drept Esau, a primit de la el binecuvântarea. Esau s-a mâniat foarte tare când a aflat că a pierdut binecuvântarea tatălui său, iar Iacov, de frică, a fugit la rudele sale din Haran.

Iacov este și el înșelat

Iacov a devenit astfel un nomad, ca și bunicul său, Avraam. A ajuns în Haran, unde a întâlnit-o pe Rahila, fiica lui Laban, care i-a devenit dragă. S-a angajat să lucreze mulți ani ca păstor la turmele lui Laban, pentru a se putea căsători cu Rahila. Când, în sfârșit, și-a împlinit slujba, Laban i-a dat-o pe Lia, sora mai mare a Rahilei, căci o soră mai mică nu se putea căsători înaintea surorii ei mai mari. Pentru că Iacov îl înșelase pe Esau, acum a fost și el înșelat de Laban. De aceea, Iacov a trebuit să mai lucreze încă 7 ani pentru Rahila. El a avut, în felul acesta, două soții, un lucru admis în acea vreme.

Iacov primește un nume nou

Iacov s-a hotărât să se întorcă la Hebron. Într-o noapte, în timpul călătoriei, a întâlnit pe un Necunoscut Care a început să se lupte cu el. Iacov s-a luptat plin de curaj toată noaptea cu acea Persoană puternică. El și-a dat seama că Acela cu Care se lupta nu era un om și l-a cerut binecuvântarea. Domnul – căci El era – l-a binecuvântat și i-a zis: „De acum nu-ți va mai fi numele Iacov, ci Israel te vei numi, că te-ai luptat cu Dumnezeu și cu oamenii și te-ai dovedit mai tare!”

Iacov și-a continuat călătoria și, când a trecut prin teritoriul fratelui său, spre marea sa ușurare, Esau l-a întâmpinat cu o îmbrățișare iertătoare. Amândoi frații erau la Hebron atunci când a murit Isaac, tatăl lor, și l-au îngropat în peștera Macpela, lângă tatăl său, Avraam. Apoi, cei doi frați s-au despărțit pentru totdeauna, trăind fiecare în altă parte, dar după ce dragostea frățească dintre ei fusese restabilită.

Iosif în Egipt

Iacov avea doisprezece fii, dar pe tânărul Iosif îl iubea cel mai mult. Iosif le-a povestit fraților un vis al său, în care i-a văzut pe ei închinându-i-se. Astfel, ei au devenit invidioși pe Iosif, mai ales că Iacov îi dăduse acestuia o haină lungă și frumoasă. De aceea, l-au prins și l-au vândut ca rob. Apoi au înmuiat haina lui Iosif în sângele unui ied și au trimis-o lui Iacov, pentru a-l convinge că Iosif a fost mâncat de o fiară sălbatică. Tatăl lui Iosif s-a umplut de durere. El nu știa că fiul său iubit era viu și vândut rob în Egipt.

Lui Iosif i-a mers bine acolo unde era. Era inteligent și talentat, astfel încât a fost foarte prețuit de stăpânii lui. I-a mers vestea că poate tâlcui

visurile, un dar foarte prețuit de egipteni, care credeau în visuri.

După un timp, Iosif a ajuns să tâlcuiască visurile lui Faraon, puternicul conducător al Egiptului. L-a sfătuit pe Faraon să se pregătească din vreme, căci timp de șapte ani va fi foamete mare; dar înainte de aceasta vor fi șapte ani de belșug. Deci Iosif i-a spus lui Faraon să aleagă un om priceput, care, în cei șapte ani de belșug, să adune din toate roadele pământului pentru cei șapte ani de foamete.

Faraon, văzând înțelepciunea lui Iosif, l-a pus pe el să administreze toate bogățiile Egiptului. În cei șapte ani de belșug, Iosif a adunat în toate cetățile Egiptului grâu pentru anii de foamete. Apoi a venit acea foamete mare și toți au văzut cât de bun a fost planul lui Iosif.

Foametea s-a întins și în afara Egiptului. Curând au venit frații lui Iosif din Canaan, să se închine înaintea acestui om important și să-l roage să le vândă grâu. Iosif i-a cunoscut, dar ei nu l-au recunoscut pe fratele lor care devenise înalt demnitar la curtea lui Faraon.

Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi, iertându-i sărutându-i și dăruindu-le bogății și grâu cât au voit. Mai târziu, frații l-au adus și pe tatăl lor, Iacov, în Egipt, unde, plin de bucurie, l-a revăzut pe iubitul său fiu. Când a murit Iacov, fiii i-au dus trupul în Canaan.

Ultimul dintre cei trei patriarhi – Avraam, Isaac și Iacov – s-a adăugat primilor doi și a fost îngropat în peștera Macpela, la Hebron. Urmașii patriarhilor au fost numiți adeseori **evrei**, denumire care amintește de călătoriile lui Avraam și care înseamnă „cei care vin de departe”. S-au mai numit și **israeliți**, adică urmași ai lui Iacov, al cărui nume a fost schimbat în „Israel”, cu mulți ani înainte, atunci când s-a luptat toată noaptea cu Dumnezeu.

Avraam, fiul său, Isaac, și nepotul său, Iacov, (Israel) au fost binecuvântați de Dumnezeu drept căpetenii ale poporului Său. Ei au fost numiți „patriarhi”, (adică „părinți ai poporului”), deoarece au condus pe Israel așa cum își conduce un tată bun familia. Credincioșii israeliți I se vor adresa totdeauna lui Dumnezeu cu numele de „**Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov**”.

Oameni și locuri din Biblia mea

Citiți întrebările din coloana strângă și scrieți corect în partea din dreapta, deasupra liniilor întrerupte, numele persoanelor sau ale locurilor, după modelul dat:

Care era numele...

...primului patriarh chemat de Dumnezeu pentru poporul Său? ..... *Avraam* .....

...locului unde Avraam a ridicat cel dintâi altar pentru a mulțumi lui Dumnezeu? .....

...țării spre care a plecat Avraam atunci când n-a fost bine primit în Canaan? .....

...fiului promis de către cei Trei Îngeri care i-au vizitat pe Avraam și pe Sarra? .....

...locului unde au fost îngropați Avraam și Sarra? .....

...celor doi fii gemeni rezultați din căsătoria lui Isaac cu Rebeca? .....

...cel nou pe care l-a căpătat Iacov după ce s-a luptat o noapte întreagă cu Dumnezeu? .....

...tuturor fiilor lui Iacov? ...../.....

...Fraților invidioși care l-au vândut ca rob pe „făuritorul de visuri”? ...../.....

...conducătorului pe care l-a slujit Iosif? .....

...țării în care a plecat familia lui Iacov spre a scăpa de foamete? .....

...locului în care Iosif și frații săi l-au îngropat pe tatăl lor? .....

În ceea ce am învățat până acum din Vechiul Testament, am întâlnit trei oameni ale căror nume au fost schimbate de Dumnezeu: Avram a devenit Avraam, Sarai a devenit Sarra, iar Iacov a devenit Israel. Noul nume în viața acestor oameni însemna că Dumnezeu le cerea să înceapă o viață „nouă” și să îndeplinească o lucrare specială pentru El.

Vorbiți despre înțelesul numelor celor din familia voastră. Pentru fiecare puteți răspunde la aceste întrebări:

- Cum a fost ales numele acestui membru al familiei?
- A primit el numele după cineva dintr-o generație anterioară? Sau după cineva din afara familiei? Dacă după cineva din afara familiei, de ce a fost ales numele acelei persoane?
- Cunoașteți înțelesul numelui?
- Există un sfânt cu acest nume?
- Numele acesta indică anumite calități sau trăsături de caracter?

(Puteți, de asemenea, să răspundeți la unele din aceste întrebări și în legătură cu numele de familie.)

Adeseori, în Biblie, numele sunt date spre a-i aminti persoanei respective de Dumnezeu și de

mulțumirea cuvenită Lui. De pildă, numele **Iosua** înseamnă „mântuirea Domnului”. **Matei** înseamnă „darul Domnului”. **Ieremia** înseamnă „Dumnezeu trimite”.

Uneori, numele ne aduc aminte cum trebuie să trăim. De pildă, ce ne spune numele **Irina**? Sau, ce eveniment biblic important ne reamintește numele **Florin**?

Numele pot, de asemenea, să aibă o legătură cu unii oameni care au făcut lucruri mari pentru Dumnezeu. **Ștefan** a fost primul creștin care și-a dat viața pentru credința sa în Hristos. **Teodora** („darul lui Dumnezeu”) a fost o mare sfântă a Bisericii noastre care, vrând să-și dedice întreaga viață slujirii lui Dumnezeu, s-a retras în Munții Neamțului, petrecând tot restul vieții în post și rugăciune pentru sine și pentru semenii.

Membrii cei mai tineri ai familiei să răspundă la aceste întrebări: Dacă ai pune nume unei fete, pe care l-ai alege? De ce ai alege acest nume? Ce nume ai alege pentru un băiat, și de ce?

În sfârșit, vorbiți despre numele pe care îl purtăm cu toții: acela de creștin. Și acesta este un nume dat de Dumnezeu. Ce înseamnă a avea acest nume? Cum putem să-l trăim în viața noastră de zi cu zi?

Nașterea Sfintei Fecioare Maria

În fiecare an, în 8 septembrie, prăznuim nașterea Sfintei Fecioare Maria, Născătoarea de Dumnezeu. Icoana sărbătorii îi înfățișează pe părinții ei, Ioachim și Ana, împreună cu femeile care au asistat la naștere. Jos, vedem femeile spălând copila nou-născută.

Ioachim și Ana erau înaintați în vârstă și nu avuseseră nici un copil. Ei erau oameni foarte evlavioși și așteptau venirea lui Mesia Cel făgăduit. Se rugau cu credință lui Dumnezeu să-i binecuvânteze cu un copil. Dumnezeu le-a dăruit un copil deosebit, pe Fecioara Maria, cea pe care o vor ferici toate neamurile (Luca 1, 48). Ei au pregătit calea venirii lui Dumnezeu la noi, în Persoana Fiului Său, Iisus Hristos.

Nașterea Sf. Fecioare Maria a avut loc la sfârșitul epocii Vechiului Testament. Întâmplarea nu este istorisită în Biblie, dar evenimentul nașterii ei și numele părinților ei ni s-au păstrat în Tradiția Bisericii, fiind pomenite la sfârșitul fiecărei slujbe săvârșite în biserică. Părinții Maicii Domnului ne aduc aminte că în fiecare generație au existat oameni credincioși, care și-au amintit de Dumnezeu și s-au încrezut în El.

Lupta-n rugăciune

(Facerea 32, 24)

Iacov a fost pus să lupte
Cu un înger minunat,
Când se întorcea acasă
De pe unde-a fost plecat.

Asta se-ntâmpla-ntr-o noapte,
Când sta Iacov singurel;
Îngerul fusese Domnul;
De-atunci i-a zis *Israel*.

Iacov n-a lăsat să plece
Îngerul cel minunat,
Până s-a zorit de ziuă
Și l-a binecuvântat.

Domnul i-a dat multe daruri
Lui *Israel* și i-a spus
Că-i va fi mereu aproape
Ori pe unde va fi dus...

*

*Când te lupți cu Domnul, roagă-L ne-ncetat,
Până când te lasă binecuvântat.
Cel ce-n rugăciune luptă credincios
Totdeauna-nvinge, că-i cu El Hristos.*

Traian Dorz

Odinioară

Odinioară, Noe scăpă de la-necat,
Cu seminții și neamuri plutind fără zăbavă,
Dar luă cu el păcatul în șubreda lui Navă
Și-l răspândi cu toată odrasla-i pe-Ararat.

Tu, Cruce purtătoare de Trupul lui Hristos,
Azi, ca o nouă Arcă, te-ncarci de-ntreaga lume
Și, biruind potopul păcatelor, anume
O urci și-o scoți din ceruri, la tronul sfânt prinos.

Vasile Voiculescu

În Școala Domnului

Când am venit întâia dată
La școala asta minunată,
Câțiva „copii“, mai mari ca mine,
M-au tras deoparte și mi-au spus:
– De azi încolo, țin-te bine,
Tu ești școlar al lui Iisus!

Despovărat de greul vinii,
Am stat în băncile luminii
Și-am învățat din Sfânta Carte
Ce-nseamnă-a păcii bucurie,
Ce-nseamnă viața fără moarte,
Ce-nseamnă Cer și Veșnicie...

Și-am scris pe-a inimii tăbliță,
Cu-a dragostei, de foc, peniță,
Un Nume scump, un Nume viu,
Un Nume ce-mi sporește dorul
Și veșnic n-am să uit să-l scriu:
– Iisus Hristos Mântuitorul!

Sergiu Grossu

Iacov

Pleca-n exil, destul de tânăr încă,
Nu se știa dacă va reveni;
Și-n ultima sa noapte adormi
La marginea hotarului de stâncă.

Și-a fost atins, în vis, de-o-nfricoșare
Că pământul de sub el e sfânt
Și, pe-o scară, îngerii la rând
Coborau cu cerul în cântare.

Și zorile apoi îl deșteptară,
Dar dorul de-a pleca se veșteji.
Și se duce, pentru-a reveni,
Cu prunci cu tot, ca-ncepător de țară.

Ioan Alexandru

3.

Poporul lui Israel

Este important să găsiți locurile din Biblie. Să zicem că veți afla scris: **Ieșirea 20, 4, 17** și vreți să citiți acest text.

Cum începeți?

Mai întâi să vedem ce ne spune fiecare parte a acestei informații.

Ieșirea este denumirea unei cărți a Bibliei;

20 este capitolul;

4-17 sunt versetele din capitolul 20 pe care urmează să le citiți. Va trebui să citiți toate versetele de la 14 la 17.

Astfel, acum puteți să citiți!

1. Să vă uitați în Biblie la Cuprins și să vedeți unde (la ce pagină) începe cartea Ieșirii.

Scrieți numărul paginii aici .....

2. Răsfoiți cartea Ieșirii până ce găsiți capitolul 20. Îl veți observa ușor, fiind scris cu caractere mai mari decât restul textului.

3. Urmăriți textul capitolului 20 până când ajungeți la numărul 4, scris mai mic, de la capăt de rând. Acesta este versetul 4. Citiți până ce veți termina și versetul 17.

4. Un grup de versete pe care le citim în Biblie este numit „pasaj” (sau pericopă). Citiți pasajul pe care l-ați căutat mai înainte. Este un pasaj (sau „pericopă”). Citiți pasajul pe care l-ați căutat mai înainte. Spuneți la ce se referă acesta.

Moise
primește
tablele
Legii
pe
Muntele
Sinai

Un drum lung spre Țara Făgăduinței

„Atunci Moise și poporul lui Israel au cântat Domnului cântarea aceasta și au zis: «Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit! Pe cal și pe călăreț în mare i-a aruncat»

(Ieșire 10, 51)

A doua carte a Bibliei, **Ieșirea (Exodul)**, zice: „Dar s-a ridicat alt rege peste Egipt, care nu cunoscuse pe Iosif. Fiii lui Iacov s-au așezat cu familiile lor în Egipt și au trăit mulți ani în pace. Dar după ce au murit Iosif și frații săi, iar numărul urmașilor lor s-a înmulțit foarte mult, s-a urcat un alt rege pe tronul Egiptului. Noul rege, temându-se ca nu cumva israeliții să se înmulțească mai mult decât egiptenii, i-a făcut robi, punându-i să construiască temple, piramide și uriașe statui de piatră. Dar chiar astfel asuprită, populația continua să se înmulțească. În cele din urmă, faraonul a decretat ca toți pruncii de parte bărbătească ai israeliților să fie uciși. În acest timp de îngrozitoare asuprire s-a născut Moise.

Ieșire 15

„Exod” înseamnă „a pleca” sau a ieși. Cartea Exodului sau a Ieșirii. Este a doua carte din Biblie. Căutați versetele scrise cu litere îngroșate în Ieșire 15 și scrieți numerele lor aici:

Peninsula Sinai

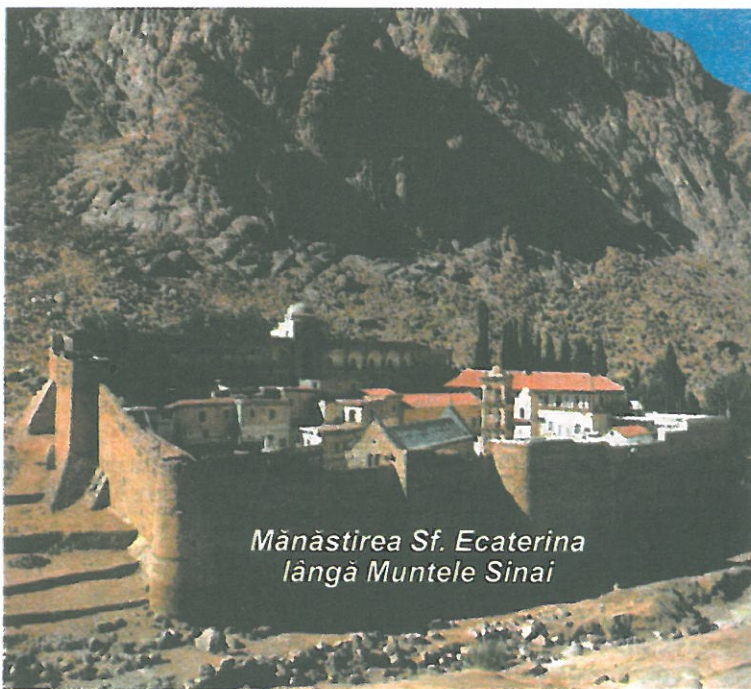
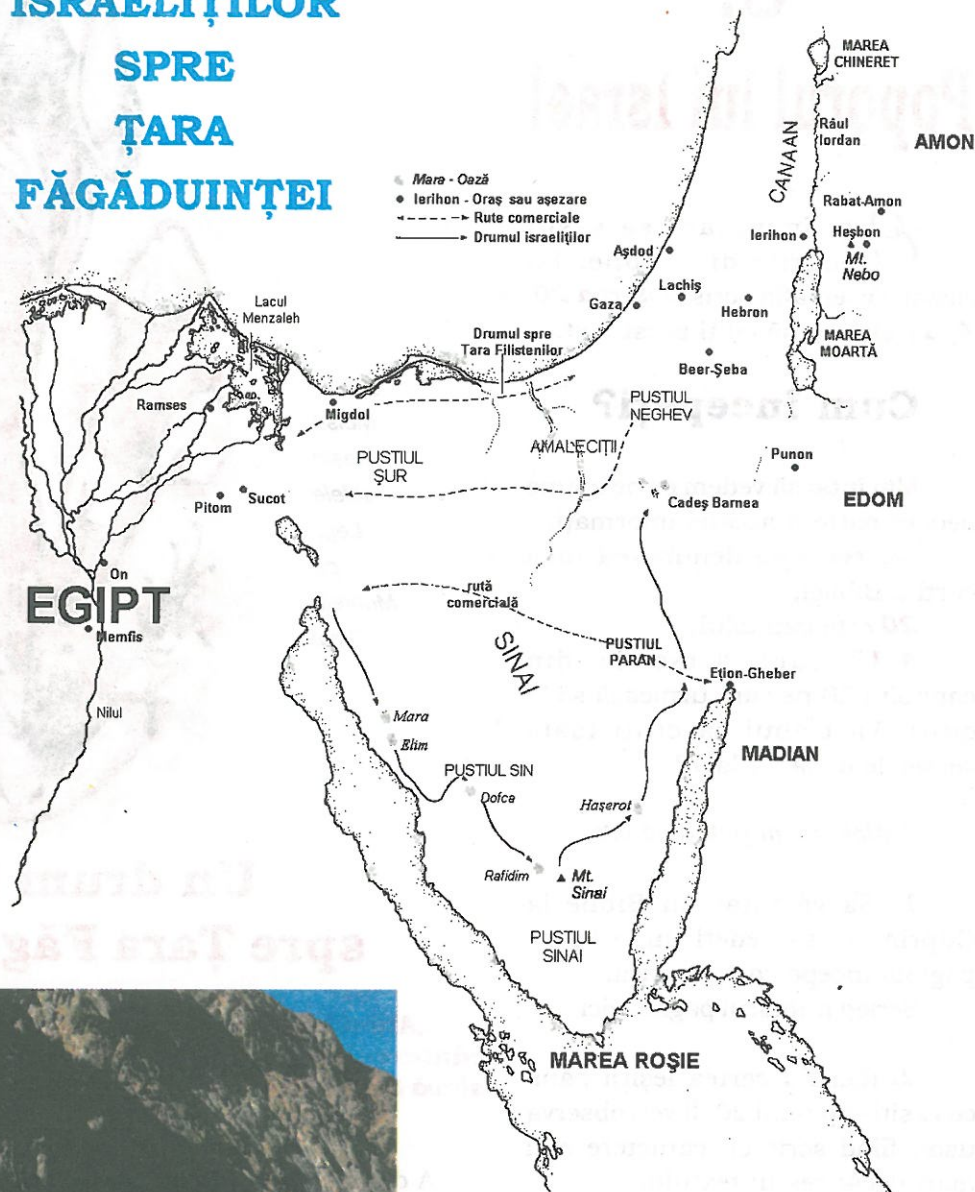
Peninsula Sinai este o parte a țării care are forma unei piramide întoarse cu vârful în jos. Ea este lungă de 370 km și lată de 240 km. Este situată la Est de Egipt (de golful Suez) și la sud-vest de pustiul Neghev. Este locul unde a pribegit poporul lui Israel în pustie vreme de 40 de ani, când Moise i-a condus la ieșirea lor din robia Egiptului.

În Sinai se află mănăstirea ortodoxă a Sfintei Ecaterina, care a primit moarte martirică pe la anul 250 d. H.

Muntele Sinai, unde Moise a primit cele zece porunci, este aproape de mănăstire.

Aici a fost găsit, în 1844, unul din cele mai vechi manuscrise ale Noului Testament. Mulți pelerini care vizitează mănăstirea se suie pe munte, pentru a se ruga în paraclisul de acolo.

CĂLĂTORIA ISRAELIȚILOR SPRE ȚARA FĂGĂDUINȚEI

Mănăstirea Sf. Ecaterina
lângă Muntele Sinai

Urmărind textul din lecția de astăzi,
trasați pe hartă,
cu linie roșie,
drumul israeliților din Egipt,
după trecerea Mării Roșii,
prin Pustie,
până la intrarea,
lângă Ierihon,
în Țara Făgăduinței.

Din robie la libertate cu Moise

În vremea nașterii lui Moise, Faraon poruncise ca toți copiii de parte bărbătească ai evreilor să fie uciși. Mama lui Moise l-a ascuns trei luni, dar curând el s-a făcut prea mare și prea gălăgios ca să mai poată fi tănuț. Ea a făcut un coș din papură, l-a uns cu smolă, a pus copilul în el și l-a lăsat să plutească pe **fluviul Nil**. S-a rugat însă lui Dumnezeu să-i apere copilul, iar Miriam, sora mai mare a lui Moise, ascunsă în păpuriș, lua aminte la ce i se întâmplă.

Venind fata lui Faraon la baie, a văzut coșul și i s-a făcut milă de pruncul evreu. Miriam, ieșind din stuț, i-a spus că poate să-i găsească o doică pentru copil. Și a adus-o pe mama ei, astfel încât Moise a rămas cu familia lui până ce a fost înțărcat. Apoi viața i s-a schimbat complet, căci a fost luat în palatul lui Faraon și crescut în bogăție și lux. Moise însă n-a uitat niciodată că este israelit.

Au trecut anii și, într-o zi, a văzut pe un egiptean bătându-l pe un rob evreu prea obosit. Moise s-a umplut de mânie și l-a ucis pe egiptean. Temându-se de pedeapsa lui Faraon, a fugit în pustiu și a aflat sălaș în țara **Madian**. Ietro, preotul din Madian, l-a pus să-i pască oile. Moise s-a căsătorit apoi cu fiica lui Ietro, care se numea Sefora.

Moise vorbește cu Dumnezeu

Pe când Moise își păștea oile lângă **muntele Horeb**, a văzut un rug în flăcări, dar focul nu ardea rugul. Glasul lui Dumnezeu i-a grăit din rug, zicând: „Eu sunt Dumnezeu tatălui tău, Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov! Am văzut necazul poporului meu în Egipt și am auzit strigarea lui. Vino, dar, să te trimit la Faraon, ca să scoți pe fiii lui Israel, poporul Meu, din țara Egiptului“. Poporul lui Israel n-a cunoscut niciodată un nume pentru Dumnezeu, dar acum Dumnezeu i-a spus lui Moise că numele Său este: „EU SUNT CEL CE SUNT“ (IAHVEH).

Moise s-a înpăimântat la auzirea cuvintelor lui Dumnezeu. Cum putea el să meargă în fața lui Faraon și a curții sale? Era un fugar din Egipt, era gângav și îi venea greu să vorbească. Dumnezeu însă i-a spus că fratele său, Aaron, poate să meargă cu el și să vorbească în locul lui.

Moise și Aaron la Faraon

Faraon n-a vrut să-i asculte pe Moise și pe Aaron. Și n-a vrut nici să-i lase pe israeliți să plece.

Dar Dumnezeu a folosit răutatea lui Faraon, pentru a arăta că El este adevăratul și singurul Dumnezeu. Dumnezeu a trimis o serie de plăgi asupra poporului egiptean, lucruri îngrozitoare, ca: lăcuste, fulgere și grindină, care au distrus țara și au nimicit animalele. După fiecare plagă, Faraon refuza să-i lase pe robi să plece. Parcă nimic nu-l putea face să-și schimbe hotărârea. În sfârșit, a venit plaga cea mai grea dintre toate: moartea fiecărui copil întâi-născut din Egipt. În fiecare familie egipteană a murit fiul cel mai mare, dar poporului evreu Dumnezeu i-a spus cum să scape de această plagă.

*Citiți despre aceasta în **Ieșirea 12, 21-42**.*

Trecerea prin mare

În sfârșit, Faraon a cedat. Dumnezeu i-a spus lui Moise să conducă poporul Său afară din Egipt. Au luat tot ce puteau duce cu ei, și, pe jos, au pornit spre țara Canaan. Așezându-și tabăra lângă mare, deodată au auzit zgomotul carelor egiptene. Faraon își schimbase gândul și fugea după ei. Dar, prin una din cele mai mari minuni ale Bibliei, Dumnezeu a despărțit marea în două și evreii au trecut prin ea ca pe uscat. Soldații lui Faraon au încercat să-i urmărească, dar apa s-a revărsat la locul ei și i-a înecat. Poporul era liber!

O călătorie lungă și grea

Drumul spre țara făgăduită era greu. Mergeau încet, iar mâncarea și apa lipseau. Poporul, pierzându-și credința în Dumnezeu, îl învinuia pe Moise. Ar fi vrut chiar să se întoarcă înapoi în Egipt și-și vărsau mânia și necazul asupra lui Moise. Dar Dumnezeu niciodată nu l-a părăsit pe poporul Său. El l-a chemat pe Moise pe un munte (Sinai / Horeb) și i-a dat legi pentru popor. Îngrijorat și mâniat de îndelungata lipsă a lui Moise, poporul l-a silit pe Aaron să-i facă un fals dumnezeu, ca să se închine lui. Poporul a băut, a mâncat, a cântat și a jucat în fața idolului lor – un vițel de aur pe care și-l făcuseră.

Moise a coborât de pe munte cu cele zece porunci de la Dumnezeu, scrise de El Însuși pe două table de piatră. A văzut ce făcuse poporul și s-a mâniat foarte tare. Dar a cerut lui Dumnezeu iertare pentru popor, căruia i-a vorbit apoi despre Legea lui Dumnezeu. Dumnezeu le-a spus să poarte cu ei tablele Legii într-o ladă numită *Chivotul Legământului*. Le-a spus să construiască un sanctuar, un mare cort sfânt, pe care să-l poarte cu ei și în care aveau să se închine în timpul călătoriei. Cartea Ieșirii se încheie cu construirea Cortului Sfânt.

În sfârșit, țara făgăduită!

Deși o bună parte a vieții sale, Moise a petrecut-o conducând pe răzvrătitul său popor spre țara făgăduită a Canaanului, totuși a murit înainte de a putea să intre el însuși în ea. În continuare, tânărul Iosua, care întotdeauna a stat alături de Moise de-a lungul călătoriei, a condus poporul peste Iordan în Țara Făgăduinței (Deuteronom 31, 1-3. 7).

Istorisirea intrării poporului în Canaan se găsește în cartea Iosua. Așa cum Dumnezeu a despărțit apele Mării Roșii, încât poporul a trecut ca pe uscat, tot așa a oprit apele râului Iordan și a trecut tot poporul, cu Chivotul Legământului, în care se aflau tablele Legii.

Iosua a cucerit unele cetăți, dintre care și Ierihonul, unde zidurile au căzut atunci când israeliții au sunat din trâmbițe (Iosua 6, 1-21) și alte cetăți. Israelii au început să se așeze în ele, încetând de a mai fi pibegi.

Dar în Canaan erau multe ispite. Pe noii veniți îi înconjurau popoare și seminții ca hitiții și amorii și era ușor să cadă în ispita de a dori să fie ca aceștia și să se închine zeilor lor. Iosua i-a adus aminte poporului să fie credincios lui Iahveh (Dumnezeu), iar apoi, la porunca Lui, a împărțit țara între cele 12 seminții ale lui Israel (care proveneau din cei 12 fii ai lui Iacov).

Iosua a trăit până la o vârstă foarte înaintată. Când a murit, a fost îngropat în ținutul muntos al lui Efraim.

În Țara Făgăduinței

Dumnezeu i-a spus lui Moise cum să-i elibereze pe Israelii de sub mâna egiptenilor și i-a dat porunci cu privire la serbarea Paștelui.

După aceea, i-a ajutat să treacă fără primejdie Marea Roșie.

Citiți aceste versete și schițați mai jos o scenă a scăpării israeliților din Egipt.

Ieșirea 12, 21-28; 13, 17-22; 14, 5-9; 19, 29; 15, 1-2. 21.

Patruzeci de ani mai târziu, Dumnezeu i-a spus lui Iosua ce trebuie să facă pentru a trece râul Iordan și pentru a intra, în sfârșit, în Țara Făgăduinței.

Ce porunci au fost date pentru trecerea Iordanului?

Citiți aceste versete și schițați în locul liber o scenă a trecerii Iordanului spre Canaan:

Iosua 1, 10-11; 3, 1-6; 3, 7-9. 11, 17; 4, 1-7; 15, 24.

Israelii se aşază în Țara Făgăduinței

Semințiile celor doisprezece fii ai lui Iacov

Harta arată cum a fost împărțită țara între cele douăsprezece seminții ale lui Israel. O liniuță întreruptă delimitează teritoriul repartizat fiecărei seminții. Numele semințiilor sunt scrise cu litere mari.

A. Veți colora ușor și diferit teritoriul fiecărei seminții (astfel încât numele să poată fi văzut). Dar, mai întâi, fiți atenți la următoarele lucruri:

1. Găsiți seminția care ocupă două teritorii. Scrieți numele ei aici:

.....
Marcați-le cu aceeași culoare.

2. Numele lui Iosif nu apare pe nici unul dintre teritorii. Tatăl său, Iacov, i-a considerat pe cei doi fii ai lui Iosif ca pe propriii săi copii și i-a binecuvântat să conducă semințiile urmașilor lui Iosif.

Căutați numele lor în Facerea 48, 1 și 20 și scrieți-le aici:

E. ....
M. ....

Observați că al doilea fiu are de asemenea două teritorii.

Colorați teritoriile acestea, folosind culori diferite.

B. Citiți capitolul 49 din Facerea, pentru a găsi numele celorlalți zece fii ai lui Iacov (Israel).

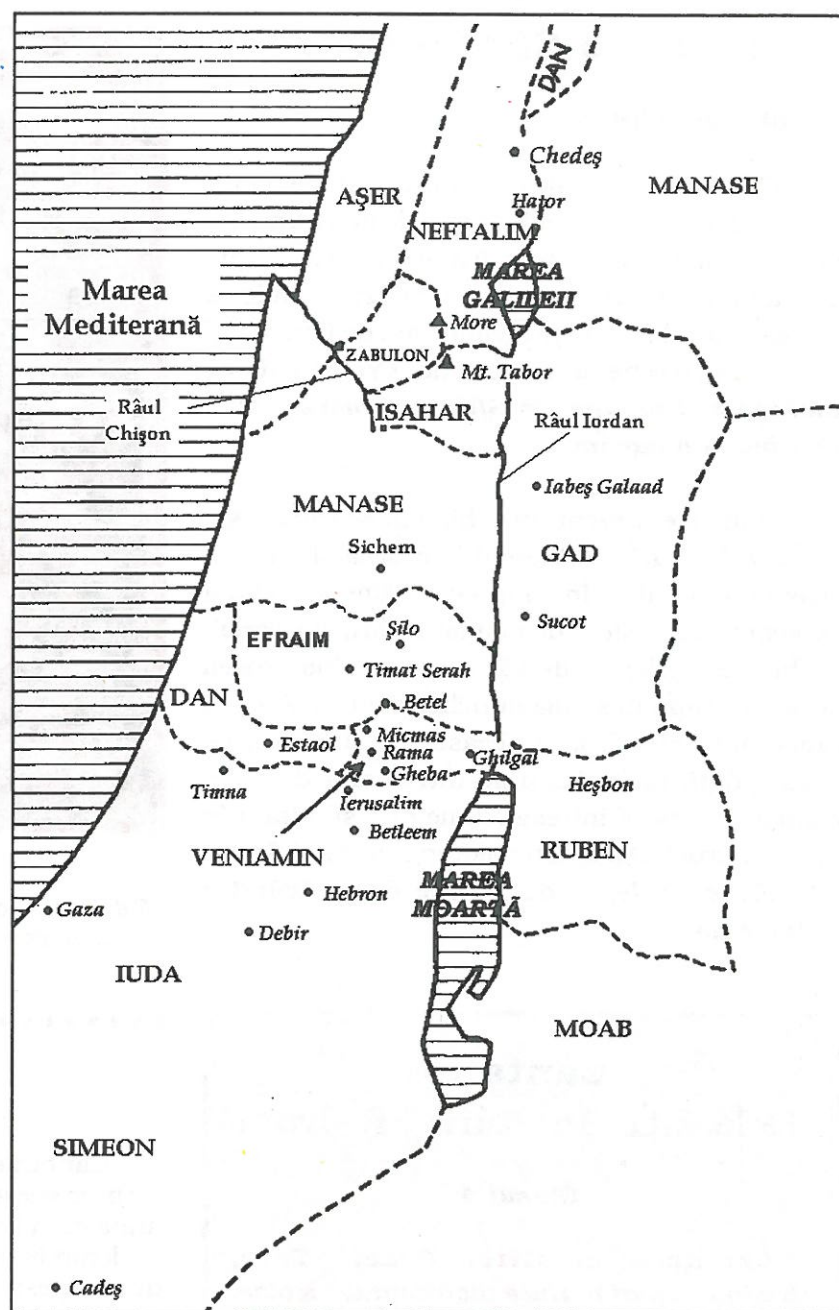
Acum începeți să colorați teritoriile care le poartă numele, pe fiecare cu o culoare diferită.

Note:

1. Unul dintre fii nu are nici un teritoriu, pentru că seminția lui este o seminție de preoți, care se îngrijeau de jertfe, în folosul tuturor.

Citiți Deuteronom 10, 8-9 și Iosua 13, 33 și scrieți numele acestei seminții:

.....
2. Citiți I Paralipomena 23, 1-6 și 24-32, pentru a vedea care erau îndatoririle leviților și din ce trăiau ei.

Găsiți următoarele locuri pe harta de mai sus:

1. Râul Iordan (leagă două mări);
2. Marea Mediterană;
3. Marea Moartă sau Marea Sărată.
4. Marea Galileii.

Găsiți aceste importante cetăți și subliniați sau încercuiți numele lor: Ierusalim, Hebron, Cadeș, Sichem, Șilo și Betel.

Răsfoiți lecțiile învățate până acum. Ce știți despre fiecare cetate în parte? Mai sunt alte locuri importante din Canaan care credeți că ar trebui adăugate pe această hartă? Adăugați-le la locul lor pe cele legate de evenimente importante din istoria biblică.

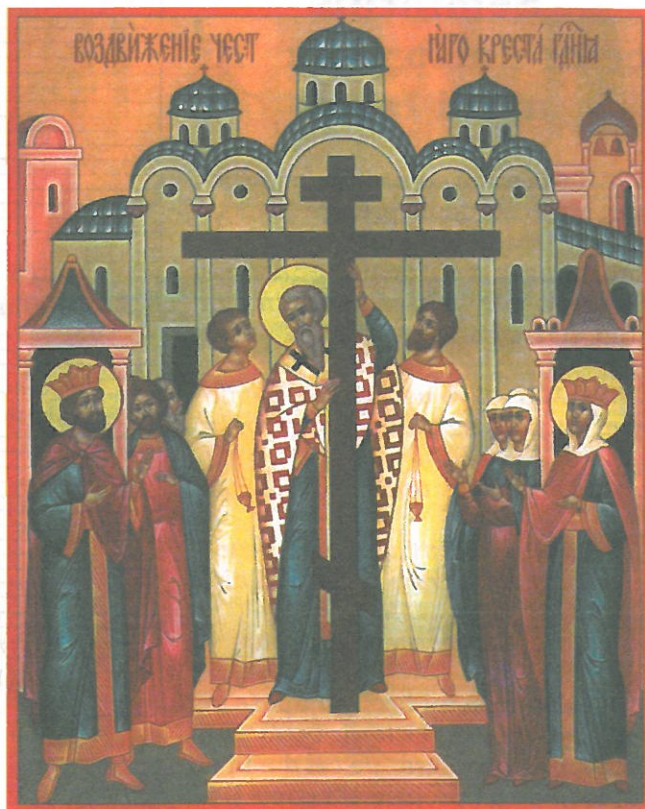

Înălțarea Sfintei Cruci

14 septembrie

Sărbătoarea Înălțării Sfintei și de viață făcătoarei Cruci este unul dintre cele mai frumoase praznice din timpul anului bisericesc. Crucea este adusă în procesiune în mijlocul bisericii, unde va rămâne opt zile. Ea este înconjurată de flori și toți credincioșii o venerază, cântând: **Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne, și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o mărim.**

Când este prezent un arhiereu, se săvârșește ritualul «Înălțării». Arhiereul ia crucea și o ridică deasupra capului. În timp ce credincioșii cântă „Doamne, miluiește!“, de mai multe ori, episcopul, cu brațele sprijinite de către preoți, ține crucea deasupra capului și ingenunchează încet. Apoi se ridică din nou. El face aceasta de cinci ori, de fiecare dată întorcându-se într-o altă direcție, pentru a arăta că întreaga lume este sfințită prin puterea Crucii. Apoi, toți credincioșii cântă de trei ori: „Crucii Tale...“, de fiecare dată făcând o metanie mare.

Patriarhul Macarie al Ierusalimului înalță Crucea Domnului, după ce a fost găsită de Sfânta Împărăteasă Elena

Cântare de la Litia Înălțării Sf. Cruci

Glasul 4

Lucrarea cinstitei Crucii Tale, Hristoase, mai înainte închipuind-o Moise, a biruit pe potrivnicul Amalec, în pustiul Sinai.

Căci, când și-a întins mâinile, făcând chipul Crucii, se întărea Israel.

Iar acum, săvârșirea lucrurilor la noi s-a împlinit. Astăzi Crucea se înalță și demonii fug.

Astăzi, toată făptura din stricăciune s-a mântuit, că toate darurile prin Cruce ne-au strălucit nouă.

Pentru aceasta, bucurându-ne toți, cădem către Tine, zicând:

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, mărire Ție!

Lemnul Crucii

Cântările și citirile biblice ale acestei sărbători vorbesc adesea de „Lemnul Crucii“. Citirile din *Ieșire* arată cum i-a spus Dumnezeu lui Moise să arunce un lemn în apă, pentru a face din apele sărate ape dulci. Acest episod ne amintește că Domnul nostru a murit pe un Lemn (Lemnul Crucii), pentru a ne mântui din păcat și a ne da Apa Vieții celei noi.

Citiți această istorisire în *Ieșire* 15, 22; 16, 1. Apoi citiți capitolul 17. Spuneți ce asemănări sunt între Moise cu toiagul său și răstignirea Mântuitorului cu aflarea adevăratei Crucii.

Crucea în viețile noastre

În timpul acestei săptămâni, adăugați la sfârșitul rugăciunilor voastre cântarea „Crucii Tale...“, făcând închinăciuni. Gândiți-vă cât de mult ne-a iubit Domnul Iisus Hristos, încât Și-a dat viața pentru noi.

Gândiți-vă și ce ați putea să faceți voi pentru alții și mergeți să vă puneți în practică gândurile.

Pedeapsă și iertare

(Ieșirea 2, 5-10)

Șerpii veninoși îi mușcă
Pe acei israeliți,
Ca pedeapsă de la Domnul
Pentru cei nelegiuiți.

Dar ei au cerut iertare,
Și-atunci Domnul S-a-ndurat
Și le-a dat, prin Moise, semnul
Vindecării minunat.

Pe-o prăjină-n chip de cruce
Moise-un chip de șarpe-a pus,
Și toți cei mușcați de șarpe
Să-l privească li s-a spus.

Iar cei care-aveau credință,
Când priveau, s-au vindecat.
Fără de credință nimeni
Din pierzare nu-i iertat.

*

*Când veghează Domnul pe-un copil al lui
El nu-l lasă-n voia urii nimănui;
Și din moarte-l scapă Domnul, sănătos;
Are grija asta ne-ncetat Hristos.*

Traian Dorz

Rătăcire

Știind că adevărul este-n Tine,
M-am rătăcit aiurea și-am cătat
Lumină-n lut; iar când eu n-am aflat
M-am plâns, urlând așa cum plâng jivine.

Acum mi-e teamă să înalț privirea;
Dezmierzi adesea, dar adesea cert –
Și vei putea, Stăpâne, să mă ierți,
Când eu, scriind, iubit-am rătăcirea?

Ștefan I. Nenițescu

Prin arșița pustiei

Prin arșița pustiei, în vechime,
Poporul slavei, din robie scos,
Trecea lovit de-a soarelui asprime.

Și, cum striga spre cer acea mulțime,
În calea ei ieși misterios
O Stâncă și-un Izvor pe-o înălțime.
Și Stânca din pustiu era Hristos.

*

Trecură secoli. Și-ntr-o primăvară
Venea un Om sub cerul siniliu,
Pe-un măgăruș, spre Templu, către seară,

Văzând acum o sete mai amară;
Un foc ardea în sufletul pustiu.
Venea aceeași Stâncă milenară
Să dea – acum – izvorul veșnic viu.

Costache Ioanid

Trista minune

Încă puțin, și triste minuni s-or împlini,
Curând, suava carne va fi iar albă piatră,
Din cerul frunții, ochii polar vor asfinți,
Dar pân-atunci țin calde tiparele pe vatră.

Am tescuit din scorburile cuibare otrăvite,
Ascunse cu viespare sihastră la un loc,
Și-am scurs din trunchiul cărnii, prin patimi ascuțite,
Rășina unui suflet ce-i gata să ia foc.

E-acolo și mireasma de floare încheagată,
Și seva albă-a multor cerești singurătăți,
De-i rânduit să arză, n-o mistui deodată,
Ci toarnă-o pentru negre și lungi pustietăți.

Să pot prin obștea nopții să luminez iubirii
Și, risipit pe lături, să nu mă vărs curgând,
Împlântă, Doamne, în ceara molatică simțirii
Vertebre tari de cuget, feștila unui gând.

Vasile Voiculescu

CU NOI ESTE DUMNEZEU

4.

Judecătorii și regii poporului lui Dumnezeu

Biblia are două părți: Vechiul Testament și Noul Testament. Cuvântul „testament” înseamnă legământ sau înțelegere între Dumnezeu și om.

Cărțile Legii și cărțile istorice

Primele două părți ale Vechiului Testament cuprind cărțile Legii și cărțile istorice. Primele cinci cărți ale Bibliei se numesc cărțile Legii. Ele vorbesc despre crearea lumii, despre cum Și-a ales Dumnezeu un popor, poporul lui Israel, și despre Legea pe care a dat-o acestui popor ca s-o urmeze. În patru dintre aceste cărți, Moise este personajul central.

Cărțile istorice relatează istoria poporului lui Dumnezeu după intrarea lui în Țara Făgăduinței. De multe ori, în timpul acestei perioade, israeliții au uitat pe Dumnezeu și faptul că El i-a ajutat de atâtea ori. Dumnezeu a numit judecători precum Debora, Ghedeon și Samson, ca să ajute și să conducă pe poporul Său. Dar israeliții au vrut un rege, și Dumnezeu le-a dat regi precum Saul, David și Solomon. Când unii dintre regi și poporul lor L-au uitat pe Dumnezeu și Cuvântul Său, asupra lor au venit multe necazuri. Chiar și cartea Legii a fost pierdută, fiind apoi regăsită atunci când regele Iosia a început să refacă Templul.

Găsiți cărțile Legii și pe cele istorice în Biblia voastră. Scrieți numele fiecărei cărți pe un cartonaș.

David dăruiește coroana și planurile Templului fiului său, Solomon

Conducători ai poporului lui Dumnezeu: judecătorii și regii

„Juratu-S-a Domnul lui David adevărul și nu-l va lepăda: „Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău. De vor păzi fiii tăi legământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor ședea până în veac pe scaunul tău.”

(Psalmul 131, 11-12)

După trecerea Iordanului, Iosua a condus cele douăsprezece seminții ale lui Israel la înnoirea legământului cu Dumnezeu. Ei au împărțit teritoriul și s-au așezat în Canaan și în teritoriile învecinate. Semințiile lui Efraim și Manase – fiii lui Iosif – s-au așezat în partea nordică.

Semințiile lui Ruben și Iuda s-au așezat în partea de sud a țării. Regele David era din seminția lui Iuda. El a unit sub sceptrul său teritoriile din nord și din sud și a stabilit capitala regatului unit la Ierusalim, unde fiul său Solomon a ridicat primul Templu.

A se vedea harta de la p. 22 pentru localizarea semințiilor.

Judecătorii și regii lui Dumnezeu

Înainte ca israeliții să intre în Țara Făgăduinței, Dumnezeu le-a dat instrucțiuni amănunțite privitoare la modul în care voia El ca ei să trăiască.

El le-a spus să cucerească țara, dar să nu se căsătorească sau să se amestece cu canaaniții, locuitorii băștinași ai țării, care se închinau idolilor. Deși poporul a promis că va asculta și va sluji totdeauna Domnului, nu la mult timp după aceea a călcat această făgăduință. Ei s-au amestecat cu canaaniții și s-au închinat idolilor lor.

De fiecare dată când israeliții întorceau spatele lui Dumnezeu și se închinau idolilor, Domnul îi lipsea de ajutorul Său. În războaie erau înfrânți, pentru că Domnul nu mai era cu ei. Dar când se pocăiau de păcatele lor și chemau ajutorul lui Dumnezeu, El îi sprijinea și le dădea conducători care îi ajutau să biruie pe dușmanii lor. Acești conducători se numeau judecători.

Judecătorii conduc poporul lui Dumnezeu

Judecătorii nu erau ca și patriarhii, nici ca și regii care au domnit peste Israel. Ei erau oameni capabili să conducă Oastea în luptă sau să-i sfătuiască pe conducătorii militari. De asemenea, judecătorii îi sfătuiau și ajutau pe cei aflați în necazuri. Dintre judecători, unii au fost agricultori, alții au fost ostași, alții, păstori. Ei puteau să unească cele 12 triburi împrăștiat, pentru a lupta împreună împotriva dușmanilor comuni. Cei mai cunoscuți judecători au fost: Debora, Ghedeon, Samson și Samuel. Aceștia aminteau permanent poporului că singura cale de asigurare a păcii și a prosperității este păzirea poruncilor lui Dumnezeu.

Samuel și Saul

Ultimul dintre judecători a fost Samuel, care, din copilărie, a slujit Domnului, sub povățuirea preotului Eli. Acesta a fost credincios Domnului și astfel a putut să-i biruie pe filistenii. Dar fiii lui Eli, care, în mod normal, ar fi trebuit să-i urmeze ca judecători, nu au fost oameni cinstiți și de aceea poporul i-a respins și i-au cerut lui Samuel să le ungă un rege, ca să aibă și ei conducător ca popoarele vecine. Samuel nu a vrut să numească un rege. El știa cât de ușor pot uita israeliții că Dumnezeu este singurul lor Rege adevărat. Dar Dumnezeu i-a spus să le dea un rege, dacă ei cer.

Într-o zi, un tânăr a venit în cetatea în care locuia Samuel, căutând asinele tatălui său. El i-a cerut ajutorul lui Samuel. Atunci Dumnezeu i-a descoperit lui Samuel că acesta este tânărul care trebuie să fie rege peste Israel. Samuel a luat untdelemn și a turnat pe capul lui Saul și l-a binecuvântat. Apoi a adunat toate semințiile lui Israel și le-a arătat pe noul lor rege.

Saul și David

Saul a fost un rege bun în multe privințe și un războinic priceput. Dar el nu L-a ascultat întot-

deauna pe Dumnezeu și uneori se lăsa cuprins de invidie. A început să-l invidieze pe David, când a aflat cât de respectat era tânărul acesta ca luptător. Saul voia să facă unele lucruri după voia sa, iar mânia și invidia l-au făcut incapabil să-L slujească pe Dumnezeu și poporul Său. După ce Saul a murit pe câmpul de luptă, David a ajuns rege.

David a fost un mare rege; el a cerut mereu ajutorul lui Dumnezeu și Lui I-a atribuit victoriile obținute. David a făcut din Ierusalim capitala regatului său și a adus aici Chivotul Legii, ca semn al prezenței lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său.

Dar nici David nu a făcut întotdeauna fapte plăcute înaintea lui Dumnezeu. După ce a păcătuit, însă, el s-a pocăit pentru păcatul său și a cerut iertare de la Dumnezeu.

(Citiți Psalmul 50 pe care l-a scris David atunci când s-a pocăit pentru păcatele sale.)

Regele Solomon

David l-a desemnat pe fiul său, Solomon, ca urmaș la tron. Solomon I-a cerut lui Dumnezeu înțelepciune, iar Dumnezeu i-a ascultat cererea și curând vestea despre înțelepciunea lui s-a răspândit dincolo de hotarele regatului său. Mulți veneau de departe să-i ceară sfatul. De asemenea, el a avut bogății nenumărate, încât întrecea în slavă pe toți regii din timpul său. Una dintre cele mai mari realizări ale lui Solomon a fost zidirea unui minunat Templu în cinstea lui Dumnezeu.

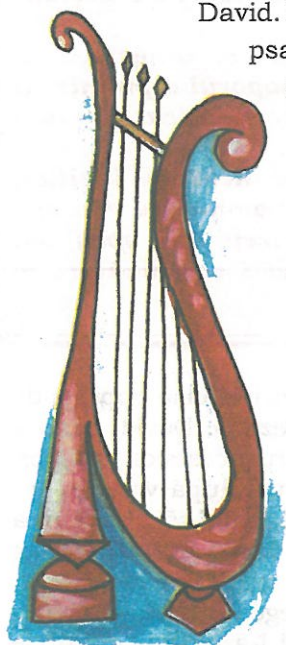
Puteți să vă imaginați cât de măreață era această clădire, citind descrierea ei din III Regi 6, 14-36. Dar pentru realizarea proiectelor sale constructive, Solomon a împovărat poporul cu impozite grele. El a încheiat alianțe cu alte popoare, luându-și la palat multe soții de neam străin. Acestea au adus cu ele și slujirea idolilor lor și, în curând, însuși Solomon L-a uitat pe Dumnezeu.

Faptele lui Solomon au avut consecințe foarte grave pentru tot poporul evreu. Regatul său s-a divizat în două părți. Aceasta nu a rezolvat problema poporului, ci trebuia găsită o altă cale pentru a duce din nou poporul ales la închinarea adevăratului Dumnezeu.

Psalmii în cult și rugăciune

Psalmii făceau parte din închinarea (slujba) de la Templu. Mulți psalmi au fost scriși de regele David. La vremea Sa, Domnul Iisus Însuși a participat la cultul de la Templu și cunoștea psalmii, citând din ei, de multe ori, în învățăturile Sale. Astfel, chiar din primele zile ale Bisericii, psalmii au făcut parte din cultul creștin. Dacă suntem atenți la slujbele Bisericii, vedem că mulți psalmi sau versete din psalmi sunt citite sau cântate la fiecare serviciu divin. Psaltirea a fost dintotdeauna o „carte de rugăciuni” a Bisericii.

De asemenea, psalmii pot fi folosiți în rugăciunile noastre. Uneori, după rugăciunile obișnuite, putem să ne rugăm, citind din Psaltire (Cartea Psalmilor). Psalmii cuprind imne de laudă și mulțumire către Dumnezeu, cereri pentru ajutorul și binecuvântarea Sa, rugăciuni de pocăință. Putem găsi întotdeauna un psalm care să exprime exact ceea ce simțim, atunci când vrem să vorbim cu Dumnezeu în rugăciune. Monahii și monahiile din mănăstirile ortodoxe învață Psaltirea pe de rost, putând astfel să rostească aceste rugăciuni în orice împrejurare.

.....

Citiți psalmii indicați în lista din stânga. Apoi, alegeți din coloana alăturată cea mai potrivită descriere a fiecărui psalm citit și scrieți litera corespunzătoare acesteia în locul indicat din dreptul trimiterii la psalm.

Psalmul 85 .....

A. David a cântat această rugăciune de pocăință după păcatul săvârșit cu Batșeba (II Regi 11). Și noi rostim acest psalm atunci când cerem lui Dumnezeu să ne ierte păcatele. Preotul îl rostește în timpul căderii.

Psalmul 8 .....

B. Un psalm care cheamă întreaga creație să aducă laudă lui Dumnezeu.

Psalmul 50 .....

C. Un psalm care ne ajută să-L chemăm pe Dumnezeu atunci când ne simțim tulburați și avem nevoie de iubirea și ajutorul Său.

Psalmul 103 .....

D. Un psalm cu un mesaj de bucurie; Dumnezeu ne-a dat un loc special în creația Sa. Versetul 2 este o profeție împlinită de copiii care L-au întâmpinat ca pe un împărat pe Domnul, la Intrarea în Ierusalim. Sărbătorim acest eveniment în Duminica Floriilor. (Vezi Matei 21, 15-16.)

Psalmul 67 .....

E. Un psalm care ne amintește să ne punem nădejdea în Dumnezeu, pentru că El este mântuirea noastră.

Psalmul 3 .....

F. Un psalm de la Vecernie, care salută noua zi în fiecare seară. Începem fiecare zi lăudându-L pe Dumnezeu și mulțumindu-I pentru lucrarea Sa creatoare.

Psalmul 8 .....

G. Un psalm care ne asigură că putem să avem încredere în Dumnezeu în orice împrejurare.

Psalmul 61 .....

H. Psalmul cu ale cărui versete începe slujba Învierii.

Istorisirile și aducerea-aminte

V-ați notat ceva vreodată pentru a nu uita? Ați ținut vreodată un jurnal? Poate ați văzut un jurnal conținând cuvinte și imagini, pentru a aminti cuiva de un eveniment deosebit. Sau poate ați scris un astfel de jurnal voi înșivă. Scrisul și imaginile nu sunt singurele moduri în care ne putem aminti evenimentele importante din viețile noastre. Dacă cineva din familia voastră spune: „Îți amintești când...”, și apoi spune o întâmplare cu unul dintre membrii familiei, aceasta este o altă cale de reamintire.

Am arătat în Lecția 2 că oamenii din timpul lui Avraam „își aduceau aminte de cuvintele lui Dumnezeu și-și aminteau unii altora și povesteau copiilor lor despre lucrările Sale”.

Biblia ne ajută să ne amintim de Dumnezeu

Biserica este o familie: familia lui Dumnezeu. Fiind membri ai familiei lui Dumnezeu, ne amintim că El a creat lumea și ne-a dat viață. Biblia ne amintește că primii oameni, vrând să fie asemenea lui Dumnezeu, au călcat porunca Lui. Tot Biblia ne istorisește viața lui Noe, Avraam, Isaac, Iacov și a urmașilor lor care au încercat să asculte de Dumnezeu. De asemenea, ea ne vorbește despre neascultarea unor oameni și a copiilor lor.

De-a lungul întregii istorii biblice, oamenii și-au amintit de înaintașii lor și, în special, de cei care au păzit poruncile Domnului, exemplul lor călăuzindu-i mereu spre ascultarea de Dumnezeu.

Cel mai important lucru este că Biblia ne amintește și nouă, celor de astăzi, că Dumnezeu ne iubește întotdeauna și ne poartă de grijă, chiar și atunci când noi ne îndepărtăm de El. Biblia ne ajută să ne amintim de Dumnezeu și de mulți dintre cei care l-au fost credincioși.

Aducerea-aminte în Biserică

Biserica ne ajută să ne amintim de Dumnezeu și de toți membrii familiei Sale. În Biserică se citesc cele mai importante texte din Biblie, se sărbătoresc cele mai importante evenimente din viața lui Iisus Hristos, din activitatea Apostolilor și a Sfinților Săi. Ne amintim de ei, precum și de toți credincioșii care l-au urmat pe Iisus Hristos și au păzit cuvântul Său. Ne amintim de toți aceia care au plecat din viața aceasta, având „nădejdea învierii”. Și ne rugăm lui Dumnezeu să ne pomenească pe noi și pe tot poporul Său, când va veni Împărăția Sa.

Pomenește-ne pe noi, Doamne...

Frazele următoare sunt citite sau cântate în timpul slujbelor bisericești. În ele cerem lui Dumnezeu să-și amintească de noi, de membrii familiilor noastre, de prietenii și de vrăjmașii noștri, de cei bolnavi, de cei plecați din viața aceasta și de toți care au nevoie de ajutorul lui Dumnezeu

Citiți frazele de mai jos și uniți-le cu o linie de numele slujbelor la care le auzim de obicei.

Întru Împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne!

Slujba parastasului

Pe toți Sfinții pomenindu-i, iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Sf. Liturghie, după prefacerea Sfintelor Daruri

Și le fă lor veșnica pomenire.

Psalmul 111, 6-7

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de vorbire de rău nu se va teme.

Sf. Liturghie, Fericirile (Antifonul al treilea)

David – Păstorul

(Psalm 22, 1-6)

David era-n vremea- ceea
Un smerit păstor la oi
Și din harfă-și cânta psalmii
Tot mai dulci și tot mai noi.

Oile-ascultau mișcate
Când cânta lui Dumnezeu
Cu căldură și cu lacrimi:
„Domnul e Păstorul meu...”

Nu voi duce nici o lipsă,
El mă paște-n verzi pășuni
Și la ape de odihnă;
Îmi dă inimii minuni

Și-mi povățuiește calea
Pentru Numele Său Sfânt;
Eu de nimeni n-am vreo teamă,
Căci mereu cu Domnul sunt...”

*

**Fericit e mielul Blândului Păstor,
El le are toate cu belșug și spor
Și în orice vreme poate fi voios,
Căci el stă pe brațul Dulcelui Hristos.**

Traian Dorz

Amintiri

Câteodată amintirea-i bună
Și te scaldă-n liniștite ape;
Altădată-i rea, ca o furtună
Care-ncearcă sufletul să-ți sape.

Nu mai vezi nici Rai, nici Pomul Vieții,
Au rămas și îngerii departe.
Bate vântul aprig al tristeții
Sub un cer aducător de moarte.

Ce-i cu tine, Eva? Ce-i, Adame?
Vă-nspăimântă deznădejdea firii?
Inima, în felurite game,
Sângeră de spuza amintirii...

Sergiu Grossu

Laudă Ție, Doamne!

Laudă Ție, Doamne, cu îngerii dau,
Când sfârșitu-acesta duminicile au!
Trei părți ce sunt în această carte
Un Dumnezeu în trei fețe, Sfânta Troiță poartă:
Duminicile, cu a' Triodului sărbători,
Lunile, cu a' praznicelor învățatori.
Primește, Doamne, ca de la un păcătos,
Să slujesc Ție, în ceastă lume, pân' voi fi sănătos.
Să fie de-a pururea cinstit și lăudat Numele Tău,
Iară eu de la inimă Te mărturisesc cu condeiu meu.

Mitropolitul Varlaam

Cântarea Psalmului 8

Doamne, Dumnezeul nostru,
Cât de minunat e
Al Tău Nume peste fața
Lumii luminate!
Mai presus cu mult de ceruri
Slava Ta străbate.

Din guri de copii Tu, Doamne,
Îți faci apărare
Contra celorla potrivnici
Plini de îngâmfare,
S-astupi gura celui care
Caută răzbunare.

Când privesc la cer, lucrarea
Mâinii Tale sfinte,
Luna, stelele la care
Tu le ești Părinte,
Îmi zic: „Ce e omul, Doamne,
Ca să-l iei aminte?”

L-ai făcut mai jos puțin, doar,
Doamne, decât Tine,
L-ai încununat cu slavă
Și cinstiri depline
Și l-ai pus peste-ale Tale
Stăpânire-a ține.

Peste oi și boi, întruna,
Peste fiare toate,
Peste păsări, peste peștii
Mărilor umblate...”
Doamne, al Tău Nume-n lume
Cât de minunat e!

Traian Dorz

5.

Proorocii mântuirii

Uneori ne amintim un pasaj din Biblie, dar nu suntem siguri unde îl putem găsi. Poate ne amintim numele cărții în care se găsește, dar nu avem timp să citim întreaga carte pentru a-l afla.

Concordanța este o carte de referință foarte importantă pentru studiul Bibliei. Ea ne arată versetele biblice în care este folosit un anumit cuvânt. Puteți găsi o concordanță la sfârșitul unor ediții ale Bibliei, sau puteți cumpăra una. O concordanță mică sau „concisă” este folositoare pentru cei mai mulți credincioși. Ea oferă cele mai importante cuvinte-cheie pe care ați putea dori să le găsiți.

Concordanța este organizată alfabetic, la fel ca un dicționar. Ea cuprinde cuvinte-cheie și nume importante. Cuvintele sunt aranjate în coloane. Sub fiecare cuvânt se găsesc expresii luate din pasajele cele mai importante. Centrul fiecărei expresii este *prima literă a cuvântului* pe care îl căutați. Cuvântul este prescurtat din motive de economie de spațiu. La dreapta expresiei este notată cartea biblică și versetul în care se găsește expresia respectivă.

De exemplu:

TRIMITE

Tlumina Ta și adevărul Tău (Ps 42, 3);

Și am răspuns: **I**ată-mă, **T**-mă pe mine (Is 6, 8); **E**u **T** pe îngerul Meu... (Mal 3, 1).

Isaia vede slava lui Dumnezeu în vedenie și primește un mesaj pentru popor

Trimișii lui Dumnezeu

„Și am auzit glasul Domnului care zicea: «Pe cine îl voi trimite și cine va merge pentru Noi?» Și am răspuns: «Iată-mă, trimite-mă pe mine!».”

(Isaia 6, 8)

Spre sfârșitul domniei regelui Solomon, mulți dintre supușii săi au început să se închine idolilor. Ieroboam, un membru al curții lui Solomon, s-a răzvrătit împotriva regelui și regatul a intrat în declin. După moartea lui Solomon, regatul s-a împărțit în două: regatul lui Israel, în nord, condus de Ieroboam, și regatul lui Iuda, în sud, condus de fiul lui Solomon, Roboam. „Epoca de aur” a marilor regi se încheiase.

Dumnezeu a chemat prooroci (profeți) și i-a trimis să spună poporului că ziua cea mare a judecății „Ziua cea mare a Domnului” – va veni. Dintre prooroci, cei mai cunoscuți sunt: Amos, Ilie, Elisei, Miheia, Isaia, Ieremia, Iezechiel și Daniel. Patru prooroci sunt cunoscuți ca „prooroci mari” datorită întinderii cărților lor. Scrierile altor 12 prooroci („mici”) se găsesc de asemenea în Biblie.

Proorocii vestesc Cuvântul lui Dumnezeu

Timpuri grele pentru regatul divizat

În timpul cât regatul a fost împărțit, cei mai mulți dintre regii lui Israel și ai lui Iuda au fost răi și au determinat poporul să se închine idolilor. Ambele regate au trăit permanent sub amenințarea războiului din partea popoarelor învecinate. Din cauza neascultării lor, Dumnezeu i-a lipsit de ajutorul Său. Dar El nu i-a părăsit cu totul, ci a trimis prooroci să-i încurajeze pe oameni, să-i cheme să se pocăiască de păcatele lor și să se întoarcă la El. Însă ei nu au vrut să-i asculte.

Israel și Iuda cotropite de dușmani

Asirienii au atacat Regatul de nord și i-au luat prizonieri pe toți cei apti de muncă. Iuda a avut grijă să-și păstreze libertatea mai mult decât Israel, dar până la urmă armatele babiloniene au distrus una câte una cetățile lui Iuda și în cele din urmă au ocupat și capitala. Ierusalimul a cunoscut prima mare distrugere: Templul, palatul regal și zidurile cetății au fost ruinate. O mare parte a populației a fost deportată, iar Iuda a devenit provincie a Imperiului babilonean.

Proorocul Ilie

În această perioadă, Dumnezeu l-a trimis pe proorocul Ilie să transmită mesajul Său poporului. Venind la curtea regală, Ilie l-a acuzat pe regele Ahab de trădare față de Dumnezeu, vestindu-i că din această cauză Domnul a hotărât să pedepsească întreg regatul:

„În acești ani nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât numai când voi zice eu!”, a spus Ilie regelui (III Regi 17, 1). Apoi, Ilie a trebuit să se ascundă, pentru că Izabela, soția lui Ahab, poruncise ca toți proorocii care se opuneau cultului lui Baal să fie uciși.

Dumnezeu i-a spus lui Ilie să se ascundă lângă pâraul Cherit și a poruncit corbilor să-l hrănească. După ce pâraul a secat, Ilie a găsit adăpost în casa unei văduve sărace. Până la sfârșitul foametei, Ilie, văduva și copilul ei s-au hrănit în chip minunat

din puțina mâncare a acesteia, care în mod normal ar fi ajuns doar pentru o zi. Mai târziu, Ilie l-a înviat pe fiul văduvei, după ce acesta murise (vezi III Regi 17, 1-24).

După trei ani, Ilie s-a întors și a adunat tot Israelul în muntele Carmel. Și a zis Ilie poporului: „Până când veți schiopăta de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, urmați Lui! Și dacă este Baal, urmați aceluia” (III Regi 18, 21). Poporul însă n-a răspuns nimic. Atunci Ilie s-a rugat, și Dumnezeu a săvârșit o mare minune în fața lor, arătându-le că El este singurul Dumnezeu adevărat.

Citiți această istorisire minunată în III Regi 18, 22-40. Cu această minune, seceta a luat sfârșit.

Un fugar în pustiu

Izabela s-a mâniat pe Ilie pentru uciderea preoților lui Baal și a vrut să-l ucidă. Proorocul s-a refugiat în deșertul lui Iuda, s-a așezat sub un ienupăr și își dorea să moară. Dar un înger al Domnului i-a adus mâncare și l-a întărit să meargă la Muntele Horeb. Acolo sufla un vânt puternic. Domnul i-a vorbit lui Ilie, nu în vântul puternic, sau în cutremur, sau în focul care a venit după aceea, ci în adierea de vânt lin care a urmat. Dumnezeu i-a spus lui Ilie pe cine să ungă ca rege peste Israel și pe cine să aleagă să-i urmeze în slujirea profetică. De asemenea, i-a făcut cunoscut că Se va milostivi numai de cei care nu s-au închinat lui Baal.

Ilie și Elisei

Întorcându-se în Israel, Ilie s-a întâlnit cu Elisei, cel pe care Dumnezeu l-a ales să-I fie următorul mare prooroc. Cei doi bărbați au călătorit împreună. Ilie se aștepta să plece în curând din lume și de aceea, când s-au apropiat de râul Iordan, a spus: „Cere ce vrei să-ți fac, înainte de a fi luat de la tine”. Elisei i-a răspuns: „Duhul care este în tine să fie îndoit în mine!” Curând după aceea, pe neașteptate, au apărut un car și cai de foc, în care Ilie a fost răpit la cer. Dar mantia sa a căzut și Elisei a luat-o. Când s-a întors la Ierihon, toți știau că duhul lui Ilie a rămas peste el. Elisei a făcut multe minuni, ajutând pe oameni în necazurile lor (IV Regi 4, 1-7; 4, 8-37).

Trei mari prooroci

ISAIA

IEREMIA

IEZECHIEL

Proorocul Isaia s-a născut în Ierusalim în jurul anului 765 î. H. El provenea dintr-o familie înstărită. De tânăr, Isaia a fost tulburat de inechitățile sociale. El știa că Dumnezeu nu vrea ca unii să sufere și să trăiască într-o sărăcie apăsătoare, în timp ce alții trăiesc fără griji și în lux.

Chemarea lui Isaia

Isaia era încă tânăr când a avut o vedenie minunată a slavei cerești. El scrie: „Am văzut pe Domnul stând pe un scaun înalt și măreț și poalele hainelor Lui umpleau templul. Serafimi stăteau înaintea Lui... și strigau unul către altul, zicând: «Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Savaot, plin este tot pământul de slava Lui!». Și am auzit glasul Domnului care zicea: «Pe cine îl voi trimite și cine va merge pentru Noi?» și am răspuns: «Iată-mă, trimite-mă pe mine!».

De-a lungul anilor, Isaia a fost sfătuitor pentru trei regi ai lui Iuda. Regele Ahaz se temea atât de mult de asirieni, încât făcea totul ca să le fie pe plac. A mers atât de departe, încât a început să se închine idolilor lor și l-a adus jertfă pe fiul său. Isaia i-a spus lui Ahaz să creadă în Dumnezeu și să nu se mai teamă. El i-a dat un semn de la Dumnezeu, spunând: „Iată, Fecioara va lua în pântece și va naște fiu și vor chema numele lui *Emanuel* (care se tâlcuiește *Dumnezeu este cu noi*)” (Isaia 7, 14). Dar Ahaz a continuat să nu asculte voia lui Dumnezeu, și regatul a rămas vasal asirienilor.

Proorocul Ieremia s-a născut spre sfârșitul domniei regelui Manase. Tatăl său, Hilchia, era preot în ținutul lui Veniamin; Ieremia însuși, la rândul său, a fost preot. El l-a slujit pe Domnul cel puțin treizeci de ani – din timpul domniei regelui Iosia până la căderea Ierusalimului, în 586 î. H., când poporul lui Dumnezeu a fost dus în robie în Babilon.

Chemarea lui Ieremia

Domnul i-a spus lui Ieremia: „Înainte de a te fi zămislit în pântece, te-am cunoscut și înainte de a ieși din pântece te-am sfințit și te-am rânduit prooroc pentru popoare”. Apoi Domnul a întins mâna și i-a atins gura, zicând: „Iată, am pus cuvintele Mele în gura ta! Iată, te-am pus în ziua aceasta peste popoare și peste regate”. Domnul i-a vestit că va fi persecutat și că Iuda cel necredincios va fi distrus. Cu inima zdrobită, dar voind să facă voia Domnului, Ieremia a mers la Ierusalim și a vestit poporului ceea ce-i spusese Domnul.

Regele Iosia a încercat să elimine elementele păgâne din cultul poporului, dar fiul său Ioiachim, care i-a urmat la domnie, a răspândit din nou păgânismul. Din cauza prediciei sale, oamenii au început să-l urască pe Ieremia. Singurii care i-au rămas credincioși au fost câțiva funcționari de la curte și mai ales secretarul și prietenul său, Baruh. Cu toate acestea, Ieremia nu putea să înceteze a vesti poporului voia Domnului.

Proorocul Iezechiel era fiul unui preot din Iuda. A fost dus în robie în Babilon împreună cu regele Iehonia, la a doua luare a Ierusalimului. Viața exilaților în Babilon nu era întotdeauna deosebit de grea, dar era dureroasă pierderea căminelor și a țării părinților lor.

(Citiți plângerea lor în Psalmul 137.)

De asemenea, exilații erau deseori tentați să adopte modul de viață al locuitorilor din Babilon. Iezechiel îi îndemna neobosit să păzească Legea lui Moise, să respecte sabatul și celelalte sărbători.

Chemarea lui Iezechiel

Iezechiel a fost chemat de Dumnezeu pe când era în Babilon. Într-o vedenie extraordinară (vezi Iezechiel 1, 4-28), Domnul i-a vorbit lui Iezechiel, zicând: „Fiul omului, am să te trimit la fiii lui Israel, la acești oameni neascultători, care s-au răzvrătit împotriva Mea; ei, ca și părinții lor, păcătuiesc înaintea Mea până în ziua de astăzi”. Apoi, arătându-i un sul, a spus: „Fiul omului, ... mănâncă această carte și mergi de grăiește casei lui Israel!”. Și Iezechiel a mâncat-o, și era dulce ca mierea. Apoi Duhul l-a ridicat și, pe când slava lui Dumnezeu se înălța la ceruri, a auzit un sunet ca de tunet (Iezechiel 3, 12-15).

Proorocul Iezechiel a vestit distrugerea cetății sfinte și multe necazuri ce se vor abate asupra poporului, datorită neascultării lui, dar a primit și o vedenie minunată prin care i s-a vestit întoarcerea celor robiți într-un Ierusalim restaurat. Această vedenie este înfățișată în capitolul 37 al cărții sale.

Căci Prunc s-a născut nouă, un Fiu s-a dat nouă, a Cărui stăpânire e pe umărul Lui și se cheamă numele Lui: Înger de mare sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie... Va împărăți peste tronul și peste împărăția lui David, ca s-o întărească și s-o întemeieze prin judecată și prin dreptate, de acum și până-n veac.

Dumnezeul cerului va ridica un regat veșnic care nu va fi nimicuit niciodată și care nu va fi trecut la alt popor; El va sfărâma și va nimici toate aceste regate și singur El va rămâne în veci. După cum tu ai văzut că o piatră a fost desprinsă din munte, nu de mână, și a zdrobit fierul, arama, lutul, argintul și aurul, Marele Dumnezeu a dat de știre regelui ceea ce va fi în viitor.

În zilele acelea, Isaia a grăit din nou către Ahaz, regele lui Iuda, zicând: Cere un semn de la Domnul Dumnezeuul tău... Dar Ahaz a răspuns: Nu voi cere și nu voi ispiti pe Domnul! Și a zis Isaia: „Ascultați, voi, cei din casa lui David! Nu vă ajunge să obosiți pe oameni, de veniți să obosiți și pe Dumnezeuul meu? Pentru aceasta, Domnul meu vă va da un semn: Iată, Fecioara va lua în pântece și va naște fiu și vor chema numele lui Emanuel“

Așa grăiește Domnul:

La Ceasuri și la Vecernia Mare din ajunul Crăciunului se citesc multe texte (paremii) din scrierile profeților.

Uniți cu o linie pe cele extrase din paremiile sărbătorii cu referințele de mai jos care ne arată locul din Biblie unde pot fi găsite:

Isaia 7, 10-16; Baruh 3, 36-38; Miheia 5, 1; Isaia 11, 1-4.10; Isaia 9, 6-7; Daniel 2, 44-45

Așa grăiește Domnul: Și tu, Betleeme Efrata, deși ești mic între miile lui Iuda, din tine va ieși Stăpânitor peste Israel, iar obârșia Lui este dintru început, din zilele veșniciei.

O Mlădiță va ieși din tulpina lui Iesei și un Lăstar din rădăcinile lui va da. Și Se va odihni peste El Duhul lui Dumnezeu, duhul înțelepciunii și al înțelegerii, duhul sfatului și al tăriei, duhul cunoștinței și al bunei-credințe. Și-L va umple pe El duhul temerii de Dumnezeu... El va judeca pe cei săraci întru dreptate și după lege va mustra pe sârmanii din țară...

Găsiți pasajele care vorbesc de venirea Domnului Iisus Hristos.

Găsiți pasajele care vorbesc despre strămoșii Domnului Iisus Hristos.

Găsiți pasajele care spun cum va fi Împărăția lui Dumnezeu.

Găsiți pasajele care descriu ce va face Mântuitorul pentru oameni.

Acesta este Dumnezeuul nostru, și nimeni altul nu este asemenea Lui. Aflat-a toată calea științei și a dat-o lui Iacov, sluga Sa, și lui Israel, cel iubit de Dănsul. După aceasta, pe pământ S-a arătat și cu oamenii împreună a locuit.

Proorocii în iconografie

Proorocii sunt reprezentați în multe chipuri în iconografia noastră ortodoxă.

Să dăm câteva exemple: Vedenia tronului dumnezeiesc pe care a avut-o proorocul Isaia este asemănătoare viziunii tronului lui Dumnezeu din Apocalipsa Sfântului Ioan, cap. 4, 2. 6-8 (comparați cu Isaia 6, 1-3 și Iezechiel 1, 5-6. 9-12. 26. 28) și este reprezentată în icoana care îl înfățișează pe Dumnezeu șezând pe tronul Slavei înconjurat de heruvimi și de serafimi. Ilie este reprezentat fiind hrănit de corbi (cf. III Regi 17, 4-7), iar în altă icoană este reprezentată răpirea sa la cer cu un car de foc (cf. IV Regi 2, 9-12). Semnul dumnezeiesc dat de către profetul Isaia regelui Ahaz este reprezentat în icoana Maicii Domnului având pe Pruncul Iisus într-un medalion deasupra pântecelui ei (cf. Isaia 7, 14).

Găsiți textele în Biblie și scrieți trimiterile sub icoanele de mai jos, la locul indicat.

Să ne gândim la Biblie

Până acum am învățat despre câteva evenimente ale Vechiului Testament – prima parte a colecției de cărți pe care o numim **Biblia**. În această primă parte se găsește istorisirea legământului sau înțelegerii dintre Dumnezeu și poporul evreu. Legământul era necesar, pentru că Dumnezeu dorea ca poporul Său să-I fie credincios. El voia ca ei să aibă dragoste, pace, bucurie și viață veșnică împreună cu El.

Desigur, Dumnezeu putea să-i forțeze pe oameni să trăiască după voia Lui, dar prin constrângere nu se poate realiza nimic durabil. Dumnezeu nu vrea să-i constrângă pe oameni să urmeze voia Sa. Astfel, Vechiul Testament, care acoperă istoria mai multor secole, arată cum, de multe ori, poporul evreu s-a abătut de la împlinirea voii lui Dumnezeu. El a continuat să uite de Dumnezeu chiar și atunci când El i-a dat preoți și judecători, regi și profeți care să-i reamintească de Legământul Său și să-l ajute. De multe ori, Dumnezeu i-a chemat pe fiii lui Israel și i-a iertat atunci când s-au întors la El.

Vechiul Testament ne pregătește pentru venirea lui Iisus, Mântuitorul făgăduit oamenilor din vremea Vechiului Testament. Noul Testament ne vorbește despre timpul venirii lui Iisus pe pământ. Acesta prezintă viața Mântuitorului nostru Iisus Hristos, învățăturile Sale, răstignirea și Învierea Sa din morți. Noul Testament istorisește despre timpul și evenimentele care reprezintă împlinirea Vechiului Testament.

Cine sunt eu?

În spațiile din fața numelor aflate în coloana din dreapta, scrieți litera din fața descrierii corecte. Citiți din nou istorisirile biblice dacă aveți nevoie de ajutor.

A. Numele meu a fost Sarai. Cine sunt eu?	..... 1. IACOV
B. Am fost socotit mândru de către frații mei, dar mi-am salvat familia în vreme de foamete. Cine sunt eu?	..... 2. MOISE
C. Eu am fost rege al Iudeii și am unit regatul din nord cu cel din sud. Cine sunt eu?	..... 3. SARRA
D. Pentru mine a muncit Iacov câțiva ani la tatăl meu spre a se căsători cu mine. Cine sunt eu?	..... 4. RAHILA
E. Eu i-am scos pe israeliți din Egipt și am primit Legea lui Dumnezeu. Cine sunt eu?	..... 5. SOLOMON
F. Dumnezeu nu m-a lăsat să-l jertfesc pe iubitul meu fiu, Isaac. Cine sunt eu?	..... 6. ISAAC
G. Tatăl meu nu a putut să construiască Templul lui Dumnezeu, dar cu ajutorul lui Dumnezeu eu am reușit. Cine sunt eu?	..... 7. FARAON
H. Iosif a interpretat visul meu și m-a ajutat să-mi salvez țara de la foamete. Cine sunt eu?	..... 8. ILIE
I. Eu l-am ajutat pe fratele meu să vorbească lui Faraon. Cine sunt eu?	..... 9. DAVID
J. Dumnezeu mi-a vorbit în adiere de vânt lin. Cine sunt eu?	..... 10. REBECA
K. Fratele meu m-a înșelat și mi-a luat dreptul de întâi-născut și binecuvântarea, dar mai târziu l-am iertat. Cine sunt eu?	..... 11. AARON
L. Un înger a spus că noul meu nume va fi „Israel”. Cine sunt eu?	..... 12. IOSIF
M. Băieții mei gemeni au fost foarte diferiți unul de celălalt. M-am simțit mai apropiată de Iacov decât de fratele său. Cine sunt eu?	..... 13. AVRAAM
N. Tatăl meu a fost Avraam și fiii mei au fost Esau (Isav) și Iacov. Cine sunt eu?	..... 14. ISAIA
O. Eu am profetit că o fecioară va naște pe Fiul lui Dumnezeu. Cine sunt eu?	..... 15. ESAU (ISAV)

Isaia

(Isaia, cap. 1)

Ne-ntrebăm cine-i Isaia?
E-un profet trimis de Sus
Ca să spună omenirii
Tot ce Dumnezeu i-a spus.

El e dintre cei mai vrednici
Și mai minunați profeti,
Ce-a mărturisit Cuvântul
Domnului cu orice preț.

El a fost trimis să-ntoarcă
Oamenii la Dumnezeu
Și, cu lacrimi, să se lase
De păcatul lor cel greu,

Profețind Răscumpărarea
Prin jertfirea lui Hristos,
Care va aduce-n lume
Viitorul luminos.

*

**Minunat e omul cel trimis de Sus,
Profețind venirea Domnului Iisus;
El a spus că-n chinul cel mai dureros
E răscumpărarea ce ne-o dă Hristos...**

Adevărul

Nu-i prăpastie mai mare
Ca-ntre-un drept și vremea sa,
Căci ai lui nu-l pot, adesea,
Înțelege și urma;
El spunându-le-adevărul
Ce târziu se va ivi,
Răutatea și-ngustimea
Îi împiedică-a-l primi.
Numai mai târziu, când vine
Vremea despre care-a spus,
Oamenii-i cunosc valoarea,
Dar atuncia el s-a dus...

Traian Dorz

Moise

Nu din naștere, ci-n sanctuar
Descoperi că-i gângav în rostire,
Văzu că-i șubred organul, că-i barbar
Și socoti pustia ispășire.

Și-acolo în pustie l-a pătruns
Nestinsa flacără mistuitoare
Și un popor în jurul său s-a strâns,
Cu cât era mai stins la-nfățișare.

Vorbea de-a dreptul, fără de cuvânt,
Căci graiu-n el a dobândit făptură
Și orișicât a devenit pământ,
I se cernuse pulberea-n aură.

Jeremia

Într-o fântână fost-a aruncat,
Doar va pleca de-a binelea din țară,
Dar el era-n Cuvânt întemnițat
Și-n-avea cum să iasă înafară.

Toți îi urlau în juru-i, rotocol,
Să înceteze-odată să vorbească
Și-l vârâră-n puțul cu nămol,
Oasele-n adânc să-i putrezească.

Doar se va dezice de Cuvânt,
Să rămână simplă creatură
Și Columba Logosului Sfânt
Îngheța-i-va-n peștera din gură.

Nu știau că peste puțul strâmt
Cerul uriaș de priveghere
Spânzura-n nămoluri, dedesubt,
Funia de aur și-nviere.

Înșfăcându-l de la subțiori,
Fost-a smuls din moarte înafară
Și-ngropat în strai de sărbători,
A rămas pe veșnicie-n țară.

Ioan Alexandru

CU NOI ESTE DUMNEZEU

6.

Ioan

Înaintemergătorul

Cu această lecție începem studiul părții a doua a Sfintei Scripturi. Aceasta este numită Noul Testament, pentru că are în centrul ei un nou legământ sau o nouă înțelegere între Dumnezeu și oameni. Acest nou legământ se bazează pe o nouă relație pe care Dumnezeu o începe cu noi. Dumnezeu Îl trimite pe Unicul Său Fiu pe pământ. Iisus Hristos Se face om ca și noi. El vine la noi ca să trăiască în mijlocul nostru, să ne învețe și să-Și dea viața pentru noi.

Noul Testament

Noul Testament cuprinde patru tipuri de scrieri:

Sfintele Evanghelii – patru cărți care consemnează viața și învățăturile lui Iisus Hristos.

Faptele Apostolilor – o scurtă istorie a începuturilor Bisericii și a călătoriilor misionare ale unora dintre Apostoli.

Epistolele – scrisori ale unora dintre Apostoli către anumite Biserici sau persoane apropiate.

Apocalipsa – o profeție despre luptele Bisericii și despre timpurile din urmă, scrisă de Sf. Ioan Evanghelistul.

Faceți patru semne de carte mai mari și puneți-le la începutul fiecăreia dintre aceste secțiuni. Apoi faceți patru semne de carte mai mici și pe fiecare scrieți numele unei Evanghelii. Așezați-le în Sfânta Scriptură.

Zaharia și Elisabeta au pus copilului lor numele Ioan

Înaintemergătorul Domnului

„Încă din pântecele mamei sale se va umple de Duhul Sfânt. Și pe mulți dintre fiii lui Israel îi va întoarce la Domnul Dumnezeu lor.”

(Luca 1, 15-16)

Vechiul Testament se încheie cu cartea proorocului Maleahi. Apoi, timp de patru sute de ani, nici un profet nu a mai scris. La începutul Evangheliei sale, Sf. Luca istorisește nașterea ultimului prooroc – Sf. Ioan, Înaintemergătorul Domnului. Ioan a fost ultima persoană care a profețit venirea Mântuitorului. El L-a prezentat pe Domnul Iisus poporului și i-a îndemnat pe propriii săi ucenici să-L urmeze.

Căutați istorisirea nașterii Sf. Ioan în cap. 1, versetele 5-25 și cap. 1, versetele 57-66, din Evanghelia de la Luca. După nașterea pruncului Ioan, Zaharia a cântat un imn despre fiul său. Găsiți acest imn la sfârșitul capitolului 1 și scrieți aici numărul versetului cu care începe și al celui cu care se încheie: .....

Ioan – cel mai mare prooroc

Zaharia și Elisabeta

Zaharia, tatăl lui Ioan, era un preot drept, căsătorit cu o femeie numită Elisabeta. Ei păzeau toate poruncile lui Dumnezeu și trăiau o viață fără prihană. Dar nu aveau nici un copil. Timp de mai mulți ani s-au rugat lui Dumnezeu să-i binecuvânteze cu un copil.

Vestirea nașterii Sfântului Ioan

Într-una din zile, a fost rândul lui Zaharia să tămâieze în Templul Domnului. În acea zi, mulți oameni veniseră la Templu să se roage și să participe la jertfa de tămâie. Pe neașteptate, s-a arătat îngerul Domnului lui Zaharia, stând de-a dreapta altarului tămâierii. Zaharia, văzându-l, s-a înfricoșat. Dar îngerul a zis către el: „Nu te teme, Zaharia, pentru că rugăciunea ta a fost ascultată și Elisabeta, femeia ta, îți va naște un fiu și-l vei numi Ioan”.

Apoi îngerul i-a spus lui Zaharia câteva lucruri despre copilul pe care i-l va dăruia Dumnezeu. El nu va bea vin, nici altă băutură amețitoare și se va umple de Duhul Sfânt chiar dinainte de naștere. El va întoarce pe mulți dintre fiii lui Israel la Domnul Dumnezeu lor. Zaharia a întrebat: „După ce voi cunoaște aceasta? Căci eu sunt bătrân și femeia mea este înaintată în zilele ei”. Îngerul i-a răspuns: „Eu sunt Gavriil, cel ce stă înaintea lui Dumnezeu. Și am fost trimis să grăiesc către tine și să-ți binevestesc acestea”.

Un semn de la Dumnezeu

Apoi Gavriil i-a spus: „Iată, vei fi mut și nu vei putea să vorbești până în ziua când vor fi acestea, pentru că nu ai crezut în cuvintele mele, care se vor împlini la timpul lor”.

Poporul aștepta pe Zaharia și se mira că întârzie în Templu. Când a ieșit, cei prezenți și-au dat seama că el nu putea vorbi; le-a făcut semne și au înțeles că a avut o vedenie în Templu. De îndată ce s-a sfârșit slujirea sa la Templu, s-a dus la casa lui.

Curând după aceea, Elisabeta a zămislit un copil și, cu bucurie mare, a zis: „Așa mi-a făcut mie Domnul în zilele în care a socotit să ridice dintre oameni ocară mea”. (Deoarece în timpul Vechiului Testament cei care nu aveau copii erau considerați lipsiți de binecuvântarea lui Dumnezeu.)

Nașterea Sfântului Ioan

Când Ioan Botezătorul s-a născut, rudele și vecinii Elisabetei s-au bucurat împreună cu ea.

În a opta zi de la nașterea pruncului, zi în care trebuia să i se pună numele și să fie tăiat împrejur, toți se așteptau să fie numit Zaharia, după numele tatălui său. Dar Elisabeta le-a spus: „Nu, ci se va chema Ioan”. Uimiți, familia și prietenii au zis: „Nimeni din rudenția ta nu se cheamă cu numele acesta!”. Atunci au făcut semn lui Zaharia (care încă nu putea vorbi) să spună ce nume dorea să se dea copilului. Zaharia a cerut o tăbliță și a scris pe ea: „Ioan este numele lui”. Și, în acea clipă, după ce și-a arătat credința, Zaharia a putut vorbi din nou și l-a binecuvântat pe Dumnezeu.

Văzând acestea, toți cei prezenți au fost cuprinși de frică, „și în tot ținutul muntos al Iudeii s-au vestit toate aceste cuvinte. Și toți care le auzeau le puneau la inimă, zicând: Ce va fi oare acest copil? Căci mâna Domnului era cu el”.

Într-un imn inspirat de Duhul Sfânt, Zaharia a făcut o profeție. El a zis: „*Iar tu, pruncule, prooroc al Celui Preaînalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului, ca să gătești căile Lui, să dai poporului Său cunoștința mântuirii întru iertarea păcatelor lor*”. (Vezi Luca 1, 68-79.) *Iar Ioan creștea și se întărea cu duhul. După câțiva ani, el s-a retras în pustiu să trăiască o viață de rugăciune și post, până în ziua arătării lui către Israel*”.

Imne din Noul Testament

Evangelhia de la Luca începe cu relatarea nașterii Sf. Ioan Botezătorul și a Nașterii Domnului și Dumnezeului nostru Iisus Hristos. În primele două capitole ale Evangheliei a III-a, găsim mai multe imne. Două dintre acestea sunt rostite de arhanghelul Gavriil în fața lui Zaharia și a Fecioarei Maria, Maica Domnului. Trei sunt mai lungi: cântarea de laudă a Mariei, profeția lui Zaharia despre Ioan și cântarea Dreptului Simeon: „Acum, slobozește pe robul Tău, Stăpâne...”. Uneori, acestea sunt numite Cântări, deoarece sunt cântate în Biserică.

Cântarea lui Zaharia

Și Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Duhul Sfânt și a proorocit, zicând:

68. „Binecuvântat este Domnul Dumnezeu lui Israel, că a cercetat și a făcut răscumpărare poporului Său;

69. Și ne-a ridicat putere de mântuire în casa lui David, slujitorul Său,

70. Precum a grăit prin gura sfinților Săi prooroci din veac;

71. Mântuire de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc pe noi.

72. Și să facă milă cu părinții noștri, ca ei să-și aducă aminte de legământul Său cel sfânt;

73. De jurământul cu care S-a jurat către Avraam, părintele nostru,

74. Ca, fiind izbăviți din mâna vrăjmașilor, să ne dea nouă, fără frică,

75. Să-I slujim în sfințenie și în dreptate, înaintea feței Sale, în toate zilele vieții noastre.

76. Iar tu, pruncule, prooroc al Celui Preaînalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului, ca să gătești căile Lui,

77. Să dai poporului Său cunoștința mântuirii într-o iertare a păcatelor lor,

78. Prin milostivirea milei Dumnezeului nostru, cu care ne-a cercetat pe noi Răsăritul cel de Sus,

79. Ca să lumineze pe cei care șed în întuneric și în umbra morții și să îndrepte picioarele noastre pe calea păcii.”

Luca 1, 68-79

Cântarea Fecioarei Maria

Și a zis Maria:

46. „Mărește sufletul meu pe Domnul

47. Și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu,

48. Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

49. Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic și Sfânt este Numele Lui.

50. Și mila Lui în neam și în neam spre cei ce se tem de El.

51. Făcut-a tărie cu brațul Său, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.

52. Coborât-a pe cei puternici de pe tronuri și a înălțat pe cei smeriți,

53. Pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară deșerți.

54. A sprijinit pe Israel, slujitorul Său, ca să-și aducă aminte de mila Sa,

55. Precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui, în veac.”

Luca 1, 46-55

Cântarea lui Simeon

Simeon a luat pe Pruncul Iisus în brațele sale și L-a binecuvântat pe Dumnezeu, zicând:

29. „Acum, slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace,

30. Că ochii mei văzură mântuirea Ta,

31. Pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor,

32. Lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău, Israel.”

Luca 2, 28-32

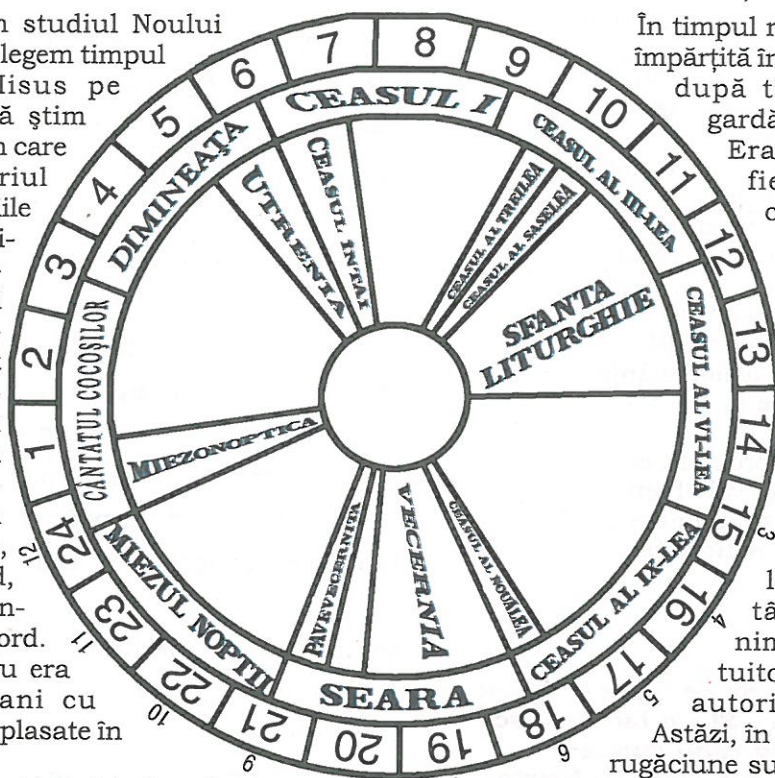

Trăirea credinței noastre - 6. „Ceasurile” de rugăciune

Cult și „timp”

Ca să începem studiul Noului Testament și să înțelegem timpul în care a trăit Iisus pe pământ, trebuie să știm ceva despre lumea în care a venit El. Teritoriul Palestinei și teritoriile din jurul mării Mediterane erau provincii ale Imperiului vechii Rome. Imperiul Roman a fost întemeiat de Octavianus Augustus în anul 27 î. H. Acesta se întindea din Spania, în vest, până în Mesopotamia, în est, și din Egipt, în sud, până în Britania (Anglia de astăzi), în nord. Acest imens teritoriu era guvernat de romani cu ajutorul trupelor amplasate în fiecare provincie.

Astăzi, suntem obișnuiți să vedem ziua ca fiind împărțită în 24 de ore.

În timpul romanilor însă, ziua era împărțită în opt părți sau „ceasuri”, după timpul serviciului de gardă al soldaților romani. Erau opt gărzi într-o zi, fiecare din ele corespunzând la trei ore din ziua noastră de 24 de ore. Adesea, Noul Testament precizează la ce ceas al zilei a avut loc un anumit eveniment: de exemplu, la cântatul cocoșilor, la ceasul al treilea, seara, sau la miezul nopții.

Acestea sunt „orele” la care s-au întâmplat anumite evenimente din viața Mântuitorului consemnate de autorii Noului Testament.

Astăzi, în Biserică, „ceasurile” de rugăciune sunt încă numite Ceasul întâi, al treilea, al șaselea, al nouălea, așa cum se numeau și în timpurile romane.

Colorați pătrățelele zilei noastre de 24 de ore cu o culoare închisă pentru orele nopții și cu o culoare deschisă pentru orele zilei. Folosiți altă culoare pentru ceasurile (orele) romane ale zilei. Folosiți diferite culori pentru orele obișnuite ale Vecerniei, Utreniei și Sf. Liturghii.

Găsiți următoarele pasaje în Biblie:

1. .... Marcu 13, 35-37	6. .... Ioan 19, 13-16
2. .... Matei 27, 46	7. .... Matei 27, 57-61
3. .... Marcu 15, 1	8. .... Matei 25, 1-13
4. .... Marcu 15, 21-32	9. .... Luca 22, 34. 54-62
5. .... Fapte 2, 1-4. 14-15	

A. Pe coloana întâi de mai jos, scrieți ceasul zilei la care a avut loc evenimentul descris în coloana din dreapta, după împărțirea romană a timpului și după ora noastră de astăzi.

B. Uniți trimerile de mai sus cu evenimentele potrivite descrise în coloana din dreapta, jos. Notați numărul referinței potrivite imediat după numărul curent al pasajului, pe liniuța punctată.

Timpul roman / Timpul nostru	Număr de referință	Ce s-a întâmplat sau ce s-a spus
..... /	A.	Pilat Îl aduce pe Iisus să fie judecat de popor.
..... /	B.	Iosif din Arimateea pune trupul lui Iisus în propriul său mormânt.
..... /	C.	Sfântul Duh Se pogoară peste Apostoli.
..... /	D.	Arhiereul Îl predă pe Iisus lui Pilat.
..... /	E.	Fecioarele cele bune nu sunt pregătite atunci când vine Mirele.
..... /	F.	Iisus este răstignit pe Cruce și soldații împart hainele Lui.
..... /	G.	Petru neagă că Îl cunoaște pe Domnul.
..... /	H.	Vegheați, că nu știți când va veni stăpânul casei.
..... /	J.	Iisus Își dă duhul și moare pe Cruce.

Cântarea lui Zaharia

Când i se născu pe lume
Ioan – copilul cel promis –
Zaharia, plin de Duhul,
Domnului așa a zis:

– Binecuvântat e Domnul
Israelului iubit,
Ce-i aduse mântuirea,
Cum proorocii au grăit.

Astfel Și-a făcut El milă,
Izbăvind poporul Său
De-a vrăjmașilor mânie
Și din orice mare rău.

Iar tu, prooroc al Celui
Preaînalt te vei chema,
Și vei merge înaintea-I,
Pregătind venirea Sa.

*

**Dumnezeu iubește pe cei ce-L slujesc
Și pe-aceia care Slava Lui vestesc.
El ascultă ruga celui cuvios
Și-i va da în Slavă locul cu Hristos.**

Cristian Mihalache

Împlinire

Ca să fiu
O lumină în veacul pustiu,
M-am lăsat îmbrăcat
De putere, de raze, de har,
Am suit, zi de zi, pe Calvar
Și pe-o cruce de lemn noduros
Am murit cu Hristos.

Ca s-ajung
Sarea pământului, îndelung
M-am hrănit cu chemări, cu tării
Și-am sorbit din izvoarele vii,
Mi-am vândut
Vechiturile omului meu din trecut
Și-ntr-un zbor tot mai drept, tot mai sus
M-am unit cu Iisus...

Sergiu Grossu

Tăcere

Tu, suflete al meu, mai ții tu minte?
A fost o clipă: Domnul făurise
Ființa ta. Cu aripile-nchise,
Te odihneai în mâinile Lui sfinte.

Ai tresărit din somnul tău de-alt'dată,
Căci Dragostea din hăuri te chemase.
Cuvântul Ei atât de lin sunase
În dimineața-ceea-mpurpurată!...
Ai înțeles atunci atâtea taine,
Pe care, astăzi, le-ai uitat pe toate.
Erau prea mari și nu-ncăpură, poate,
În cutele sărmanei tale haine.

Un înger te luă din mâna sfântă
A Domnului – și mila îl cuprinse,
Căci tremurai, oricât de blând te-atinse,
Ca puiul mic din cuib, când se-nspăimântă
De șuierul de șarpe-n apropiere.
Dar Îngerul nespus de lin rășfrânse
Asupra-ți haina milelor – și plânse,
Înfiorând adâncuri de tăcere...

Cuvântul veșnic te-a chemat pe nume.
Și Îngerul, în aripi desfăcute,
Ieși din umbra celor neștiute,
Plutind în largul zărilor spre lume.
Tu nu mai știi cum fu acea plutire,
Dar se făcea c-ați coborât o scară,
Atâtea mii de trepte se urmară,
Ducând tot mai afund, mai jos, spre fire...

Te-nvăluise mila, ca o ceață,
De n-ai simțit că Îngerul plecase.
Și te-ai trezit... Dar cine te-mbrăcase
În calda pâlpăire de viață?

Zorica-Teodosia Lațcu

CU NOI ESTE DUMNEZEU

7.

Fecioara Maria se supune voii lui Dumnezeu

Primele patru cărți ale Noului Testament sunt numite *Evanghelii*. Ele cuprind viața și învățăturile Domnului nostru Iisus Hristos. *Evangheliile* înseamnă **veste bună** (în greacă: *evangelion*). Venirea lui Dumnezeu pe pământ ca om, pentru a trăi în mijlocul nostru și a ne arăta calea mântuirii, este cu adevărat cel mai important eveniment din istorie și vestea despre el poate fi numită pe drept *Vestea cea Bună*.

Cele patru Evanghelii au fost scrise de apostoli și ucenici ai lui Iisus: Matei, Marcu, Luca și Ioan. Unii dintre ei au fost martori oculari la aproape tot ce a spus și a făcut Iisus. Ei sunt numiți **evangheliști**, pentru că au propovăduit vestea cea bună a lui Iisus Hristos. În scrierile lor, ei au adunat cele mai importante cuvinte și fapte ale Domnului.

Evangheliile sunt asemănătoare, dar, în același timp, diferă destul de mult. Relatările evenimentelor esențiale din viața lui Iisus Hristos sunt foarte asemănătoare, și, în cele mai multe cazuri, aproape identice. Dar fiecare autor prezintă cuvintele și evenimentele din viața Mântuitorului așa cum le-a auzit și înțeles el. Este important să comparăm aceste relatări, pentru a avea o imagine completă și a înțelege deplin ceea ce s-a întâmplat. Există o carte specială care ne ajută să facem acest lucru. Această carte se numește **Sinopsa Evangheliilor**. În ea, pentru fiecare eveniment care apare mai mult decât într-o Evanghelie, textele sunt tipărite pe coloane paralele, așa cum vom face și noi în unele lecții.

Arhanghelul Gavriil vestește Fecioarei Maria
Nașterea lui Iisus

Buna-Vestire

„Veselește-te Isaie! ...Iată, Fecioara va lua în pânțe și va naște fiu și vor chema numele lui Emanuel, care se tâlcuiește: «Cu noi este Dumnezeu». Răsăritul este numele Lui; pe Care laudându-L, pe Fecioara o fericism!”

(Vezi Matei 1, 23; Isaia 7, 14)

Vestea adusă de Arhanghelul Gavriil a reprezentat cel mai important moment de cotitură din istorie, pentru că **Fiul lui Dumnezeu** S-a făcut **Fiul Omului**, unindu-Se cu toți oamenii. Dumnezeu Însuși a venit astfel în această lume și a luat trup omenesc, pentru a Se face ca unul dintre noi. S-a smerit pe Sine și a luat asupra Sa păcatele noastre, pentru a le șterge prin Moartea și Învierea Sa din morți. El a făcut aceasta pentru a ne aduce din nou la comuniunea cu El, deoarece *El este singurul izvor de viață*. Dumnezeu a vrut să nimicească moartea și să ne dea viață veșnică în Împărăția Sa.

Rolul Fecioarei Maria în această lucrare a lui Dumnezeu a fost foarte important. Dumnezeu nu a vrut să ne forțeze să-L primim. El ne-a creat ca persoane libere și vrea să-L iubim și să ne iubim unii pe alții, deși nimeni nu poate fi obligat să iubească pe cineva. Deci Dumnezeu S-a adresat unei ființe umane pline de dragoste pentru El. Fecioara Maria Îl iubea pe Dumnezeu și dorea cu ardoare să-L slujească. Ea a răspuns „Da” chemării Lui în numele tuturor oamenilor, acceptând să-L aducă pe Fiul lui Dumnezeu în lume.

Vizitați de îngeri

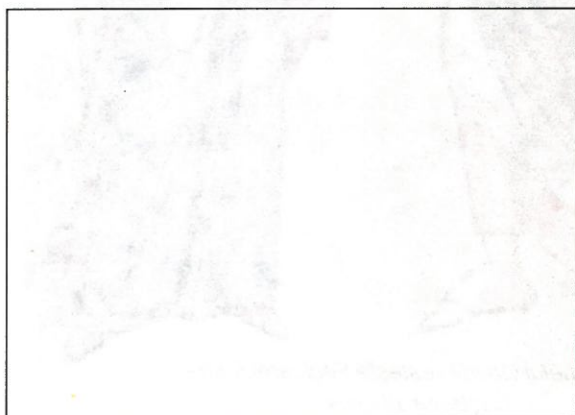
Trimisul lui Dumnezeu, Arhanghelul Gavriil, a adus cea mai importantă veste pe care au primit-o vreodată oamenii.

Dacă am desena un podium, vestea adusă Sfintei Fecioare va apărea chiar pe locul întâi, iar vestea primită de Zaharia și Elisabeta, imediat după acesta (adică pe locul doi).

Dar, în afară de acestea, Dumnezeu a încredințat îngerilor multe alte misiuni în anii și veacurile ce au precedat evenimentului Bunei Vestiri, pentru a spune oamenilor mai multe despre Sine și a-i pregăti pentru aceste evenimente minunate de pe locul întâi.

Celelalte misiuni îndeplinite de îngeri sunt asemenea locurilor inferioare primelor două locuri, având rol de susținere a părții superioare a podiumului.

I

Priviți podiumul acesta. Pe fațada treptei locului întâi reprezentați scena Bunei Vestiri.

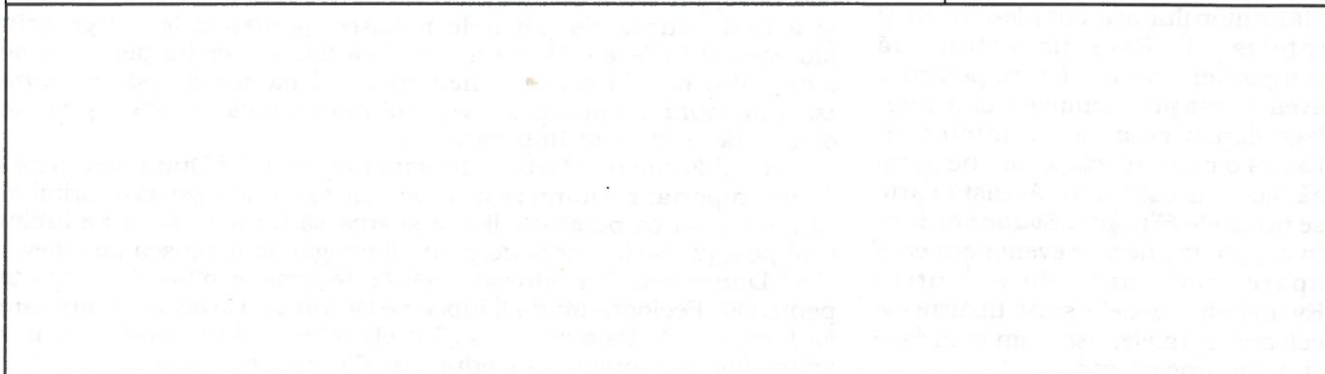
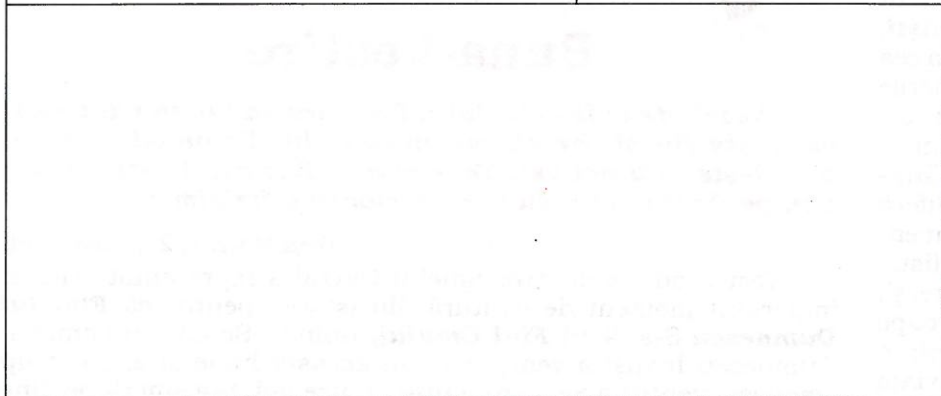
Împărțiți treapta următoare în două și reprezentați în prima secțiune pe Avraam și Sarra, iar în cea de a doua pe Zaharia și Elisabeta.

Acum haideți să vedem alte câteva lucruri săvârșite de îngeri.

Desenați mici ilustrate pe fațada de la baza podiumului, pornind de la unele dintre textele de mai jos:

II

1. Luca 1, 26-38 (Maria)
2. Facerea 18, 1-15 (Avraam)
3. Luca 1, 5-25 (Zaharia)
4. Facerea 28, 10-17
5. Isaia 6, 1-10
6. Daniel 3, 1-30

Sfânta Fecioară Maria se supune voii Domnului

Arhanghelul Gavriil se arată Fecioarei Maria

La șase luni după ce i-a vestit lui Zaharia nașterea Sfântului Ioan, Arhanghelul Gavriil a făcut o altă vizită importantă. Acum el s-a arătat unei tinere fecioare, pe nume Maria. El a salutat-o, zicând: „Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!”. Maria, văzându-l, s-a tulburat și s-a mirat de aceste cuvinte. Dar Gavriil a liniștit-o și i-a spus să nu se teamă, pentru că a aflat har la Dumnezeu.

Apoi a adăugat: „Iată, vei lua în pântece și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus. Acesta va fi mare și Fiul Celui Preaînalt se va chema și Domnul Dumnezeu Îi va da Lui tronul lui David, părintele Său. Și va împărăți peste casa lui Iacov în veci și împărăția Lui nu va avea sfârșit”.

Fecioara Maria a zis către înger: „Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat?” Îngerul i-a spus că aceasta se va întâmpla cu puterea Duhului Sfânt. Copilul ei va fi numit Sfânt, Fiul lui Dumnezeu. Gavriil i-a vestit Fecioarei și o altă minune: „Și, iată, Elisabeta, rudenia ta, a zămislit și ea fiu la bătrânețea ei și aceasta este a șasea lună pentru ea, cea numită steapă. Că la Dumnezeu nimic nu este cu neputință”.

Fecioara Maria spune „Da!” chemării lui Dumnezeu

Acum era timpul ca Fecioara Maria să vorbească și să fie de acord să facă parte din planul lui Dumnezeu. Și Fecioara Maria, răspunzând, a zis: „Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!” Și îngerul a plecat de la ea.

Fecioara Maria o vizitează pe Elisabeta

Fecioara Maria nu a așteptat prea mult pentru a o vedea pe Elisabeta. Curând, ea a mers în ținutul muntos al Iudeii, să o viziteze pe rudenia ei. A intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta. Când Elisabeta a auzit salutarea Sfintei Fecioare Maria,

pruncul i-a săltat de bucurie în pântece. Elisabeta s-a umplut de Duhul Sfânt și a zis cu glas mare: „Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este Rodul pântecelei tale. Că, iată, cum veni la urechile mele glasul salutării tale, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu”.

Cele două femei și-au împărtășit bucuria pentru lucrurile minunate de care s-au învrednicit. Elisabeta a spus Sfintei Fecioare: „Și de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Și fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul”. Fecioara Maria a răspuns cu o cântare minunată, lăudându-L pe Dumnezeu și mulțumindu-I pentru mila Sa față de cei săraci și neajutorați.

Citiți cântarea ei în Luca 1, 46-55. (A se vedea textul la sfârșitul lecției anterioare.)

Maica Domnului, noua Evă și Maica tuturor

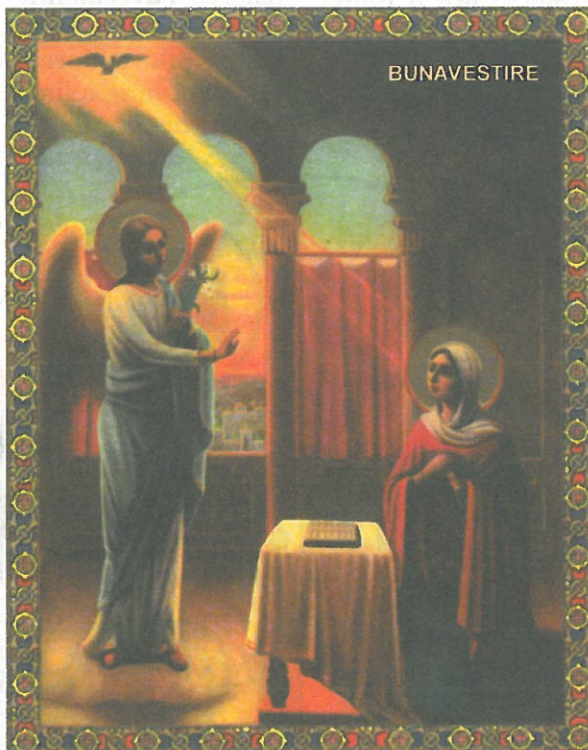
Am studiat puțin despre ce s-a întâmplat cu Adam și Eva în Grădina Edenului. Adam și Eva au

fost ispitiți de șarpe să întoarcă spatele lui Dumnezeu și să calce porunca Sa. Ei au mâncat din pomul cunoștinței binelui și răului. Când Dumnezeu i-a întrebat dacă au mâncat din pom, ei au negat.

Adesea, în cântările și rugăciunile Bisericii o numim pe Fecioara Maria „noua Evă”. Aceasta, pentru că, așa cum am văzut în istorisirea de astăzi, Fecioara Maria a răspuns afirmativ chemării lui Dumnezeu în mod liber și din toată inima ei. Astfel, a contribuit la împlinirea planului lui Dumnezeu de mântuire, acceptând să fie parte a acestuia, așa cum voia Dumnezeu.

Făcând aceasta, Fecioara Maria ne-a inclus pe noi toți în planul dumnezeiesc de mântuire. Ea a învins refuzul Evei, prin răspunsul ei afirmativ. Prin ascultarea și colaborarea ei, noi toți avem șansa de a asculta și colabora cu Dumnezeu pentru mântuirea noastră.

Biserica exprimă recunoștința tuturor oamenilor față de Fecioara Maria, slăvind-o cu frumoase cuvinte și cântări. Întotdeauna ne amintim că ea de bunăvoie a devenit Maica lui Dumnezeu. Noi o lăudăm ca Templu al lui Dumnezeu – „palat pământesc al Împăratului ceresc”. Ca Maică a lui Dumnezeu, Fecioara Maria este și Maica noastră, a celor care suntem botezați în Hristos și am devenit mădulare ale Trupului Său, Biserica.

Cei patru Evangheliști

Evanghelistul Matei

După mărturia timpurie a Bisericii, prima Evanghelie din Noul Testament a fost scrisă de Sfântul Matei. Acesta a scris Evanghelia care îi poartă numele, folosind cuvintele rostite de Domnul Iisus în limba aramaică, limbă comună populației din Palestina. Aramaica era o limbă veche care își avea originea în teritoriul din jurul Haranului, unde au trăit odinioară fratele lui Avraam, Nahor, fiul acestuia, Laban, și Iacov, fiul lui Isaac. Matei era vameș când a fost chemat de Iisus. Când Iisus l-a văzut șezând la vamă, i-a spus: „Urmează-Mă!”. Și Matei, ridicându-se și lăsând toate, l-a urmat pe Iisus. Matei a fost un iudeu care a crezut că Iisus era Mesia Cel făgăduit poporului lui Israel. El îl numește pe Iisus *Hristosul* (Unsul) și Fiul lui David (strămoșul pământesc al lui Iisus). Matei arată cum Iisus ne-a deschis tuturor Împărăția lui Dumnezeu.

Evanghelistul Marcu

Evanghelia de la Marcu a fost scrisă înaintea celorlalte două Evanghelii. Autorul ei era cunoscut, de asemenea, ca Ioan Marcu. Maria, mama lui, era o creștină evlavioasă. În casa ei din Ierusalim se adunau creștinii pentru rugăciune. Marcu nu a fost ucenic al Domnului în timpul activității Sale, dar a stat mult timp alături de Sfinții Apostoli Petru și Pavel. Marcu a notat tot ce a auzit despre Domnul din predica Sfântului Petru. Acesta l-a apreciat mult pe Marcu pentru ajutorul său și într-o epistolă l-a numit: „fiul meu, Marcu”.

Evanghelia de la Marcu este cea mai scurtă Evanghelie. El scrie ca un bun povestitor. Istorisirea lui despre viața și învățăturile lui Iisus este simplă și clară. Sfântul Marcu dorește ca oamenii să vină să-L cunoască pe Iisus din cuvintele și faptele Sale. Probabil, el și-a scris Evanghelia în timp ce era la Roma, ajutându-i pe Sfinții Apostoli Petru și Pavel.

Evanghelistul Luca

Evanghelistul Luca a activat într-o comunitate de limbă greacă. El a scris pentru oameni care nu l-au văzut pe Iisus, dar care au auzit de viața și învățăturile Sale din predica Apostolilor. Sf. Luca a fost ucenic al Sf. Pavel. În câteva dintre epistolele sale, Sf. Pavel menționează numele prietenului său Luca. Acesta a ascultat și a notat cu grijă tot ce a putut afla despre Iisus. De asemenea, Luca a folosit Evanghelia de la Marcu, precum și alte scrieri despre faptele și învățăturile lui Iisus. La începutul Evangheliei sale, Luca scrie:

„Mulți au încercat să alcătuiască o istorisire despre faptele deplin adevărate între noi, așa cum ni le-au lăsat cei care le-au văzut de la început și au fost slujitori ai Cuvântului”. Apoi arată că a dorit să pună toate aceste informații într-o anumită ordine, făcând să se înțeleagă mai ușor adevărul despre Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Evanghelistul Ioan

Sfântul Ioan a fost ucenicul cel mai tânăr al lui Iisus și Evanghelia lui a fost scrisă ultima. El și ucenicul său, Prohor, au predicat în Efes, în Asia Mică, săvârșind multe minuni. Din cauză că întorceau pe mulți păgâni la credința creștină, au fost persecutați și exilați în insula Patmos, unde au trăit într-o peșteră. Fiind în vârstă, Ioan a dictat cuvintele Evangheliei sale lui Prohor. Ioan și-a amintit dragostea pe care Iisus i-a arătat-o când era tânăr. În scrierile lui, el vorbește despre dragostea lui Hristos și despre dragostea pe care noi trebuie să o avem unii față de alții. Multe dintre imaginile pe care le folosește au în centru *pâinea, apa, lumina* și alte elemente naturale esențiale vieții. *Apa* simbolizează harul Sfântului Duh; „*pâinea vieții*” este Sf. Euharistie și Cuvântul lui Dumnezeu; *lumina* este Hristos, iar *vița-de-vie* este o imagine pentru comuniunea de viață dintre Hristos și credincioșii Săi. Sf. Ioan descoperă și semnificația simbolică a unora dintre faptele Mântuitorului.

Trăirea credinței noastre – 7. Să ducem mesajul lui Dumnezeu altora

Trimișii lui Dumnezeu

Adunați laolaltă pe toți membrii familiei voastre și dați fiecăruia câte un creion și o coală de hârtie. Rugați-i să se gândească câteva minute la această întrebare: „Dacă ar trebui să trimiteți un mesaj lumii întregi, care ar fi acesta?”

Fiecare își poate scrie mesajul, dar nu le discutați încă.

Lecția de astăzi, ca și lecțiile precedente, ne vorbește despre câteva mesaje și despre **îngerii** (mesagerii) care le-au transmis (Gavriil și alții). Dar nu numai îngerilor le-a încredințat Dumnezeu transmiterea mesajelor. În lecțiile anterioare am văzut că Dumnezeu a ales și pe unii oameni să ducă mesajele Sale poporului.

Istorisirea din lecția de astăzi este luată din Evanghelia de la Luca. Scriitorii Evangheliilor sunt numiți **evangheliști**, pentru că aduc vestea cea bună a lui Iisus Hristos, adică **Evanghelia**. În limba greacă, cuvântul **evangelion** înseamnă „veste bună”.

Citiți primele patru versete ale primului capitol din Evanghelia de la Luca. Spuneți care dintre cuvinte vă arată că el este un mesager (trimis). (Citiți versetele 3 și 4.)

Ce cuvânt vă arată conținutul mesajului pe care el îl aduce? (Citiți versetul 1.)

Ucenicii și **apostolii** lui Iisus sunt, de asemenea, **evangheliști**. Ei au străbătut ținuturi îndepărtate și distanțe lungi pentru a duce oamenilor vestea cea bună a lui Iisus Hristos. Biserica atribuie titlul de

„**apostoli**” și „**evangelizatori**” bărbaților și

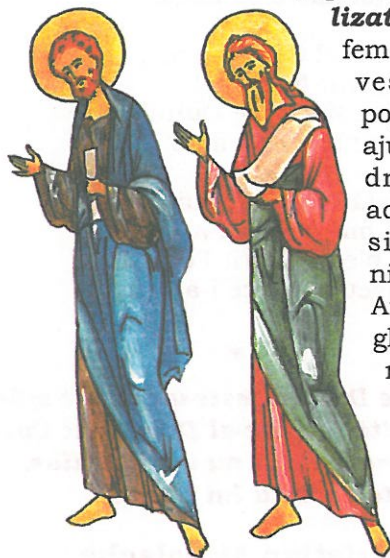
femeilor care au dus vestea cea bună popoarelor care au ajuns să cunoască, drept rezultat al activității lor misionare, Creștinismul. Astfel, Sf. Andrei este evanghelizatorul poporului nostru; Sf.

Vladimir este evanghelizatorul Rusiei; Sf. Nina, evanghelizatoarea Georgiei; Sf. Patrick, evan-

ghelizatorul Irlandei; Sf. Inochentie, evanghelizatorul Americii etc.

Mulți **sfinți** s-au făcut mesageri ai lui Dumnezeu în alte moduri. Prin înseși viețile lor, ei au arătat oamenilor cum vrea Dumnezeu să ne purtăm față de El și față de ceilalți. Chiar și unii împărați și regi i-au căutat pe sfinți pentru a-i consulta în legătură cu problemele majore ale popoarelor lor.

Dumnezeu ne cheamă pe toți să ne facem mesageri sau evanghelizatori.

Citiți ultimele versete din Evanghelia de la Matei (28, 18-20).

De asemenea, citiți următoarele texte: Marcu 16, 15-16; Luca 24, 44-48 și Fapte 1, 8.

1. Ce mesaj ne cere Hristos să transmitem celor din jurul nostru?
2. Cui trebuie să ducem acest mesaj?
3. Cum credeți că puteți transmite acest mesaj: prin cuvânt, prin fapte, prin rugăciuni etc.?
4. „Mesajul către lume”, pe care l-ați scris, se aseamănă cu mesajul pe care Hristos ne cheamă să-l aducem lumii? (Acum este timpul să discutați mesajele fiecărui membru al familiei.)
5. De ce ați ales mesajul personal pe care l-ați scris? Ce este important în el?
6. Atunci când ați scris mesajul, v-ați gândit cum ați putea să-l transmiteți lumii? Ar putea fi aplicate unele din metodele voastre pentru transmiterea mesajului lui Iisus Hristos lumii?

Bunăvestire

(Luca 1, 26-38)

Îngerul Gavriil coboară,
De la Dumnezeu venind
În ținutul Galileii,
Lin Fecioarei glăsuind:

– Bucură-te, tu, cea plină
De cerescul Har de Sus!
Iată, Domnul e cu tine
Și vei naște pe Iisus.

El e Fiul Celui Veșnic,
Împărat lui Israel...
Peste tine vine Duhul,
Și-umbrită vei fi de El...

– Iată, a Domnului roabă,
Fie mie cum mi-ai spus!...
Se plecă smerit Fecioara,
Cugetând la ce i-a spus.

*

**Ce iubit de Domnul este-un suflet sfânt,
Care-ascultă-n toate-al Domnului Cuvânt!
Tot ce-i vine-n viață nu-i primejdios,
Că îl ocrotește mila lui Hristos.**

Cristian Mihalache

Răsai asupra mea

Răsai asupra mea, luminează lină,
Ca-n visul meu ceresc de-odinioară;
O, Maică Sfântă, Pururea Fecioară,
În noaptea gândurilor mele vină!

Speranța mea tu n-o lăsa să moară,
Deși al meu e un noian de vină;
Privirea ta de milă caldă, plină,
Îndurătoare-asupra mea coboară.

Străin de toți, pierdut în suferința
Adâncă a nimicniciei mele,
Eu nu mai cred nimic și n-am tărie.

Dă-mi tinerețea mea, redă-mi credința
Și reapari din cerul tău de stele:
Ca să te-ador de-acum pe veci, Marie!

Mihai Eminescu

Cântarea

Arhanghelului Gavriil

Plecăciune ție, plecăciune ție,
Fecioară Marie,
Căreia ți-a dat Domnul Cel Preanalt
Haru-I minunat.

Domnul te arată binecuvântată,
Fecioară curată.
Nu te teme, dar, tu ai mare har,
Vei fi-un sfânt altar.

Plecăciune ție, plecăciune ție,
Fecioară Marie,
Căci prin Cel-de-Sus, Fiu îți va fi-adus
Să-L numești Iisus.

Sfânta Lui domnie veșnic o să ție,
Fecioară Marie,
Și va fi chemat Fiu Celui Preanalt,
Domn și Împărat.

Plecăciune ție, plecăciune ție,
Fecioară Marie,
Tatăl va voi, Duhul te-o umbri,
Fiul te-o slăvi.

Plecăciune ție, plecăciune ție,
Fecioară Marie,
Căci a' Celui Sfânt voie și cuvânt
Sunt un legământ.

Traian Dorz

Înger din lumină

Înger din lumină, roagă-te pentru mine,
Ieși din casa ta zidită-n rază
Și zi: „Doamne, mă rog pentru pâne,
Pentru somn și liniște-n amiază“.

Măinile mele grele nu se ridică.
Înger, m-aș ruga și mi-i frică;
Însă tu, cu aripa ta, roagă-te tare și zi:
„Să fie cu soare, să treacă repede ultima zi...“

Magda Isanos

CU NOI ESTE DUMNEZEU

8.

Mântuitorul făgăduit Se naște

Evangheliile ne vorbesc despre venirea lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, pe pământ, ca om, ca să ne mântuiască din păcatele noastre. Unii oameni însă nu vor să creadă că Însuși Dumnezeu a venit și S-a sălășluit între noi. Dar scrierile evanghelice consemnează timpul istoric și locurile unde Iisus S-a născut, unde a călătorit și ce a făcut. *Citiți din Evanghelia de la Luca (2, 1-5):*

„În zilele acelea, a ieșit poruncă de la Cezarul August să se înscrie toată lumea. Această înscriere s-a făcut întâi pe când Quirinius ocărnuia Siria. Și se duceau toți să se înscrie, fiecare în cetatea sa. Și s-a suit și Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret, în Iudeea, în cetatea lui David, care se numește Betleem – pentru că el era din casa și din neamul lui David –, să se înscrie împreună cu Maria, cea logodită cu el, care era însărcinată.”

Biblia și istoria

1. Citiți textul cu atenție și încercuiți numele conducătorilor din vremea aceea.

2. Subliniați numele celor două provincii cu o culoare și numele orașelor din celelalte ținuturi cu o altă culoare. Puteți localiza provinciile pe o hartă?

3. Cine era împărat al Romei în acea vreme? Încercați să găsiți numele lui într-o enciclopedie sau într-o carte despre Imperiul Roman.

Citiți începutul capitoului 2 din Evanghelia de la Matei și spuneți cine era rege al Iudeii în vremea aceea.

Magii aduc daruri la Nașterea Domnului Iisus Hristos,
Mântuitorul nostru

Domnul Cel făgăduit Se naște

„Dar îngerul le-a zis: Nu vă temeți. Căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul. Că vi S-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David.”

(Luca 2, 10-11)

Timp de secole, poporul evreu a așteptat pe Mesia Cel făgăduit de Dumnezeu. După robia egipteană și pribegia prin pustiu, Dumnezeu l-a călăuzit spre pământul făgăduinței. Dar poporul din nou a uitat de Dumnezeu și a fost luat în robie de asirieni și babilonieni. După 70 de ani de robie în Babilon, Dumnezeu i-a ajutat pe evrei să se întoarcă în pământul în care Mântuitorul avea să Se nască. A fost construit un nou Templu precum și un mare zid de jur-împrejur. Dar, în timpul celor 400 de ani care au trecut de la profetul Maleahi până la Nașterea Domnului, țara lor a fost cucerită de greci și apoi de romani. Totuși, chiar și acești invadatori au pregătit calea primirii mesajului lui Dumnezeu de către toate popoarele. Greaca a fost recunoscută ca o limbă oficială în Imperiu, iar romanii au construit o mare rețea de drumuri. Era deci timpul ca Domnul să Se nască.

Domnul Se naște!

Domnul nostru Iisus Hristos Sa născut în vremea când romanii stăpâneau Iudeea (numele roman al ținutului lui Iuda). Ei au numit un conducător de acolo, pe Irod, ca să guverneze direct poporul. Deși nu a fost iubit de popor, datorită cruzimii sale, acesta a intrat în istorie ca Irod cel Mare.

Romanii au dorit ca toți supușii lor să fie înregistrați în orașele de unde proveneau, pentru stabilirea impozitelor și recrutarea tinerilor. Iosif, un bărbat drept, a fost ales de Dumnezeu să fie logodnicul Mariei și tatăl pământesc adoptiv al lui Iisus. El a luat-o pe Fecioara Maria, care-L purta în pânțece pe Fiul lui Dumnezeu, și, împreună, au mers, din Nazaret, până „în cetatea lui David care se numește Betleem, pentru că el era din casa și din neamul lui David“, ca să se înscrie, după porunca împăratului de la Roma.

Călătoria a fost lungă și obositoare în special pentru Maria, care avea să nască în curând. Când au sosit, orașul era plin de oameni care veniseră să se înscrie.

Acolo, s-au împlinit zilele ca ea să nască. Dar, pentru că în casă „nu mai era loc de găzduire pentru ei“, Nașterea a avut loc într-o peșteră. După ce Pruncul S-a născut, Maria L-a înfășat și L-a culcat într-o iesle.

Îngerii vestesc Nașterea

Noaptea, în timp ce păstorii din acel ținut își păzeau turmele, un înger strălucitor li s-a arătat. Și Slava Domnului a strălucit împrejurul lor încât toți s-au înfricoșat. Dar îngerul Domnului le-a spus: „Nu vă temeți! Căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul. Că vi S-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David. Și acesta va fi semnul: Veți găsi un prunc înfășat, culcat în iesle“.

Și, deodată, s-a văzut, împreună cu îngerul, mulțime de oaste cerească, lăudând pe Dumnezeu și zicând: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!“. După ce îngerii au plecat, păstorii au zis: „Să mergem, dar, până la Betleem, să vedem cuvântul acesta ce s-a făcut și pe care Domnul ni l-a făcut cunoscut“. Și, grăbindu-se, au venit și au aflat pe Maria, pe Iosif și pe Pruncul culcat în iesle.

Și toți erau uimiți de cele ce auzeau de la păstori. Iar Maria „păstra toate aceste cuvinte, punându-le în inima sa“. Păstorii s-au întors la turmele lor, lăudând pe Dumnezeu pentru lucrurile minunate pe care le-au văzut și le-au auzit.

Simeon Îl întâmpină pe Iisus în Templu

Când a împlinit opt zile, Pruncul a fost tăiat împrejur și a primit numele pe care îngerul îl făcuse cunoscut înainte de zămislirea Lui. O lună mai târziu, Fecioara Maria și dreptul Iosif L-au adus pe Pruncul Iisus la Ierusalim ca să-L dedice Domnului, după cum prevedea Legea lui Moise. Ei au adus ca jertfă de răscumpărare o pereche de turturele, darul obișnuit al oamenilor săraci.

Un bătrân, pe nume Simeon, îi aștepta în Templu. Simeon era drept și temător de Dumnezeu. El cerceta Scripturile și aștepta mângâierea lui Israel. Duhul Sfânt îi vestise că-L va vedea pe Mesia înainte de a muri. Și, în acea zi, Duhul l-a îndemnat să vină la Templu. Când L-a văzut pe Iisus, Simeon L-a luat

în brațele sale, lăudând pe Dumnezeu (Luca 2, 20-32). (Vezi și Cântarea de la pagina 39.)

Simeon i-a binecuvântat pe părinții uimiți și, adresându-se Maicii Domnului, a profețit: „Iată, Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și ca un semn care va stârni împotriviri. Și prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi“.

Simeon nu era singura persoană care știa că Mântuitorul făgăduit va fi în ziua aceea în Templu. Mai era și Ana proorocița, ajunsă la adânci bătrânețe. Ana nu se depărta de Templu, slujind ziua și noaptea în post și rugăciuni. Ea L-a văzut pe Iisus și a slăvit pe Dumnezeu. Apoi vorbea despre El tuturor celor care așteptau mântuirea lui Israel.

Închinarea magilor

La un timp de la Nașterea lui Iisus, magii (oameni înțelepți din Persia sau Mesopotamia) au venit la Ierusalim. Ei au întrebat: „Unde este Regele Iudeilor, Cel ce S-a născut? Căci am văzut la Răsărit steaua Lui și am venit să ne închinăm Lui“. Întrebarea lor a tulburat pe Irod și pe tot poporul din Ierusalim. Irod, adunând pe arhierei și pe cărturari, i-a întrebat unde avea să Se nască Mesia. Ei au răspuns: „În Betleemul Iudeii, că așa este scris de proorocul“.

Irod, chemând în ascuns pe magi, i-a întrebat când a apărut steaua. Apoi i-a trimis în Betleem și le-a zis: „Mergeți și cercetați cu de-amănuntul despre Prunc și, dacă Îl veți afla, vestiți-mi și mie, ca, venind și eu, să mă închin Lui“.

După ce l-au ascultat pe rege, magii au plecat, iar steaua pe care o văzuseră în Răsărit mergea înaintea lor, până ce a ajuns și s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul Iisus. Când au văzut că steaua s-a oprit, s-au bucurat cu bucurie mare. Ei L-au văzut pe Pruncul Iisus împreună cu Maria, Mama Lui, și au căzut la pământ și I s-au închinat. Deschizând vistierile lor, I-au adus lui Iisus daruri: aur, tămâie și smirnă. Apoi, luând înștiințare în vis de la Dumnezeu, nu s-au mai întors la Irod, ci au plecat spre țara lor pe altă cale.

Daruri pentru un Rege

AURUL este cel mai prețios dintre metale, și așa era și în timpurile biblice. O singură picătură de aur poate fi transformată de către un meșter priceput într-o peliculă cu suprafața de aproximativ 60 metri pătrați, atât de subțire încât lumina poate trece prin ea.

TĂMÂIA este o rășină naturală, adunată din copaci. În vechime era produsă în special în Arabia și Etiopia. Iată procedeul obținerii ei: printr-o creștătură făcută în trunchiul copacului, seva se scurge încet și se întărește. Produsul obținut, de culoare galbenă, este tăiat în bucăți mici care vor fi pudrate, pentru a nu se lipi unele de altele. Acestea ard, producând o flacără albă strălucitoare și dau o mireasmă plăcută.

SMIRNA este, de asemenea, o rășină. Aceasta este culeasă dintr-un arbust, la fel ca și tămâia, și are un miros plăcut. Poate fi folosită ca parfum, dar adesea este asociată cu moartea. Vechii egipteni o foloseau pentru îmbalsămarea trupurilor morților.

Citiți pasajele indicate în coloana din stânga, sus, în care se dau anumite explicații despre aur, smirnă și tămâie și rețineți ce sunt cele trei elemente ce au fost aduse în dar de către magi la Nașterea Mântuitorului.

Din Stihoavna

de la Litia Sărbătorii Nașterii Domnului

Domnul Iisus, născându-Se în Betleemul Iudeii, magii de la Răsărit, venind, s-au închinat lui Dumnezeu, Celui ce S-a întrupat. Și, deschizând vistierile lor, s-au grăbit daruri cinstite să-I aducă: aur lămurit, ca Împăratului veacurilor; tămâie, ca unui Dumnezeu al tuturor; smirnă, pentru Cel fără de moarte, ca Unui mort de trei zile. Veniți, toate neamurile, să ne închinăm Celui ce S-a născut ca să mântuiască sufletele noastre!

Citiți cu atenție din Sfânta Scriptură textele după trimiterele date, apoi uniți cu câte o liniuță fiecare trimitere cu descrierea cea mai potrivită din dreapta ei:

Leviticul 2, 1-2

Aurul era folosit la confecționarea veșmintelor preoților, după porunca lui Dumnezeu.

Pilde 25, 11-12

Smirna era folosită împreună cu giulgiurile pentru înfășurarea morților.

Marcu 15, 23

Tămâia era partea unei ofrande aduse lui Dumnezeu, care era aleasă datorită aromei sale plăcute.

Ieremia 6, 19-20

Smirna era folosită pentru atenuarea durerilor muribunzilor.

Ieșirea 39, 1-5

O profeție despre două daruri care vor fi aduse Domnului.

Isaia 60, 6

Dumnezeu spune poporului Său că nu înseamnă nimic a-I oferi tămâie, dacă nu vrea să asculte poruncile Lui.

Ioan 19, 39-40

Originea cuvântului *smirnă* este „marah“, ceea ce înseamnă „dureros“ sau „amar“.

Ieșirea 15, 22-23

Cuvintele înțelepte sunt atât de prețioase, încât scriitorul biblic le compară cu aurul.

Trăirea credinței noastre – 8. Punerea numelui și îmbisericirea copiilor

Lecția de astăzi ne vorbește despre Întâmpinarea Domnului Iisus, în Templu, de către bătrânul Simeon și proorocița Ana.

Când un copil împlinea 40 de zile de la nașterea sa, părinții îl duceau la Templu, pentru a îndeplini rânduiala Legii date de Dumnezeu lui Moise.

Un miel sau o pereche de turturele sau doi pui de porumbei erau aduși, cu acest prilej, ca jertfă lui Dumnezeu.

Duhul Sfânt i-a vestit lui Simeon că nu va muri până ce nu va vedea pe Unsul Domnului. La îndemnul Sfântului Duh, Simeon a venit în acea zi la Templu. Dumnezeu l-a învrednicit să-L vadă pe Mesia Cel făgăduit. Simeon l-a luat pe Pruncul Iisus în brațele sale și l-a mulțumit lui Dumnezeu, zicând:

„Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, Că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, Lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău, Israel“.

(Aceast imn se cântă sau se rostește la îmbisericirea copiilor.)

Ana, proorocița, era în vârstă de optzeci și patru de ani. Soțul ei murise la numai șapte ani de la căsătoria lor. Din acel moment, ea stăruia în rugăciune la Templu, slujind ziua și noaptea lui Dumnezeu. Și, venind și ea în acel ceas la Templu, lăuda pe Dumnezeu și vorbea despre Prunc tuturor celor care așteptau mântuirea lui Israel.

Noi sărbătorim Întâmpinarea Domnului pe data de 2 februarie a fiecărui an.

Iată, în continuare, una din frumoasele cântări pe care le cântăm la această sărbătoare:

„Să mergem și noi cu cântări dumnezeiești, să întâmpinăm pe Hristos a Cărui mântuire a văzut-o Simeon și să-L primim pe El.

Acesta este Cel vestit de David.

Acesta este Cel ce a grăit prin prooroci, Care S-a întrupat pentru noi și a mântuit pe om.

Acestuia să ne închinăm.“

(La Doamne, strigat-am..., glasul 1)

Întâmpinarea Domnului în Templu

Binecuvântări speciale pentru copii

Biserica are rânduieli speciale de binecuvântare a copiilor. Se fac rugăciuni:

- în prima zi de la naștere, pentru mamă și copil;
- în a opta zi, când se pune și numele copilului;
- la 40 de zile de la naștere, când mama și copilul intră în biserică;
- când copilul primește Taina Botezului și a Mirungerii. Tot atunci, copilul primește Sf. Împărtășanie.

La îmbisericirea copilului, preotul zice:

Se îmbisericește robul (roaba) lui Dumnezeu (numele), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Intra-voi în casa Ta, închina-mă-voi în biserica Ta cea sfântă.

În mijlocul bisericii Te voi lăuda.

Magii la Betleem

(Matei 2, 1-9)

– Cine-s oare-acești trei oameni
Care merg cu pas grăbit?
– Sunt trei magi, vin de departe,
După-o Stea din Răsărit.

Steaua îi călăuzește
Și pe ei spre Betleem
Tot la ieslea minunată
Cu Copilul Cel Suprem.

Cu ce dragoste de Domnul
Au pornit cei trei la drum
Și cu câtă bucurie
Simt ei c-au ajuns acum!

Steaua le străluce tainic
Și se-oprește, dulce, Sus,
Semn că au ajuns acolo
Unde S-a născut Iisus.

*

**De-oricât de departe pentru Domnul vii,
Tot ajungi acolo unde-L simți și știi.
Nu-ți opri căutatul cât de-anevoios,
Pân-ajungi acolo unde e Hristos!**

Traian Dorz

Colinde, colinde...

Colinde, colinde! E vremea colindelor,
Căci gheața se-ntinde asemeni oglinzelor
Și tremură brazii, mișcând rămurelele,
Căci noaptea de azi-i când scânteie stelele.

Se bucur' copiii, copiii și fetele,
De dragul Mariei își piaptână pletele,
De dragul Mariei ș-a Mântuitorului
Lucește pe ceruri o stea călătorului.

Mihai Eminescu

Magii

Pe urma stelei strălucite
Ce-a izvorât din infinit,
Trei magi, sătui de contemplare,
Încălecară și-au pornit...

Ca trei lunatici prinși de-un farmec,
Nici nu priviră înapoi,
Ci s-avântară-n largul lumii,
Naivii, gârbovii eroi.

Deși din porțile cetății
Un pas afară n-au făcut,
Mergeau acum ca duși de aripi
Pe-un drum de-a pururi cunoscut.

Străini, pe țarmuri neumblate,
Pe mări, prin codri și pustii,
De-a dreptul cale își croiră
Pe urma Stelei argintii...

Înfrigurați, nu se opriră,
Nici chiar când Steaua-i părăsi;
...Și nu știau unde-au s-ajungă,
Știau atât, ce vor găsi!

În fundul lumii străbătură,
Apoi încet s-au înturnat,
Prea fericiți c-au dat prinoase
Și că-n sfârșit s-au închinat.

Și, cum li se vărsa în suflet
Prisosul sfinte bucurii,
Bătrânii magi de-odinioară
Păreau acum trei copii,

Ce-nsuflețiți ca de-o izbândă
Își cred tot visul împlinit
C-au mers pe urma unei stele...
Ce s-a pierdut în infinit!

Vasile Voiculescu

CU NOI ESTE DUMNEZEU

9.

Mântuitorul făgăduit crește

Deși în acest manual este rezumată relatarea biblică pentru fiecare săptămână, scopul real al acestor lecții este să vă ajute să citiți Biblia singuri acasă.

Iată cum puteți să citiți Biblia acasă și să descoperiți mai multe despre Biblie în biserică.

Citirea Bibliei acasă

Este foarte bine ca de la început să avem un plan realist pentru citirea Bibliei. Este mult mai bine să alocăm puțin timp lecturii în fiecare zi și să respectăm acest timp, decât să ne propunem să citim foarte mult și să nu reușim să ne ținem de ceea ce ne-am propus.

1. Deoarece în acest an studiem Evangheliile, ar fi bine să începeți cu Evanghelia de la Marcu, aceasta fiind cea mai scurtă. Veți găsi în ea o prezentare succintă a vieții și învățurii lui Iisus. Citiți cel puțin un capitol în fiecare zi. Țineți un jurnal cu ideile și evenimentele cele mai importante din viața voastră; notați-vă gândurile și întrebările la care nu aveți răspuns.

2. Citirea Psalmilor vă va ajuta să vă gândiți la Dumnezeu și să vă rugați. Este bine să aveți un program zilnic de citire a Psalmilor. Încercați să citiți în fiecare zi la aceeași oră.

Ascultarea Bibliei în biserică

Multe texte biblice se citesc și se cântă în biserică:

1. La Sfânta Liturghie se citește din Epistole sau Faptele Apostolilor și din Evanghelii. *Încercați să vă amintiți o idee din fiecare text biblic auzit în biserică.*

2. *Ascultați cu atenție versetele din Psalmi.* Acestea se schimbă în fiecare săptămână și la fiecare sărbătoare.

*Iisus, la vârsta de 12 ani,
vorbește cu învățătorii de Lege în Templu*

Un Copilaș – Dumnezeuul veșnic!

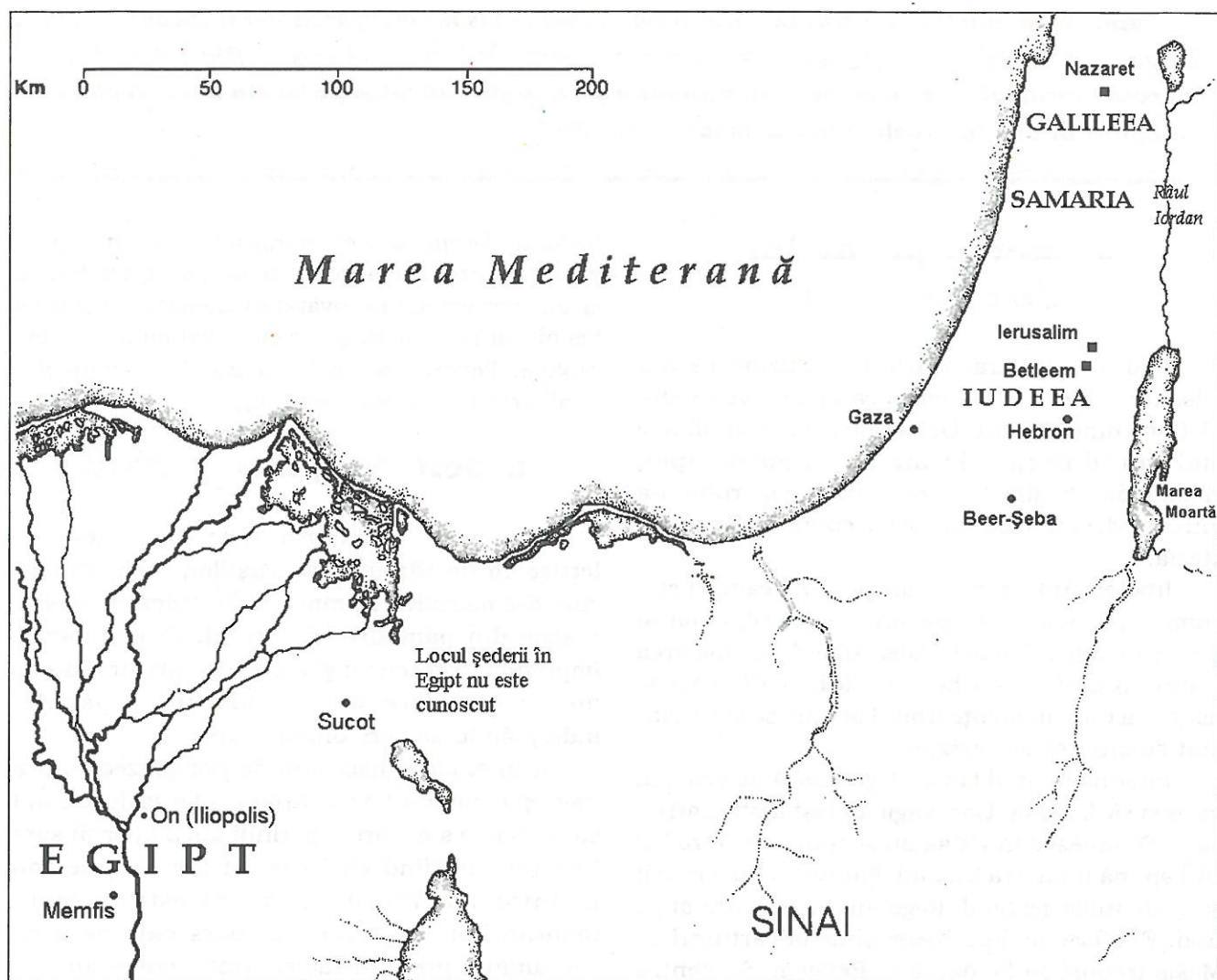
„Iar Copilul creștea și Se întărea cu duhul, umplându-Se de înțelepciune și harul lui Dumnezeu era asupra Lui.”

(Luca 2, 40)

Când ne amintim de Iisus, ne gândim că El este Fiul lui Dumnezeu, plin de toată puterea și slava lui Dumnezeu. Acesta este adevărul despre Iisus Hristos. Și la fel de adevărat este faptul că Dumnezeu vrea ca noi să înțelegem aceasta. Dumnezeu L-a trimis pe unicul Său Fiu ca om. Iisus a venit la noi ca un copilaș, fără a înceta să fie în același timp Dumnezeu veșnic, așa cum cântăm la sfârșitul Condacului sărbătorii Nașterii Domnului. El a experimentat natura umană în același chip în care și noi ne începem viața – ca prunci neajutorați. Dar noi știm bine că Iisus nu a fost un copil ca toți ceilalți copii. La vârsta de 12 ani îl întâlnim în Templu, șezând în mijlocul învățătorilor Legii. El nu numai că îi asculta, dar le pune întrebări care îi surprindeau pe toți. Pe măsură ce creștea, Copilul Iisus Se întărea cu duhul și cu înțelepciunea. Astfel, Fiul lui Dumnezeu Se apropia de maturitate, pregătindu-Se pentru misiunea pe care Tatăl I-a încredințat-o.

O călătorie lungă spre o casă sigură

1. Iisus S-a născut în Iudeea, în orașul ....., dar părinții Lui locuiau în orașul ..... din .....

2. Când a fost înștiințat în vis despre intenția lui Irod, Iosif și-a luat familia și s-a refugiat în ....., unde a rămas până la moartea lui Irod. Dumnezeu i-a spus să se întoarcă în .....

3. După moartea lui Irod, Iosif a luat Pruncul și pe Mama Lui și s-a întors în orașul ....., care, mai târziu, i-a adus numele de .....

Citiți Luca 2, 4. Introduceți pe hartă numele orașelor sau ținuturilor noi care apar.

Trasați cu o linie colorată pe hartă drumul de la casa lui Iosif până la locul Nașterii lui Iisus.

Citiți Matei 2, 13-15 și 19-21.

Trasați pe hartă, printr-o linie de culoare diferită de cea folosită la primul exercițiu, drumul urmat de Dreptul Iosif cu Fecioara Maria și cu Pruncul Iisus până în Egipt.

Citiți Matei 2, 22-23.

Trasați pe hartă, de data aceasta cu o culoare diferită de cele folosite până aici, pelerinajul lui Iisus făcut împreună cu părinții Săi la Ierusalim (Luca 2, 41).

Iisus crește cu vârsta și cu înțelepciunea

După vizita magilor, îngerul Domnului s-a arătat în vis lui Iosif, zicându-i: „Scoală-te, ia Pruncul și pe Mama Lui și fugi în Egipt și stai acolo până ce-ți voi spune, fiindcă Irod are să caute Pruncul ca să-L ucidă”. Și, sculându-se, a luat Pruncul și pe Mama Lui și a plecat în Egipt. Ei au stat acolo până la moartea lui Irod.

Uciderea pruncilor de către Irod

Irod s-a tulburat foarte tare auzind că S-a născut un Rege. El se temea ca nu cumva Acesta să-i amenințe tronul. De aceea a încercat să afle mai multe despre Prunc de la magi. Apoi, chemându-i la sine pe conducătorii poporului, i-a întrebat despre locul în care trebuia să Se nască Mesia.

Irod era un om rău, corupt și viclean. El și-a cumpărat domnia. A ucis mulți oameni, chiar și dintre membrii familiei sale. Aflând de Nașterea Mântuitorului, el s-a hotărât să-L ucidă, căci se temea să nu-i amenințe tronul pe care se străduise atât de mult să și-l asigure.

Intenția lui Irod era să-L găsească pe Pruncul Iisus și să-L ucidă. Dar magii au fost înștiințați de către Dumnezeu în vis să nu se întoarcă la Irod și să-i spună unde era Copilul. Faptul că nu a reușit să-L identifice pe noul „Rege” nu l-a descurajat pe Irod. El aflase de la arhierii și de la cărturari că Mesia trebuia să Se nască în Betleem. Și, pentru a fi sigur că va scăpa de un posibil pretendent la tron, Irod a poruncit să fie uciși toți copilașii de până la doi ani din ținutul Betleemului.

Întoarcerea în Nazaret

După moartea lui Irod, îngerul Domnului s-a arătat din nou lui Iosif și i-a zis: „Scoală-te, ia Pruncul și pe Mama Lui și mergi în pământul lui Israel, căci au murit cei ce căutau să ia sufletul Pruncului”. Iosif a luat Pruncul și pe Mama Lui și s-a întors în pământul lui Israel. Dar, auzind că domnește Arhelau (unul din cei trei fii a lui Irod) în locul tatălui său, s-a temut să meargă acolo și, primind poruncă de la înger în vis, Iosif și-a luat familia și s-a dus în părțile Galileii, în orașul Nazaret. Astfel s-a împlinit profeția despre Mântuitorul, că *Nazarinean* Se va chema.

În Nazaret Și-a petrecut Iisus anii copilăriei, crescând și umplându-Se de înțelepciune; iar

harul lui Dumnezeu era asupra Lui. Nu știm prea multe despre copilăria lui Iisus, dar, probabil, ca și alți copii evrei, El a învățat să citească Scripturile Vechiului Testament și a memorizat multe versete biblice. Pentru că Iosif era dulgher, Iisus S-a familiarizat cu acest meșteșug.

Un pelerinaj la Ierusalim

În fiecare an, Maria și Iosif mergeau la Ierusalim de sărbătoarea Paștilor, amintindu-și cum S-a milostivit Dumnezeu de strămoșii lor și i-a scos din pământul Egiptului. Ei călătoreau împreună cu prietenii și rudele lor, alăturându-se mulțimilor care veneau din toate părțile, îndreptându-se spre orașul sfânt.

Atunci când Iisus era de doisprezece ani a mers și El împreună cu părinții la Ierusalim. Când sărbătoarea s-a sfârșit, părinții Lui au pornit spre Nazaret, neștiind că Iisus nu era cu prietenii înaintea lor. Presupunând că este în ceata însoțitorilor de drum, au mers cale de o zi, căutându-L printre rude și printre cunoscuți.

Iisus și învățătorii

Negăsindu-L, Maica Domnului și Iosif s-au întors la Ierusalim. Dar, abia la capătul a trei zile de căutare, L-au găsit pe Iisus în Templu, șezând în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și întrebându-i. Și toți care Îl auzeau se minunau de priceperea și de răspunsurile Lui.

Părinții Lui, văzându-L, erau uimiți. Iar Mama Lui a zis către El: „Fiule, de ce ne-ai făcut nouă așa? Iată, tatăl Tău și eu Te-am căutat îngrijorați”. Iisus le-a răspuns: „De ce era să Mă căutați? Oare, nu știati că în cele ale Tatălui Meu trebuie să fiu?” Dar ei nu au înțeles că El a vorbit despre Dumnezeu, Tatăl Lui.

Apoi, S-a întors cu ei în Nazaret și le era supus. Mama Lui păstra în inima ei toate aceste cuvinte, iar Iisus sporea cu înțelepciunea și cu vârsta și cu harul la Dumnezeu și la oameni.

Sentimente de teamă

Oricine simte teamă uneori și toți facem anumite lucruri pentru că ne este frică. Teamă nu este un lucru rău. Dar dacă teama ne face să mințim sau să îi rănim pe alții, atunci este rea. Să ne gândim la câțiva oameni despre care am învățat în lecția aceasta și în cea precedentă. Unii dintre ei au acționat din frică. Dar i-a făcut, oare, teama să mintă sau să rănească pe cineva?

Răspundeți la următoarele întrebări, completând spațiile libere cu litera corespunzătoare numelor din coloana întâi. Cele mai multe dintre aceste răspunsuri se găsesc în această lecție sau în una din cele anterioare; răspunsurile la chestiunile care nu au fost tratate sunt ușor de găsit.

	Frica mea (noastră) a fost cauzată de:	Ce am făcut din frică:	Ce s-a întâmplat mai târziu:
	<i>Alegeți:</i>	<i>Alegeți:</i>	<i>Alegeți:</i>
A. Maria	1. ...strălucirea îngerului Domnului. (.....)	1. Ne-am grăbit să facem ceea ce ne-a spus îngerul. (.....)	1. Deși nu am înțeles multe lucruri despre Fiul meu, în familia noastră a domnit pacea și iubirea, iar Fiul nostru creștea minunat și ne era ascultător. (.....)
B. Irod	2. ...disparația fiului meu. (.....)	2. L-am muștrat pe Fiul meu. (.....)	2. Am înțeles că a- cest copil va deveni un „înaintemergător” al Mân- tuitorului. (.....)
C. Păstorii	3. ...grija pentru familia mea: oare nu era cumva și noul rege la fel de crud ca și tatăl său? (.....)	3. Mi-am luat familia și am plecat departe. (.....)	3. Am putut să vorbesc din nou și L-am preaslăvit pe Dumnezeu. A fost minunat să am un fiu după atâția ani de așteptare. (.....)
D. Zaharia	4. ...întâmplările extraordinare pe care le-am văzut în viețile prietenilor noștri. (.....)	4. Am ucis mulți copii, de teamă ca nu cumva unul dintre ei să fie acel rege care să-mi ia tronul. (.....)	4. Am eșuat într-o în- cercare de sinucidere; am ucis pe câțiva dintre fiii mei despre care am cre- zut că uneltesc împotriva mea; am avut un sfârșit mizerabil. (.....)
E. Iosif	5. ...teamă de a-mi pierde regatul. (.....)	5. Vorbeam cu vecinii noștri și ne întrebam ce va fi cu pruncul acesta. (.....)	5. Am avut șansa să ofer Fecioarei Maria și Pruncului Iisus un cămin și să-L văd pe Acesta crescând în mod minunat cu înțelepciunea și cu vârsta și cu harul la Dumnezeu și la oameni. (.....)
F. Oamenii care aș- teptau împreună cu Zaharia nașterea Sf. Ioan	6. ...arătarea înge- rului de-a dreapta alta- rului tămâierii. (.....)	6. M-am îndoit de cuvântul îngerului și am fost pedepsit pentru aceasta. (.....)	6. Oamenii au fost uimiți auzind relatarea noastră despre arătarea îngerilor. Eram nespuse de fericiți că Dumnezeu ne- a învrednicit de o experiență extraordinară și spuneam tuturor despre cele ce s-au întâmplat. (.....)

Ce fel de teamă au experimentat acești oameni? Toți au acționat din frică. Acțiunile lor au fost bune sau rele? Cine a făcut rău altora din teamă? Care sunt cei ce i-au ajutat pe alții, acționând din frică? Cum putem să ne verificăm propriile noastre acțiuni, pentru a fi siguri că nu-i rănim pe alții din cauza fricii noastre?

Sfântul Ioan Botezătorul în Evangheliile sinoptice

Matei 3, 1-6

În zilele acelea,

a venit Ioan Botezătorul și propovăduia în pustia Iudeii, spunând:

„Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția cerurilor!”.

El este acela despre care a zis prorocul Isaia:

(Vezi 11, 10)

„Glasul celui ce strigă în pustie: *Pregătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui*”.

Iar Ioan avea îmbrăcămintea lui din păr de cămilă, și cingătoare de piele împrejurul mijlocului, iar hrana lui era lăcuste și miere sălbatică.

Atunci au ieșit la el Ierusalimul și toată Iudeea și toată împrejurimea Iordanului.

Și erau botezați de către el în râul Iordan, mărturisindu-și păcatele.

Marcu 1, 1-6

Începutul Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu,

(Vezi 1, 15)

(Vezi 1, 4)

Precum este scris în proorocie (la Maleahi) și Isaia: „Iată, Eu trimit îngerul Meu înaintea feței Tale, care va pregăti calea Ta.

Glasul celui ce strigă în pustie: *Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui*”.

Ioan boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinței întru iertarea păcatelor.

(Vezi 1, 6)

Și ieșeau la el tot ținutul Iudeii și toți cei din Ierusalim și se botezau de către el, în râul Iordan, mărturisindu-și păcatele.

Și Ioan era îmbrăcat în haină din păr de cămilă, avea cingătoare de piele împrejurul mijlocului și mânca lăcuste și miere sălbatică.

Luca 3, 1-8

În al cincisprezecelea an al domniei Cezarului Tiberiu, pe când Ponțiu Pilat era procuratorul Iudeii, Irod, tetrarh al Galileii, Filip, fratele său, tetrarh al Itureii și al ținutului Trahonitidei, iar Lisaniias, tetrarh al Abilenei, în zilele arhieriei Anna și Caiafa, a fost cuvântul lui Dumnezeu către Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie.

Și a venit în toată împrejurimea Iordanului, propovăduind botezul pocăinței, spre iertarea păcatelor.

Precum este scris în cartea lui Isaia prorocul:

(Vezi 7, 27)

Este glasul celui ce strigă în pustie: *Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui*.

Orice vale se va umple și orice munte și orice deal se va pleca;

căile cele strâmbe se vor face drepte și cele colțuroase, drumuri netede. Și toată făptura va vedea mântuirea lui Dumnezeu.

(Vezi 3, 3b)

1. *Comparați pasajele, folosind o riglă. Găsiți paragrafele sau frazele similare. Colorați diferitele grupuri în culori felurite.*

2. *Folosind linii, legați pasajele care au aceeași temă, dar sunt așezate în ordine diferită. Folosiți culori felurite pentru fiecare.*

3. *Căutați trimiterile în Biblie. Încercuțiți numerele cu aceeași culoare ca în textele similare tipărite aici.*

4. *Marcați cu alte culori pasajele care nu au corespundent.*

V-ați gândit vreodată la străbunii voștri sau la ceilalți strămoși de dinaintea de ei? Unde au trăit ei? Când s-au născut? Câți copii au avut? Cu ce s-au ocupat? Cunoașteți câteva istorisiri despre ei? Poate unii dintre ei au luptat în războaie, apărându-și țara. Poate alții au slujit ca preoți, sau au trăit în timpul unor sfinți foarte cunoscuți. Cunoașterea vieții lor este foarte importantă pentru a înțelege cine suntem noi, ce credem și ce este important pentru noi.

Noi facem parte din diferite familii. Dar oricine este creștin este frate sau soră pentru Iisus Hristos, deoarece pentru noi toți Dumnezeu este Tatăl Ceresc. Biblia este povestea familiei noastre în Biserică. Este povestea Familiei lui Dumnezeu. Când sărbătorim Nașterea lui Iisus Hristos, ne reamintim de strămoșii Lui pământești.

Căutați în această listă strămoșii lui Iisus. Găsiți numele lor, reamintindu-vă de istorisirile pe care le-ați citit. O listă a strămoșilor este numită genealogie. Evanghelia de la Matei începe cu genealogia lui Iisus Hristos. Acest text evanghelic se citește în Duminica de dinaintea sărbătorii Nașterii Domnului.

Găsiți această listă în Evanghelia de la Matei.

Cartea neamului lui Iisus Hristos

1. Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

2. Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și frații lui;

3. Iuda a născut pe Fares și pe Zara, din Tamar; Fares a născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram;

4. Aram a născut pe Aminadav; Aminadav a născut pe Naason; Naason a născut pe Salmon;

5. Salmon a născut pe Booz, din Rahav; Booz a născut pe Iobed, din Rut; Iobed a născut pe Iesei;

6. Iesei a născut pe David, regele; David a născut pe Solomon din femeia lui Urie;

7. Solomon a născut pe Roboam; Roboam a născut pe Abia; Abia a născut pe Asa;

8. Asa a născut pe Iosafat; Iosafat a născut pe Ioram; Ioram a născut pe Ozia;

9. Ozia a născut pe Ioatam; Ioatam a născut pe Ahaz; Ahaz a născut pe Iezechia;

10. Iezechia a născut pe Manase; Manase a născut pe Amon; Amon a născut pe Iosia;

11. Iosia a născut pe Iehonia și pe frații lui, la strămutarea în Babilon;

12. După strămutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; Salatiel a născut pe Zorobabel;

13. Zorobabel a născut pe Abiud; Abiud a născut pe Eliachim; Eliachim a născut pe Azor;

14. Azor a născut pe Sadoc; Sadoc a născut pe Achim; Achim a născut pe Eliud;

15. Eliud a născut pe Eleazar; Eleazar a născut pe Matan; Matan a născut pe Iacov;

16. Iacov a născut pe Iosif, logodnicul Mariei, din care S-a născut Iisus, Care se cheamă Hristos.

Așadar, toate neamurile de la Avraam până la David sunt paisprezece; și de la David până la strămutarea în Babilon sunt paisprezece; și de la strămutarea în Babilon până la Hristos sunt paisprezece neamuri.

Care au fost cei mai importanți strămoși ai lui Iisus Hristos?

1. Biblia ne spune că Iisus este „Fiul” a doi strămoși importanți. Scrieți aici numele lor.

..... și
.....

2. Găsiți numele patriarhilor Vechiului Testament. Subliniați sau încercuiți numele lor în text.

3. Găsiți numele regelui David. Căutați apoi puțin mai sus și scrieți numele: tatălui său .....

bunicului său .....

Străbunii lui au fost ..... și .....

4. Cine a fost fiul lui David?

5. Câte neamuri sunt de la Avraam la David? .....

6. Dar de la David până la strămutarea în Babilon?

7. Și de la strămutarea în Babilon până la Hristos?

Fisus în Templu

(Matei 2, 40-52)

Acum Domnul e în Templu...
Cu un mare dor S-a dus
Cu părinții Lui la Praznic,
La Ierusalim, Iisus...

Iar acolo, cu-nțelepții
Cei mai mari din Israel,
Stă vorbind, că ei se miră
Cât de înțelept e El.

În aceea vreme, Domnul
Doisprezece ani avea,
Însă nimeni în știință
Și-n cuvânt nu-L întrecea.

Toți se minunau de vorba
Și de fapta Lui, mereu,
Dar puțini știau că-i Fiul
Veșnicului Dumnezeu...

*

**Cunoștința lumii i-a orbit pe-acel
Ce-nfruntau pe Domnul când era cu ei.
Cei smeriți cu duhul au avut folos,
Ei puteau să vadă că El e Hristos.**

Traian Dorz

Acatist

(fragment)

Tu, ce pierzându-L, cândva, prin mulțime,
Îl căutai cu lacrimi și fiori,
Când El uimea cu-a gândului nălțime
Pe-ai templului bătrâni învățători –
Mă-nvață să nu-L pierd, să pot veghea,
Și Casa Lui să fie casa mea.

George Sebania

Și a fost Iisus copil...

Și a fost Iisus copil...
Fără leagăn, fără slavă,
Și-n ființa Lui firavă
Au pătruns fiori de ger.
Și a fost Iisus copil...
Ca să aibă toți copiii
Tată-n cer.

Și a fost Iisus sărac.
Se uitau cu milă baccii
Cum I-ardeau pe față macii.
Cel mai trist dintre copii.
Și a fost Iisus sărac,
Ca să aibă toții săracii
bogății.

Și a fost Iisus flămând.
Și plângea din albul pânzii
Cum plâng mieii-n zori, plăpânzii,
Cu-ai lor ochi înrouați.
Și a fost Iisus flămând,
Ca să fie toți flămânzii
săturați.

Și a fost Iisus un miel...
Ce-l pândeau pe-afară leii
– și din culmile Iudeii
și-n pustiul arzător –
Și a fost Iisus un miel,
Ca să aibă-n El toți mieii
un Păstor.

Și a fost un rob Iisus...
Sus, slujind Împărăția,
Jos, lui Iosif și Maria.
Lumii-ntregi S-a dat răpus.
Și-a fost fiu și rob supus,
Ca s-avem și noi robia
Și-nfierea lui Iisus...

Costache Ioanid

CU NOI ESTE DUMNEZEU

10.

Sf. Ioan botează și predică

Am învățat numele unei cărți de referință numită *Sinopsa Evangheliilor*. În această carte, textele Evangheliilor sunt așezate în paralel pe coloane. De obicei, aceasta se concentrează asupra primelor trei Evanghelii. Multe istorisiri din aceste trei Evanghelii sunt aproape identice, cu unele diferențe de detaliu. Tipărintd aceleași istorisiri în paralel, găsim mici diferențe în modul în care Matei, Marcu sau Luca și-au amintit și au redat faptele și cuvintele lui Iisus.

Evangheliile sinoptice

Evangheliile scrise de **Matei**, **Marcu** și **Luca** sunt numite Evangheliile „sinoptice”. Cuvântul „sinoptic” înseamnă „privire împreună” (*syn* = împreună; *opsis* = vedere, privire). Acești trei autori au auzit sau au văzut aceleași fapte sau cuvinte ale lui Iisus și le-au relatat aproape la fel.

Dacă trei oameni oarecare ar da mărturie astăzi despre același eveniment, raportul fiecăruia ar fi foarte asemănător cu celelalte. Totuși, fiecare ar putea să utilizeze cuvinte diferite sau să includă detalii diferite pentru a descrie același eveniment.

Aceste trei relatări ne ajută să credem adevărul Evangheliei pentru că aceleași fapte sau cuvinte importante ale Mântuitorului sunt consemnate de fiecare autor.

Sfântul Ioan, Înaintemergătorul Domnului, propovăduiește în pustie

Un botez al pocăinței

„Fost-a cuvântul lui Dumnezeu către Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie. Și a venit el în toată împrejurimea Iordanului, propovăduind botezul pocăinței, spre iertarea păcatelor.”

(Luca 3, 2-3)

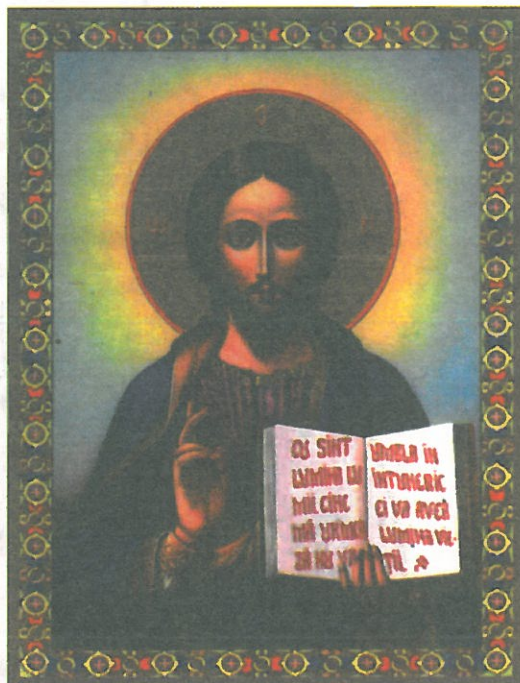
Profeția lui Zaharia despre fiul său se împlinea. Când s-a născut Ioan, Zaharia s-a umplut de Duhul Sfânt și a spus: „*Iar tu, pruncule, prooroc al Celui Preaînalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului, ca să gătești căile Lui, să dai poporului Său cunoștința mântuirii întru iertarea păcatelor lor.*”

După ce s-a pregătit în pustie, Ioan era acum gata să facă lucrarea lui Dumnezeu. El spunea oamenilor să se pocăiască și să-și mărturisească păcatele. Îi chema să se boteze, pentru a arăta că Dumnezeu le iartă păcatele. Unii au crezut că Ioan era Mesia Cel făgăduit, dar el a negat aceasta. Curând Îl va vedea pe Iisus Hristos și va arăta poporului pe adevăratul Domn și Mântuitor – Cel care a venit să ne izbăvească din păcat și moarte.

Cercetați Scripturile!

Sf. Ioan Înaintemer-
gătorul Domnului și-a
petrecut cea mai mare
parte a vieții în singu-
rătatea deșertului, pregă-
tindu-se să-L slujească pe
Dumnezeu. Când a ieșit
din deșert, nimeni nu știa
cine era. Și oamenii au
început să întrebe. Unii,
cercetând Scripturile,
descopereau că multe
lucruri pe care Ioan le
făcea păreau a fi împlinirea
cuvintelor profeților. Mai
mult, Ioan însuși părea a
fi unul dintre profeți.

Texte de căutat:

Luca 1, 76; 7, 26-27;
Maleahi 4, 5;
Matei 11, 13-14;
Marcu 1, 2;
Maleahi 3, 1;
Numeri 6, 2-5;
Luca 1, 13-15;
Ioan 7, 33a
Luca 1, 77.79,
Luca 3, 2-6;
Isaia 40, 3-5
Ioan 1, 6-8.19-28
Ioan 1, 29-34
Luca 7, 24-28

Acum puteți începe să cercetați Scripturile. Încercați și vedeți câte lucruri puteți găsi despre Ioan. Găsiți răspunsurile la întrebările de mai jos, și scrieți-le în locul alăturat. Faceți apoi în caietele voastre o compunere despre acest bărbat deosebit. Puteți lucra singuri sau în mici grupe.

Întrebări:

Sfântul Ioan Botezătorul

1. Cunoașteți câteva dintre numele și titlurile atribuite Sfântului Ioan?

2. Ce fel de om era Ioan? Cum a fost viața lui?

3. Ce misiune i-a dat Dumnezeu lui Ioan?

4. Unde a trăit și a predicat Ioan?

5. Ce propovăduia el?

6. Ce anume cerea el oamenilor să facă?

7. De ce credeți că unii oameni au crezut că Ioan era prorocul Ilie și de ce alții au crezut că el era Hristosul, Unsul lui Dumnezeu?

8. Ce nume a folosit Ioan pentru a-L caracteriza pe Iisus?

9. Cum se caracterizează Ioan pe sine în raport cu Iisus?

10. Ce a spus Iisus despre Ioan Botezătorul?

Ioan botează și predică

Viața sub stăpânirea romană

Aproximativ treizeci de ani din viața Sa, Iisus a locuit împreună cu familia. În timpul acestor ani, situația politică în Palestina era tensionată. Populația țării suporta cu greu stăpânirea romană, care le impusese impozite foarte mari. Romanii au încercat să-și impună legile și anumite practici, chiar dacă uneori acest lucru ducea la conflicte cu populația locală. Când aceasta s-a revoltat împotriva lor, romanii au ripostat cu duritate.

Grupări iudaice din Palestina

Atitudinea populației Palestinei față de stăpânitorii romani nu era unitară. Unii, precum regele Irod și urmașii săi, care au fost impuși la conducerea țării de către romani, reprezentau interesele Romei. Aceștia aveau o atitudine disprețuitoare față de popor și încercau, prin orice mijloace, să dobândească mai multă putere și prosperitate.

Fariseii. Membrii acestei grupări pretindeau că respectă cu cea mai mare strictețe Legea lui Moise. Dar, pe lângă aceasta, aveau multe alte legi acumulate de-a lungul veacurilor și refuzau cu îndârjire să depună jurământul de loialitate față de Roma. Unii conaționali îi admirau pentru rezistența lor și pentru sânguința cu care se străduiau să țină rânduielile Legii. Dar fariseii disprețuiau pe oricine nu respecta Legea și celelalte tradiții așa cum făceau ei.

Esenienii credeau că opresiunea romană era încercarea teribilă descrisă de profeții Vechiului Testament. Ei spuneau că această încercare era necesară, pentru că după ea va veni timpul în care Dumnezeu îi va distruge pe dușmanii lui Israel și va inaugura o împărăție veșnică a păcii și iubirii. Esenienii nu erau interesați de politică sau de acțiunile ocupanților. Ei s-au retras în deșertul Iudeii și trăiau în comunități de tip monastic. Studiau Scripturile și încercau să-și purifice mințile și inimile, pentru a fi pregătiți la venirea Împărăției lui Dumnezeu.

Activitatea Sf. Ioan în pustiu

Spre deosebire de Domnul Iisus, Ioan Botezătorul nu și-a petrecut tinerețea împreună cu părinții săi, deoarece Zaharia și Elisabeta au murit când era destul de tânăr. Ca și esenienii – dar, desigur, nu împreună cu ei – Ioan s-a retras în pustiu. În post și rugăciune, el s-a pregătit mulți ani pentru misiunea sa. Acolo a primit cuvântul lui Dumnezeu, începându-și activitatea publică. Curând, mulțimi de oameni din toată țara au început să vină la râul Iordan, unde la nord de Marea Moartă, ca să-l găsească pe Sfântul Ioan. Acesta era îmbrăcat cu o haină din păr de cămilă și în jurul mijlocului purta o cingătoare din piele, iar hrana lui era formată din lăcuste și miere sălbatică.

Cu sute de ani înainte, profetul Isaia vestise apariția unei voci care va striga în pustiu: „Pregătiți calea Domnului. Drepte faceți cărările Lui“. Ioan chema pe toți să se pocăiască de păcatele lor. Aceasta însemna că ei trebuia să se întoarcă din starea de păcat și „să-și schimbe mintea“, pentru a trăi după voia lui Dumnezeu. „A face o cărare dreaptă“ însemna că oamenii trebuia să urmeze calea Domnului, în loc să apuce pe căi greșite care să-i îndepărteze de Dumnezeu.

Ioan îi boteza pe cei care se pocăiau și își mărturiseau păcatele. Botezul era pentru ei, așa cum este și pentru noi astăzi, începutul unei noi vieți trăite după voia lui Dumnezeu. Este o viață în care ne străduim în fiecare zi să păzim poruncile lui Dumnezeu și să ne amintim cât de mult ne iubește El.

Ești tu Ilie? Sau Hristosul?

Mulți începeau să creadă că Ioan era Hristosul, dar Ioan a negat. Unii au crezut că este Ilie proorocul, dar Ioan a spus „Nu!“. Când a fost întrebat de ce botează, Ioan a răspuns: „Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru Se află Acela pe Care voi nu-L știți... Căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțăminte!“.

Trăirea credinței noastre – 10. Apa în viața noastră

Când citim despre Sfântul Ioan Botezătorul înconjurat de oameni ce așteptau să fie botezați în râul Iordan, ne amintim că apa este esențială pentru Botez. Dar ea nu este necesară doar pentru Botez, ci și pentru menținerea în existență a creației.

Înțelesul apei

Apa este **viață**. Noi nu putem trăi fără apă, pentru că trupurile noastre conțin foarte multă apă. Avem nevoie de apă, deoarece aceasta ne menține în viață. Apa ne amintește că numai Dumnezeu dă viață și ne menține în viață prin Viața Sa.

Apa ne amintește de **moarte**. Știm ce se poate întâmpla dacă am cădea în apă sau dacă apele s-ar revărsa, încât să acopere pământul. Ele ar produce mari pagube. În astfel de situații, animalele, copacii și chiar oamenii ar putea fi victime ale apei.

Apa înseamnă și **curățire**. Ea ne ajută să păstrăm lucrurile curate și proaspete. Nu numai noi avem nevoie de apă pentru a ne spăla hainele și casele, ci și celelalte viețuitoare și plante și chiar și pământul. Când suntem botezați în apă, toate aceste înțelesuri sunt aplicate vieții noastre.

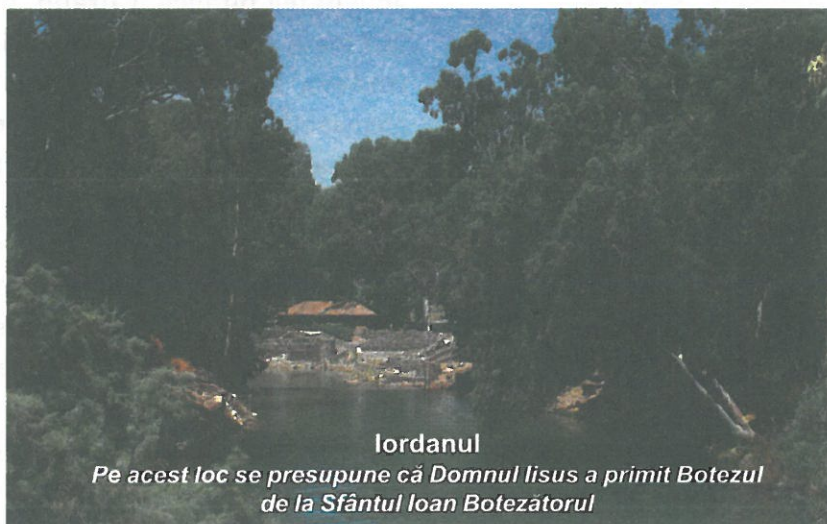
La Botez, suntem curățiți de păcatele noastre; „murim” vieții vechi în apă și „înviem” din nou pentru o viață nouă în Iisus Hristos.

Sfințirea apei

Sfințirea apei, în special la praznicul Botezului Domnului (*Epifania* sau *Boboteaza*), ne amintește importanța acestui element. Ortodocșii din întreaga lume sfințesc apa, uneori

însă în mod diferit.

În țările cu climă foarte rece i a r n a , credincioșii se adună în jurul unui lac sau râu înghețat. Ei sparg gheața în formă de cruce. Preotul introduce o cruce în apă, făcând

Iordanul

Pe acest loc se presupune că Domnul Iisus a primit Botezul de la Sfântul Ioan Botezătorul

semnul Sfintei Cruci de trei ori, în timp ce credincioșii cântă cântările sărbătorii. Adesea, o cruce mare făcută din gheață este așezată pe marginea spărturii.

Pe lângă sfințirea „mare” a apei, la Botezul Domnului, se săvârșește și sfințirea „mică” a apei (*Sfeștania*), ori de câte ori este nevoie, în biserică, în casele credincioșilor sau în alte locuri.

Cum trebuie să folosim apa

Sfințirea apei ne aduce aminte de faptul că acest element este un alt dar prețios pe care Dumnezeu ni-l oferă mereu, pentru a ne folosi și a ne bucura de el, dar și pentru a ne îngriji de păstrarea lui.

Împreună cu familia, descoperiți câteva modalități de a trata apa așa cum vrea Dumnezeu, apoi răspundeți:

Cum se poate...

...ajuta la păstrarea apei curate?

...evita risipirea apei?

...contribui la eforturile de curățire și păstrare a apei în stare curată?

Să ne amintim unii altora că trebuie să-I mulțumim lui Dumnezeu, Care, printre multele daruri pe care ni le dă, ne dăruiește și apa.

Botezătorul

Se-auzi-n acele zile
Că-n pustie, cineva
Despre vremea pocăinței
Că s-a împlinit vorba.

Și ieși multime multă,
Tot ținutul, la Ioan,
Iuda și Ierusalimul
Botezându-se-n Iordan.

Dar Ioan Botezătorul,
Văzându-i pe farisei
Că se îngrozesc de moarte,
Trist grăit-a către ei:

– Cine v-a-nvățat că vine
A mâniei moarte grea?
Faceți faptele credinței
Și veți fi scăpați de ea!

*

**Cine strălucește prin umblarea lui
Luminează-n viață Calea Domnului.
Iar pentru sfârșitul vieții credincios
Îi va da cununa Slavei chiar Hristos.**

Cristian Mihalache

Tu m-ai făcut

Tu m-ai făcut din țărână
Și-n adânc mi-ai turnat veșnicia,
Dar în mine-o făptură păgână
Zi și noapte își cere simbria.

Nu sunt, Doamne, decât o suflare,
Decât carne cu viermi și păcate
Și Te caut în dor și-n oftare
Să-mi dai forma trăirii curate.

Ce-aș ajunge, tot singur, pe ape
Într-o lume de răni și suspine,
Dacă nu Te-aș simți pe aproape,
Dacă nu Te-aș avea lângă mine?

Eu sunt scurgerea, aburul, clipa,
Sunt doar lutul, iar Tu ești Olarul.
Ocrotește-mă, Doamne, cu-aripa,
Dăltuiește-mi făptura cu Harul...

Sergiu Grossu

Ioan se sfâșie-n pustie

Unde ești, Elohim?
Lumea din mâinile Tale-a zburat
Ca porumbul lui Noe.
Tu poate și astăzi o mai aștepți.
Unde ești, Elohim?
Umblăm tulburați și fără voie,
Printre stihile nopții Te iscodim,
Sărutăm în pulbere steaua de sub
călcaie
Și-ntrebăm de Tine – Elohim!
Vântul fără de somn îl oprim
Și Te-ncercăm cu nările, Elohim!
Animale străine prin spații oprim
Și le-ntrebăm de Tine, Elohim!
Până-n cele din urmă margini privim,
Noi, sfinții; noi, apele;
Noi, tâlharii; noi, pietrele...
Drumul întoarcerii nu-l mai știm,
Elohim! Elohim!...

Lucian Blaga

Suflete atins

Suflete atins cu-aprinsul
Dragostei tăciune,
Ce căldură și lumină
Porți în rugăciune?
Ce puteri, ce foc, ce lacrimi
Porți în rugăciune?

Chemi cu-atâta sfâșiere
Și răbdare-un Nume
Decât care n-ai mai scumpă
Vreo comoară-n lume,
N-ai mai mare, nici mai dulce
Vreo comoară-n lume...

Nu te îndoi, ci crede,
Nu sta, ci te roagă,
Ce-ți aduce El va-ntrece
Jertfa ta întreagă,
Înmiit mai mult va-ntrece
Jertfa ta întreagă...

Traian Dorz

11. Botezul lui Iisus

Mesia

Timp de secole, poporul evreu a așteptat venirea lui Mesia, Mântuitorul făgăduit. Mesia trebuia să restaureze legătura dintre Dumnezeu și poporul Său și să inaugureze Împărăția lui Dumnezeu. Mulți însă credeau că Mesia va fi un nou rege care va birui pe toți dușmanii poporului lui Dumnezeu și va întemeia un imperiu de neînving.

O nouă Împărăție

Dumnezeu a trimis pe Mântuitorul ca pe un Împărat, dar nu ca să întemeieze o împărăție pământească, ci una cerească. Iisus Hristos a venit să ne mântuiască de păcatele noastre. El a venit să ne aducă din nou la Dumnezeu și să ne dăruiască o nouă viață, viața veșnică. Împărăția lui Dumnezeu este pentru toți oamenii și pentru toate popoarele care cred și mărturisesc că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, Împăratul și Domnul a toate. Împărăția lui Dumnezeu va fi o Împărăție a iubirii, a păcii, a dreptății și a milei.

Găsiți următoarele pasaje în Biblie. Alegeți unul pe baza căruia să realizați un desen care să ilustreze cu ce se va asemana Împărăția lui Dumnezeu.

Isaia 9, 6b-7;
Amos 5, 14;
Mihei 6, 8;
Psalmii 33, 4-5; 83, 1-3; 85, 8-10; 89, 14; 103, 3-5; 103, 8 și 17;
Matei 23, 23;
Efesenii 4, 32.

Domnul Iisus este botezat de către Ioan în râul Iordan

Botezul Domnului Iisus

„Duhul Sfânt S-a pogorât peste El, în chip de porumbel, și s-a auzit un glas din cer, zicând: «Tu ești Fiul Meu cel iubit, întru Tine am binevoit.»“

(Luca 3, 22)

Când Ioan Botezătorul predica în pustie, mulți preoți, cărturari și oameni simpli veneau la el, să afle răspunsuri la întrebările lor. Când ei l-au întrebat dacă este el Hristosul sau Ilie sau Profetul, el le-a răspuns că este doar cel trimis să pregătească Domnului calea.

În ziua următoare, Ioan L-a văzut pe Iisus venind spre el și a zis: **„Iată, Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii!”**. Apoi a adăugat: „Acesta este despre Care eu am zis: După mine vine un Bărbat, Care a fost înainte de mine, fiindcă mai înainte de mine era, și eu nu-L știam; dar, ca să fie arătat lui Israel, de aceea am venit eu, botezând cu apă”. Apoi Ioan a spus: **„Cel ce m-a trimis să botez cu apă, Acela mi-a zis: Peste Care vei vedea Duhul pogorându-Se și rămânând peste El, Acela este Cel ce botează cu Duh Sfânt. Și eu am văzut și am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu.”**

Sf. Ioan Hrisostom – cel cu „gura de aur“

Sfântul Ioan Hrisostom s-a născut în anul 344, în Antiohia, din părinți creștini. Tânărul Ioan a primit o educație aleasă, dar, ajungând să cunoască filosofia păgână, și-a dat seama că este săracă și lipsită de substanță. El s-a convertit la creștinism și a fost botezat de către patriarhul Antiohiei. După moartea mamei sale, Ioan s-a retras într-o mănăstire, unde a trăit viață ascetică. În timpul acestor ani, a scris un tratat intitulat „Despre Preoție“, care este încă un ghid duhovnicesc pentru preoții de astăzi. Apostolii Ioan și Petru i s-au arătat, vestindu-i marea sa misiune, dar și suferințele pe care le va îndura.

Un mare predicator

Hirotonit preot, Ioan s-a făcut cunoscut foarte repede pentru ascetismul, înțelepciunea, cinstea și puterea cuvântului său. După câțiva ani, a fost ales patriarh al Constantinopolului. În această calitate, el a trimis misionari departe, în afara granițelor Imperiului; a dovedit o grijă deosebită

față de săraci, a scris Sfânta Liturghie care îi poartă numele și a ajutat duhovnicește nenumărați credincioși prin predicile sale minunate. Ni s-au păstrat multe dintre predicile sale, care i-au și adus numele de Hrisostom (Gură de Aur).

Probleme cu împărăteasa

Sfântul Ioan a muștrătat păcatul și a vorbit pe față, în biserică, și cu mult curaj împotriva celor care abuzau de averea și puterea lor. Când împărăteasa Eudoxia a poruncit ca statuile ei să fie înălțate în locuri publice, Sf. Ioan a criticat acest gest. Împărăteasa s-a mâniat și a început să-l socotească pe Sf. Ioan drept cel mai mare dușman al ei; ea dorea să-l reducă la tăcere pentru totdeauna. Odată, vorbind despre atitudinea împărătesei Eudoxia, Ioan a zis: „Iarăși dănțuiește Irodiada, iarăși este cuprinsă de nebunie, iarăși cere capul lui Ioan“. El se referea la un alt Ioan – Sfântul Ioan Botezătorul.

(Citiți Matei 4, 1-12. De ce credeți că Sf. Ioan s-a referit la acest episod? În ce se aseamăna experiența sa cu viața Sfântului Ioan Botezătorul?)

Poporul l-a iubit pe Păstorul Ioan, dar dușmanii săi invidioși și puternici îl urau și căutau să-l distrugă. Împărăteasa l-a exilat de două ori, dar și de acolo el a scris scrisori și predici, pentru a-și întări turma în credință și în nădejde.

Lungii ani de muncă neobosită și asprimea exilului i-au măcinat sănătatea și au scurtat timpul șederii sale pe pământ. Sf. Ioan a murit în Armenia, în anul 407. Ultimele lui cuvinte au fost: „Slavă lui Dumnezeu pentru toate!“ Biserica îl pomeneste în ziua de 13 noiembrie.

Cine este Ioan Botezătorul?

Biserica a atribuit trei titluri lui Ioan Botezătorul. Unul este cel pe care oamenii au dorit să i-l dea, dar el l-a refuzat.

Dintre cele patru cuvinte alăturate, notați cu un asterisc [*] pe cele ce reprezintă titluri date Sfântului Ioan de Biserică. Apoi încercuiți pe cel rămas și explicați de ce Sfântul Ioan a refuzat să-l accepte în timpul vieții sale. (Relatarea din această lecție vă va da informațiile de care aveți nevoie.)

1. Înaintemergătorul
3. Mesia
2. Botezătorul
4. Profetul

Iisus vine să fie botezat

Ioan Botezătorul s-a întâlnit cu multe categorii de oameni în timpul activității sale. Dar nu toți care veneau la el plecau mulțumiți de ceea ce le spunea. Printre cei care veneau să-l asculte și să fie botezați erau farisei și, de asemenea, membri ai grupării saducheilor. Saducheii erau puternici, preoți și aristocrați care credeau numai în Legea scrisă a lui Moise, nu și în tradițiile mai recente acceptate de către farisei. Ioan îi avertiza necruțător că nu era de ajuns să fie „fiu ai lui Avraam” și să împlinească în chip formalist Legea Vechiului Testament pentru a intra în Împărăția lui Dumnezeu. Ci Dumnezeu vrea să ne iubim unii pe alții așa cum și El ne iubește. Doar prin pocăință, spunea Ioan, putem nădăjdui să fim cu Dumnezeu pentru totdeauna.

Pocăiți-vă, căci s-a apropiat Împărăția lui Dumnezeu!

Sfântul Ioan Botezătorul chema pe toți să se schimbe, spunând: „Pocăiți-vă, căci s-a apropiat Împărăția cerurilor!”.

Unii voiau să știe exact ce trebuie să facă. Și Ioan le spunea: „Cel ce are două haine să dea celui ce nu are și cel ce are bucate să facă asemenea”. Vameșilor le spunea: „Nu faceți nimic mai mult peste ce vă este rânduit!”. Iar ostașilor le zicea: „Să nu asupriți pe nimeni, nici să învinuiți pe nedrept, și să fiți mulțumiți cu solda voastră!”.

Și alte multe lucruri îl întrebau oamenii. Unii credeau că proorocul Ilie se va întoarce într-o zi, înainte de sfârșitul lumii. Deci l-au întrebat pe Ioan dacă el este Ilie. *(Citiți IV Regi 1, 8, ca să înțelegeți de ce au gândit așa.)*

Alții s-au gândit că Ioan trebuie să fie Mesia Cel făgăduit. Acestora Ioan le-a răspuns categoric: „Eu vă botez cu apă, dar vine Cel ce este mai tare decât mine, Căruia nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțămintelor. El vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc, a Cărui lopată este în mâna Lui, ca să curețe aria și să adune grâul în jitnița Sa, iar pleava o va arde cu foc nestins”.

Botezul lui Iisus

Cândva, mai târziu, Iisus Și-a părăsit casa din Nazaretul Galileii și a venit în locul unde era Ioan. Iisus i-a cerut lui Ioan să facă ceva deosebit. „Botează-Mă, Ioan!”, a zis Iisus.

Ioan s-a cutremurat auzind aceste cuvinte. „Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?” a răspuns el.

Dar Iisus i-a zis: „Lasă acum, că așa se cuvine nouă să împlinim toată dreptatea”. Deci a coborât Ioan cu Iisus în apele Iordanului și L-a botezat.

Pe când Iisus ieșea din apă, cerurile s-au deschis și Duhul lui Dumnezeu S-a văzut pogorându-Se ca un porumbel și venind peste El. Și un glas din ceruri a spus: „Acesta este Fiul Meu cel iubit întru Care

am binevoit”.

Sfântul Ioan este numit de către Biserică „Botezătorul”, pentru că el s-a învrednicit să-L boteze pe Domnul. De asemenea, Ioan mai este numit „Înaintemergătorul”, căci i-a pregătit pe oameni pentru venirea lui Iisus Hristos. Mântuitorul Însuși l-a caracterizat pe Ioan ca fiind „mai mult decât un prooroc”, arătând că „nimeni dintre cei născuți din femeie nu este mai mare decât Ioan”.

Lopata treierătorului

O dată secerat, grâul era adus din țarină și depozitat pe aria de treierat – o bucată de pământ neted și bătătorit. Boii trăgeau peste grâul întins pe jos ceea ce s-ar putea numi o „treierătoare”, pe care cel ce o conducea puneau o greutate, iar uneori chiar un copil. Astfel, boabele de grâu se separau de pleavă. Apoi treierătorii foloseau o lopată mare cu ajutorul căreia vânturau grâul, pleava fiind îndepărtată de vânt.

Cine se aseamănă cu pleava ce va fi arsă și cine cu grâul pe care Domnul îl va aduna în hambarul Său?

Suntem botezați în Hristos

Fiecare membru al Bisericii a fost botezat „în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”. Foarte pe scurt, momentele cele mai importante ale săvârșirii Tainei Sfântului Botez sunt acestea:

1. Preotul își pune mâna pe capul celui care se botează. Acesta vine la Dumnezeu în mod liber (dacă este prunc, este adus de părinții și de nașii lui), pentru a intra în viața cea nouă de unire cu Hristos.

2. După câteva rugăciuni de exorcizare (alungare a demonilor), cel care se botează (sau nașii lui) *declară că se leapădă de satan* și de toate lucrurile lui și de toți slujitorii lui.

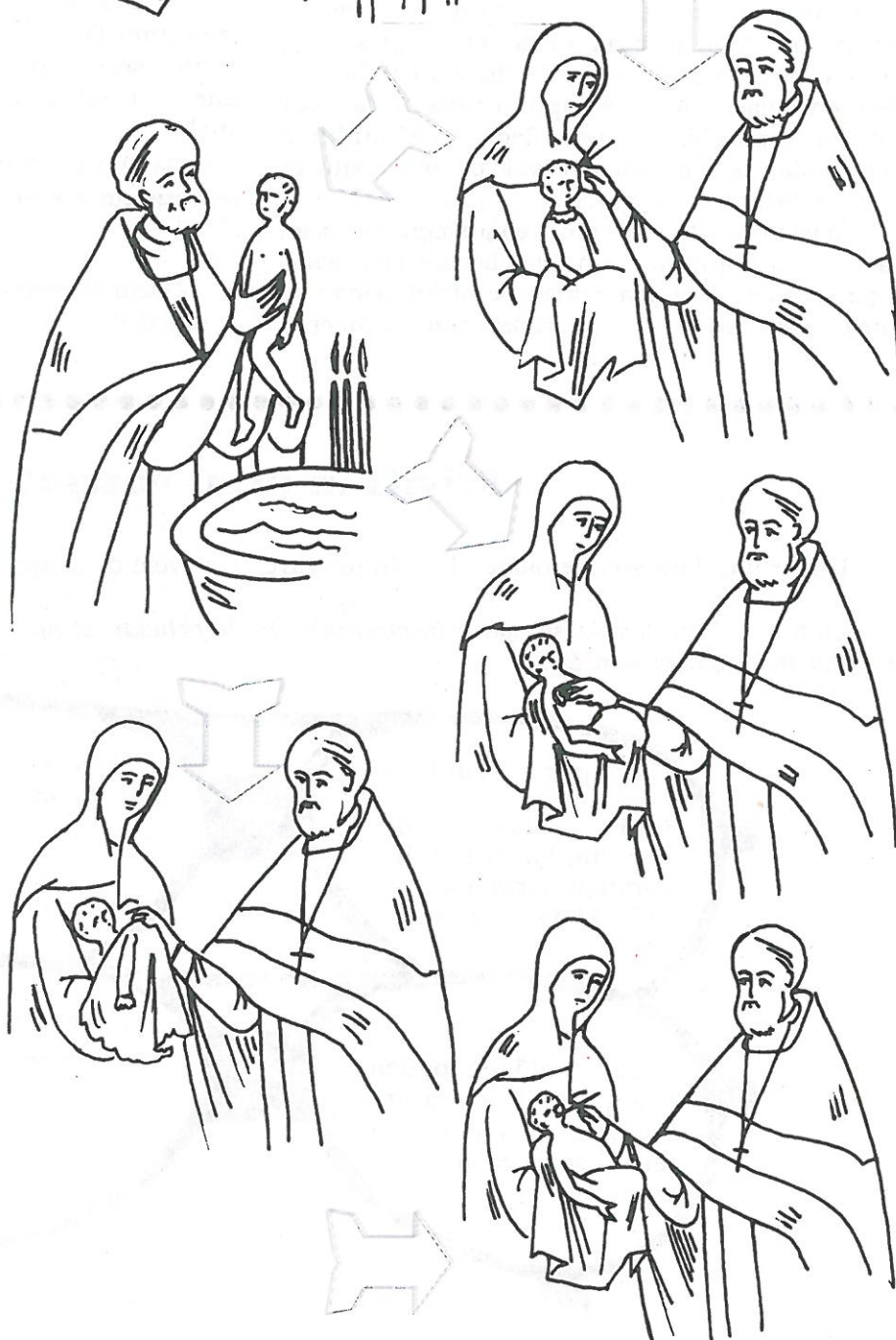
3. Apoi făgăduiește că se unește cu Hristos pentru toată viața. *Rostește Crezul* (Simbolul credinței), prin care mărturisește ce crede despre Dumnezeu și despre mântuire.

4. După ungerea cu „untdelemnul bucuriei”, este *afundat* în apa sfințită mai înainte. Prin acest act, „moare” vieții celei vechi și „învie” pentru o viață nouă în Iisus Hristos.

5. Preotul îl unge cu *Sfântul Mir*, punând „pecetea darului Sfântului Duh” pe toate părțile trupului său: frunte, ochi, urechi, nas, piept, mâini și picioare.

6. Pe urmă, preotul îl duce în jurul cristelniței, cântând: „*Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și îmbrăcat. Aliluia!*”.

Numerotați ilustrațiile din dreapta, în interiorul fiecărei săgeți, după cele șase momente enumerate mai sus.

Trăirea credinței noastre – 11. A pune pe alții înaintea

Vorbiți cu familia voastră despre exemplul de „a pune pe altcineva înaintea” pe care ni-l dă Sf. Ioan Botezătorul.

Putem să ni-l imaginăm pe Sf. Ioan stând pe malul Iordanului înconjurat de o mare mulțime, care ascultă cu atenție cuvintele lui. Cineva îl întreabă dacă este Mesia Cel făgăduit, sau Ilie care a fost răpit la cer și care trebuie să vină din nou pe pământ. Alții îi pun întrebări din care se vede că recunosc în el un mare conducător spiritual.

Se poate ca Ioan să fi fost ispitit să pună la inimă respectul și laudele pe care i le aduceau oamenii. Poate că ispita aceasta a fost greu de biruit. Dar Ioan trebuia să fie sincer și smerit, pentru a-L recunoaște pe adevăratul Mesia. Smerenia sa l-a făcut să spună tuturor că Iisus este incomparabil mai mare decât el. El nu lucra pentru slava sa personală, ci voia ca toți să ajungă să-L cunoască pe Domnul.

În viața noastră, nu vom avea o experiență exact ca aceea a Sfântului Ioan. Dar fiecare vom avea, sigur, vreodată ocazia să „punem pe altcineva înaintea” într-un mod care ne va ajuta să devenim mai smeriți.

Iată câteva posibilități de a pune pe alții înaintea:

⇒ Împărțind încrederea pentru o activitate sau proiect realizat în colaborare cu o altă persoană, sau îndreptând lauda asupra acelor aspecte ale lucrării care au fost realizate de celălalt.

⇒ Acordând o atenție specială cuiva care poate nu vă va răspunde la fel (de exemplu: felicitări pe cineva de ziua lui de naștere chiar dacă nu sunteți siguri că acea persoană știe când va fi aniversarea voastră).

⇒ Lăsând pe un copil mai mic să se simtă important (lăsându-l să ia el primul, atunci când sunteți serviți cu ceva; lăsându-l să decidă asupra unei activități pe care trebuie s-o faceți împreună etc.).

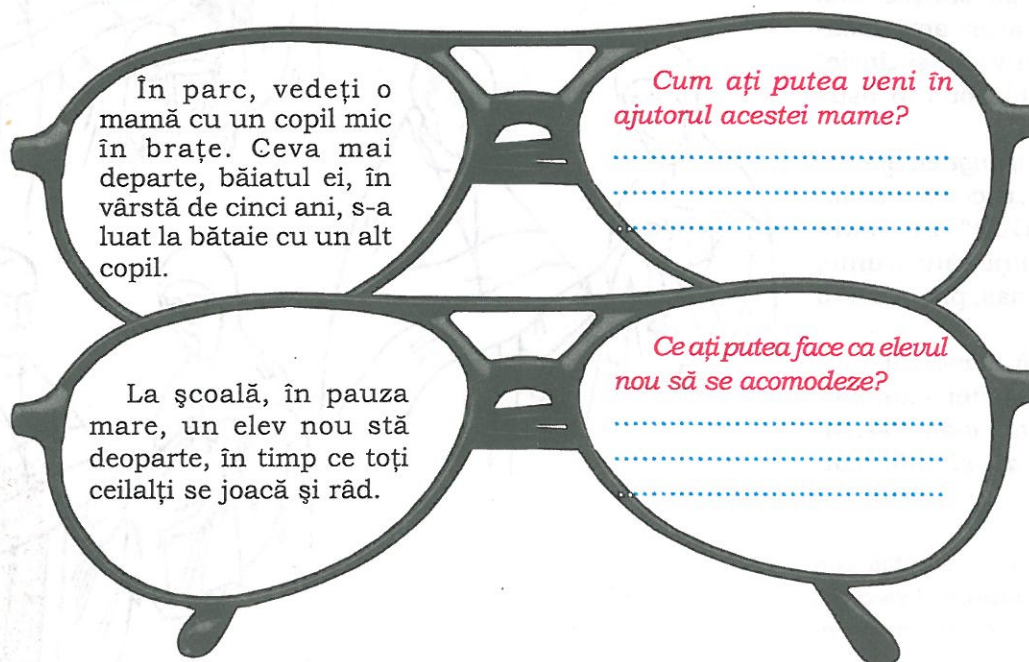
⇒ Dând șansa unei persoane timide să relateze un eveniment pe care l-ați putea povesti și voi.

Găsiți și modalități pentru a pune această idee în practică.

Priviți în jurul vostru!

Uneori nu dăm atenție oamenilor din jur care au nevoie de dragostea și grija noastră.

Citiți textul din lentila stângă a fiecărei perechi de ochelari și apoi scrieți răspunsul pe lentila din dreapta, în locul liber, punctat.

Un calendar pentru Postul Crăciunului

În fiecare an, Postul Crăciunului începe în 15 noiembrie. De data aceasta vom confecționa noi acest calendar, al nostru, pe care să-l urmărim toată perioada aceasta de post.

Dăm mai jos acest calendar, incomplet, pe care puteți să-l completați singuri, începând cu denumirea zilelor pe care le veți trece în căsuțele corespunzătoare, în direcția datei din fiecare dreptunghi, după exemplul dat. Alte date și explicații pentru zilele sfinților, precum și sărbătorile din această perioadă le puteți găsi în orice calendar și în cărțile cu Viețile Sfinților. Veți încerca să citiți zilnic măcar viața unui sfânt pe care îl credeți mai important, și veți descoperi la sfârșitul acestui post ce mult v-ați folosit, față de alți ani.

Treceți și pe acești sfinți la locul lor, pe lângă cei pe care îi aveți deja trecuți, în chenarul fiecărei zile.

Înainte de aceasta, citiți scurta introducere la calendarul bisericesc de la începutul lecției următoare, apoi apucați-vă de lucru. Succes!

Exemplu: 15 ...Luni.....

	Nov. 15	16	17	18	19	20 .....
21	22	23	24	25	26	27 .....
28	29	30	Dec. 1	2	3	4 .....
5	6	7	8	9	10	11 .....
12	13	14	15	16	17	18 .....
19	20	21	22	23	24	

Iisus Smeritul

(Matei 3, 13-17)

Hristos Domnul Se botează,
Căci, smerit, vrea ca Ioan
Să-L boteze și pe Dânsul,
Ca pe ceilalți, în Iordan.

Și, în timp ce era-n apă,
Din cer, Tatăl a grăit:
– În El Îmi găsesc plăcerea,
El e Fiul Meu iubit...

Atunci, Duhul Sfânt în chipul
Unui dulce porumbel
S-a văzut cu bucurie
Pogorându-Se spre El.

Astfel că Treimea Sfântă
S-a văzut atunci deplin
Începând al mântuirii
Lucru tainic și divin.

*

Ce smerit e Domnul și ce-ascultător!
Vorba lui e blândă, Chipul iubitor,
Înima, curată, duhul, cuvios...
Toți acei ce-s astfel sunt ai lui Hristos.

Traian Dorz

Botezul

Spre umilință tot mai mare
Pe Tine-un om Te-a botezat:
Alături Te-ai așezat
De toți acei ce de pierzare
S-au lepădat.

Dar cerul s-a deschis, deodată,
Un porumbel din el ieși:
„E Fiul Meu. Îl voi iubi;
El va rămâne fără pată,
Va mântui!”

Te-a botezat Botezătorul,
Și eu, când mâinile îmi frâng,
Pe capul Tău întruna strâng
Mii lacrimi: Te botează dorul
Cu care plâng.

Ștefan I. Nenițescu

Botezul Pocăinței

Prin pocăință botezându-mă-n iubire,
A luminat zidirea Ta, Stăpâne,
Și un Iordan ceresc de mântuire
Din darul Tău vărsat-ai peste mine.

Stropit-ai cu isopul nemuririi
Bisericuța sufletului meu
Și-ai prefăcut-o-n templu al slăvirii
Treimii într-un singur Dumnezeu.

Din ea înalt slavoslovii și imne,
În ea mă-nchin cu fruntea la pământ,
În ea rămâi și Tu cu mine, Doamne,
Și lasă-mă cu dragoste să-Ți cânt!

La glasul meu, să nu-Ți întorci privirea,
În bucurie-ntoarce-al meu suspin,
Ajută-mă să capăt izbăvirea
Acum și-n vecii vecilor! Amin.

Ion Iftimie

Înaintemergătorul

Cine-i cel ce-așa cuvinte zice despre Domnul Vieții?
Este solul despre care de demult au scris profeții:
„Iată, voi trimite vouă solul Meu cu tari cuvinte,
Calea Mea să pregătească Mergătorul Înainte!”

Și Ioan Botezătorul, botezând cu apă natul,
Spunea celor ce-n botezu-i își mărturiseau păcatul:
„Adevăr spun vouă, oameni, când vă spun că-n urmă-mi vine
Cel ce, plin de strălucire, mai nainte-i decât mine;
Căruia eu nu sunt vrednic să mă plec în a Lui cale,
Să-I dezleg măcar cureaua care leagă-a-Lui sandale!”

Cel ce e de Sus, din Ceruri, soare-n veci strălucitor,
Nefiind pământ într-Însul, e deasupra tuturor!
El fiind din cer Lumina, din al veșniciei vad,
Trebuie ca-n legea firii El să crească, eu să scad“.

Vasile Militaru

12.

Iisus Se pregătește pentru misiunea Sa

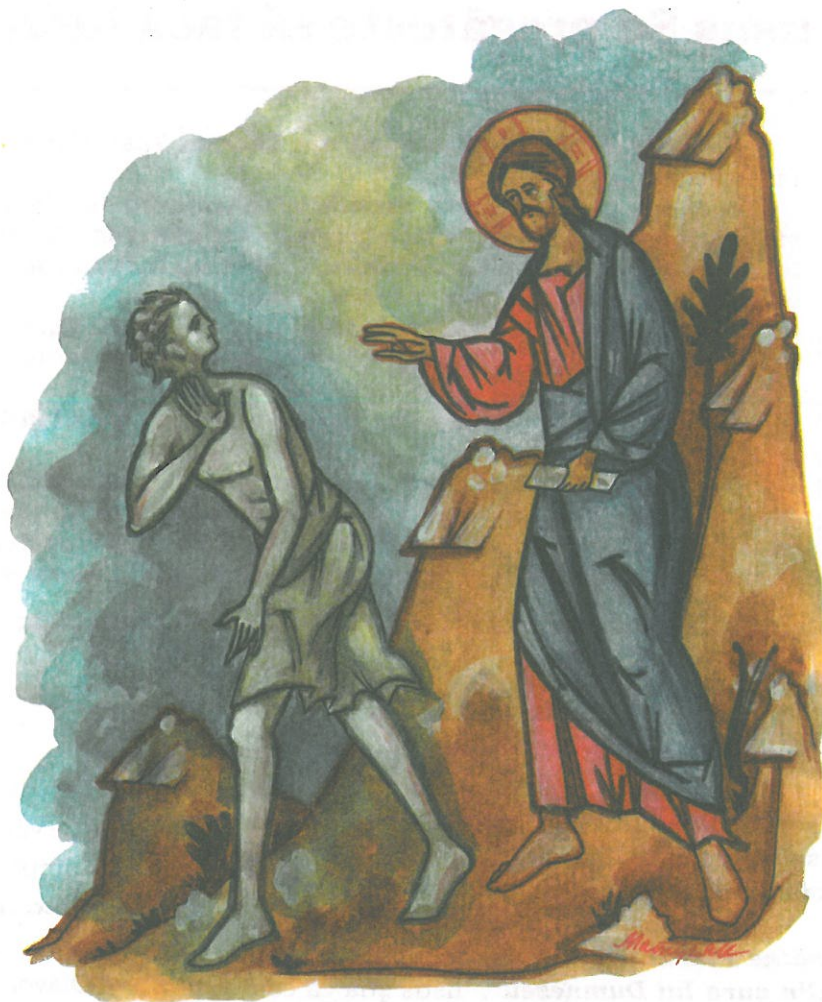
Calendarul bisericesc

Calendarul bisericesc ocupă un loc important în viața noastră de creștini ortodocși. Calendarul este un mod de a ne aminti cu dragoste de toți Sfinții Apostoli, martiri, misionari și învățători care i-au ajutat pe oameni să-L cunoască pe Iisus Hristos. În fiecare zi, Biserica pomenește mai mulți sfinți care au dat mărturie despre viața și învățăturile Domnului Iisus Hristos pretutindeni în lume. Amintindu-ne de ei, suntem încurajați să le urmăm exemplul în viața noastră.

Un timp de pregătire

În luna noiembrie a fiecărui an începem pregătirea pentru sărbătoarea venirii în lume a Domnului nostru Iisus Hristos. Timp de șase săptămâni – 40 de zile – durează această perioadă numită *Postul Nașterii Domnului*. Viețile multor sfinți și profeți sărbătoriți în această perioadă ne ajută să înțelegem semnificația Praznicului ce se apropie.

În 21 noiembrie și apoi în fiecare sâmbătă a Postului, auzim Canonul Nașterii Domnului. El începe cu aceste cuvinte: „**Hristos Se naște, măriți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L!**”

Iisus este ispitit de diavolul în pustiu

Iisus Se pregătește pentru lucrarea Sa

„Și, răspunzând, Iisus i-a zis: Mergi înapoia Mea, satano, căci scris este: «Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui Unuia să-I slujești».”

(Luca 4, 8)

După ce Dumnezeu a creat pe primii oameni, le-a dat o poruncă: ei se puteau bucura de tot ce se găsea în grădina Edenului, dar nu aveau voie să mănânce din pomul cunoștinței binelui și răului ce se găsea în mijlocul grădinii. Dumnezeu i-a avertizat că dacă vor mânca din el vor muri. Dar șarpele i-a ispitit, spunându-le că, de vor mânca, vor deveni ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul. Astfel, ei au călcat porunca Domnului. de aceea au fost izgoniți din grădina Edenului și nu au mai putut să trăiască veșnic împreună cu Dumnezeu.

La mult timp după alungarea primilor oameni din rai, Fiul lui Dumnezeu a venit la noi ca un om, a luat firea noastră omenească. Deși nu avea nici un păcat, el păcatele noastre le-a luat asupra Sa, pentru a nimici păcatul și moartea. Și, deși nu avea nevoie personală să Se curățească, Iisus a venit să Se boteze de către Ioan. Apoi Dumnezeu l-a lăsat pe satan să-L ispitească pe Iisus. În lecția de astăzi vom afla cum a fost Domnul ispitit de către satan.

Iisus Se pregătește să facă lucrarea lui Dumnezeu

Am citit despre unii oameni din Vechiul Testament care au avut de trecut prin grele încercări în pustiu.

Avraam și familia sa, ascultând chemarea lui Dumnezeu, și-au părăsit casa și au străbătut deșertul neprimitor, până ce au ajuns în Canaan. Atât Isaac precum și fiul său Iacov au petrecut un timp în pustiu, unde L-au întâlnit pe Dumnezeu și li s-a făcut cunoscută voia Lui pentru ei înșiși și pentru urmașii lor.

Moise, care din copilărie trăise ca un prinț al Egiptului, a fugit în deșert, după ce a ucis un egiptean care lovea fără milă pe un sclav israelit. Aici a vorbit cu Dumnezeu și a primit o mare misiune.

Ioan Botezătorul a petrecut mult timp în deșertul Iudeii înainte de a începe să predice și să boteze.

Iisus în sălbăticia deșertului, așa cum S-a botezat, deși era Fiul lui Dumnezeu și nu avea nici un păcat, tot așa a trecut și prin experiența unor grele încercări în pustiu. După Botezul Său, Iisus a fost dus de Duhul în pustiu. El a petrecut acolo 40 de zile și 40 de nopți, meditând, rugându-Se, postind și pregătindu-Se pentru misiunea la care a fost trimis.

Prima ispitire

La încheierea acestei perioade, lui Iisus I s-a făcut foame. Atunci diavolul I s-a arătat și L-a ispitit, zicând: „**De ești Tu Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâini**”.

Iisus a răspuns: „**Scris este: Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu**”. Iisus știa că este mai important să facă voia lui Dumnezeu decât să-și satisfacă foamea, mai ales că aceasta însemna a asculta de sugestia diavolului.

Ispitirea a doua

Diavolul nu s-a dat bătut după un eșec – el a încercat din nou. De data aceasta, L-a luat pe Iisus la Ierusalim și L-a așezat pe aripa Templului. Apoi L-a ispitit, zicând: „**Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te de aici jos; căci scris este: ...îngerilor Săi va porunci pentru Tine, ca să Te păzească; și Te vor ridica pe mâini, ca nu cumva să lovești de piatră piciorul Tău**”.

Templul avea înălțimea de aproximativ 50 de metri și era construit pe muchia unei coline. Imaginați-vă impresia pe care ar fi produs-o saltul lui Iisus de pe vârful Templului în strada plină de lume!

Din nou însă, Iisus nu l-a ascultat pe diavol. Refuzând să devină cunoscut ca supraviețuitor al unei cascadorii periculoase, Iisus l-a avertizat pe diavol să nu se aștepte ca Dumnezeu să facă o minune ca răspuns la nebunia cuiva. Și i-a zis: „**Iarăși este scris: Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău**”.

Ispitirea a treia

Dar diavolul nu s-a descurajat. El L-a dus pe Iisus pe vârful unui munte foarte înalt și I-a arătat toate împărățiile lumii și slava lor. Apoi I-a zis: „**Acestea toate Ți le voi da Ție, dacă vei cădea înaintea mea și Te vei închina mie**”.

Diavolul L-a ispitit pe Iisus să apuce pe o cale ușoară. El îi oferea o împărăție pământească chiar în acel moment. Iisus știa că împlinirea planului lui Dumnezeu îl va duce la o moarte crudă pe o cruce. Iar Împărăția pe care Dumnezeu voia să o deschidă tuturor oamenilor era adevărată și infinit mai mare decât cea mincinoasă, pe care ar fi putut diavolul să o ofere cuiva.

Încă o dată, Iisus a respins ispita diavolului, spunând: „**Mergi înapoia Mea, satano, căci scris este: Domnului Dumnezeului tău să te închini și Lui singur să-I slujești**”.

Atunci, diavolul L-a lăsat și îngerii au venit să-I slujească.

Ajuns la vârsta maturității, Iisus a părăsit Nazaretul. El știa că este timpul să înceapă lucrarea pentru care Tatăl L-a trimis în lume.

La Botez, a primit încredințarea plină de iubire a lui Dumnezeu.

După ce a postit și S-a rugat în singurătate, a avut de înfruntat ispita teribilă a diavolului.

Acum era gata să învețe și să slujească pe poporul lui Dumnezeu.

În fața ispitelor

Sfântul Zenovie a fost un om bogat care și-a folosit banii pentru a-i ajuta pe săraci și a dobândit darul vindecării bolnavilor. Într-o perioadă când creștinii erau persecutați pentru credința lor, Zenovie a fost arestat. Judecătorul Licius i-a spus: „Îți ofer viața sau moartea. Vei trăi dacă te vei închina zeilor, sau vei muri dacă nu vei face așa“.

Cu ce fel de ispită s-a confruntat Zenovie

Iată răspunsul pe care l-a dat Zenovie: „Viața fără Hristos nu este viață, ci moarte; însă moartea pentru Hristos nu este moarte, ci viață“.

Zenovie a avut libertatea de a alege între două posibilități: a muri sau a trăi. Răspunsul său, fiind conform dreptății și adevărului, i-a adus moartea. Dacă ar fi ales să scape de aceasta, ar fi acceptat să facă răul, lepădându-se de Dumnezeu și scăpând, astfel, de prigoană.

Sfânta Placilla a fost soția împăratului Teodosie. Ea îi ajuta pe săraci și se îngrijea de bolnavi, de care unii oameni nu s-ar fi apropiat niciodată. Adeseori, unii oameni din jur îi ziceau: „Nu este de demnitatea Dumneavoastră, ca împărăteasă, să vă

atingeți și să stați împreună cu astfel de oameni“.

Cu ce fel de ispită s-a confruntat Placilla

Iată răspunsul pe care îl dădea Placilla: „Fac aceasta, pentru a răsplăti cumva pe Acela Care mi-a dat demnitatea imperială, Iisus Hristos. Această demnitate nu este a mea, ci a Lui“.

Iată câteva situații cu care vă puteți confrunta:

Toți cei din jur batjocoresc o persoană pe care o cunoașteți. Lucrurile pe care ei le spun sunt urâte și nu neaparat adevărate. Dacă luați apărarea persoanei batjocorite s-ar putea că fiți ironizați sau părăsiți de ceilalți.

Ce veți face?

1. Cu ce fel de situații asemănătoare vă puteți confrunta?
2. Cum vă puteți folosi de exemplul unor oameni precum Zenovie și Placilla, pentru a face față ispitelor din viața voastră?

Numărul 40 în Biblie și în Tradiția Bisericii

De-a lungul Bibliei, citim despre evenimente care implică numărul 40. Iată contextele:

Potopul și Ieșirea

Noe a supraviețuit unui potop teribil, care a acoperit pământul, după ce a plouat 40 de zile și 40 de nopți.

După ce au ieșit din Egipt, israeliții au rătăcit în deșert 40 de ani, până au ajuns în țara făgăduită.

Moise a stat pe Muntele Sinai timp de 40 de zile, pentru primirea tablelor Legii de la Dumnezeu.

Iisus Se pregătește și își desăvârșește activitatea pământească

Iisus a postit și S-a rugat în pustie 40 de zile și 40 de nopți, pregătindu-Se pentru lucrarea pe care Tatăl I-a încredințat-o.

După Înviere, a rămas pe pământ încă 40 de zile, până la Înălțarea Sa la Cer.

Perioadele de post ale Bisericii

În Biserică, perioada Postului Nașterii Domnului durează 40 de zile, iar perioada de la sărbătoarea Nașterii până la Întâmpinarea Domnului este tot de 40 de zile. Postul Mare durează, de asemenea, 40 de zile, la care se adaugă zilele Săptămânii Patimilor, în care ne amintim de Jertfa Domnului pe Cruce și ne pregătim pentru prăznuirea Învierii Lui din morți. În timpul celor 40 de zile de la Înviere până la Înălțare, cântăm imnele pascale ce ne amintesc de Învierea mântuitoare a Domnului.

În Biserică, indiferent de lungimea timpului de pregătire pentru o sărbătoare, acestuia îi corespunde un timp de aducere-aminte a sărbătorii.

Icoana sărbătorii rămâne astfel în mijlocul bisericii și este luată în ultima zi a prăznuirii. Timpul de pregătire și cel de aducere-aminte (pomenire) poate fi de cel puțin 8 zile sau numai de o zi, dar, în mod obișnuit, lungimea timpului de dinainte și a celui de după sărbătoare este aceeași.

Trăirea credinței noastre – 12. Pregătire, rugăciune și post

Cereți membrilor familiei să pregătească o masă pe care o veți servi împreună. Dați fiecăruia o sarcină precisă în pregătirea mâncării: alegerea meniului și cumpărarea alimentelor, pregătirea și servirea bucatelor, decorarea mesei, invitarea oaspeților etc.

În timpul servirii mesei, vorbiți despre importanța diferitelor feluri de pregătire din viața voastră. De exemplu: ne pregătim să facem anumite lucruri adunând materiale și unelte; ne pregătim pentru viața adultă prin educație; în fiecare dimineață ne pregătim pentru îndeplinirea îndatoririlor pe care le avem în acea zi; ne pregătim pentru o călătorie, cu hărți și valize, iar pentru școală, cu temele făcute, cu creioane ascuțite și caiete.

Fiul lui Dumnezeu și ucenicii Săi se pregătesc prin rugăciune și post

Iisus Hristos S-a făcut părtaș slăbiciunilor noastre omenеști când S-a dus în pustiu în vederea pregătirii lucrării pentru care a fost trimis. Ioan Botezătorul a avut misiunea de a-i pregăti pe oameni pentru primirea Mântuitorului lor. Și Ioan, de asemenea, s-a pregătit pentru a putea, la rândul său, să pregătească pe alții. Profetii Vechiului Testament s-au pregătit prin post și rugăciune pentru vestirea Cuvântului lui Dumnezeu. Ucenicii și apostolii s-au pregătit pentru misiune prin post și rugăciune, așa cum i-a învățat Domnul.

Prin post și rugăciune ne pregătim să facem voia lui Dumnezeu

Discutați despre modalitățile în care Biserica ne cheamă să ne pregătim pentru lucruri importante.

Copila Maria intră în Templul Sfânt

În fiecare an, la 21 noiembrie, sărbătorim Intrarea Maicii Domnului în Templu. Această sărbătoare este rânduită la sfârșitul primei săptămâni a Postului Nașterii.

Dumnezeieștii părinți ai copilei Maria, Ioachim și Ana, făgăduiseră Domnului că o vor aduce să slujească lui Dumnezeu, ca un prunc închinat Lui. Știind că nu vor mai trăi mult, au adus-o la Templu, la numai cei trei ani ai ei. Acolo, femeile evlavioase puteau să-i poarte de grijă. Unele dintre femeile și fecioarele care trăiau în vecinătate îngrijeau Templul. Fetițele învățau acolo să coase, să brodeze și să citească sfintele cărți.

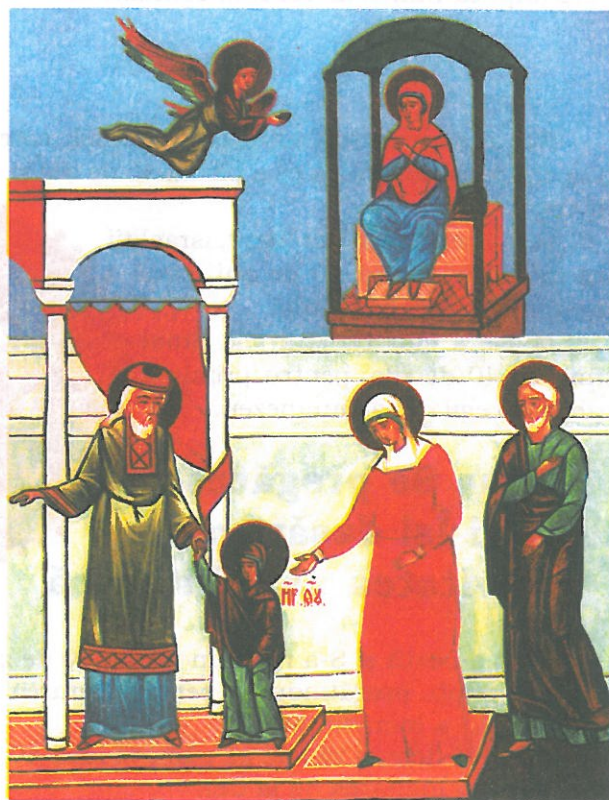
Atunci când a fost adusă Maria, toate erau acolo pentru a o primi și au condus-o, cu lumânări aprinse, în Templu. Arhiereul a întâmpinat-o și a dus-o în Sfânta Sfintelor, locul în care el însuși nu putea intra decât o dată pe an. Maria a crescut astfel în Templu, pregătindu-se prin post și rugăciune, până când Dumnezeu a chemat-o să devină Maica Fiului Său.

Fiecare Post Mare, de exemplu, este timpul nostru de rugăciune și post „în pustiu” – adică fără plăcerile și confortul care sunt parte a vieții noastre în restul anului – timp de pregătire pentru marea sărbătoare a Paștilor.

Alte perioade sau zile de post ne pregătesc pentru a prăznui cum se cuvine alte sărbători: Nașterea Domnului, sărbătoarea Sf. Apostoli Petru și Pavel, Adormirea Maicii Domnului ș.a.

Chiar și în alte zile de peste an (de exemplu, miercurile și vinerile) Biserica ne cheamă să lăsăm deoparte grijile și plăcerile pământești, pentru a ne aduce aminte de Jertfa Mântuitorului.

La sfârșitul prânzului pe care l-ați pregătit împreună, cereți lui Dumnezeu în rugăciune să dea fiecăruia putere și înțelepciune spre a se pregăti bine pentru sarcinile zilnice și pentru momentele speciale și dificile din viață.

Fisus în pustie

(Matei 4, 1-11)

Domnul S-a dus în pustie,
Stând în rugăciuni și post
Și acolo de satana
Ispitit din greu a fost.

Și cu hrana și cu slava
Lumii L-a-mbiat cel rău,
Însă Domnul, pân-la capăt,
Și-a învins vrăjmașul Său.

El l-a-nvins, căci totdeauna
Doar la Tatăl a privit,
Și doar voia Lui cea sfântă
A căutat și-a împlinit.

Iar dorințele Lui, toate,
Tatălui Și le-a supus...
Asta-i taina biruinței
În ispite-a lui Iisus...

*

**Când vom fi-n ispită – și noi, ca și El –
Vom învinge răul doar făcând la fel.
Post și rugăciune, mers evlavios,
Pace și-nfrânare a avut Hristos.**

Traian Dorz

Ultima rugăciune

Simt frânghiile cărnii grăbit cum se dezleagă,
Cătușele de oase slăbesc... Și mă desferic...
Lumina nu-mi ajunge: vreau alta, nouă, -ntreagă,
Sfârșesc de-acum popasul în larva mea pribeagă,
Aștept eliberarea din strâmt și întuneric.

La marea sărbătoare, curând, a morții mele,
Pe lângă albul inger cu aripa de gheață,
Te rog adânc, o Doamne, în clipele acele,
Chezaș al meu la ceruri, pentru eterna viață,
Cu Sfântul Trup și Sânge, să fii și Tu de față!

Vasile Voiculescu

Între flori

(Maica Domnului, copilă mică)

Când pomii-s ninși de flori și-nmiresmate,
Vin adieri din zări străluminate,
Când fluturi albi, ca fulgii de zăpadă,
Roiesc, și zburdă mieii prin livadă,

Când găzele prind zumzet în câmpie,
Când râde firea-n mugurii de vie,
Vezi ca prin vis în iarba nou mijită
O cămășuță din lumini urzită.

Și, de te uiți mai bine-n cămășuță,
O vezi pe Maica Domnului micuță.
Și, lângă ea, torcând, stă Sfânta Ana;
Sub pașii lor a înflorit poiana.

Cu străluciri de sfinte nestemate,
Deschis-au ochii flori nenumărate!
Micuța șade-n iarbă, lângă mama;
Cu ochi uimiți, de mari ce sunt, ia seama

La fusul care zbârnăie în soare.
„Ce zbârnăie? Să fie fusul, oare?”
Mănuțele se-ntind în sus și cată
Să prindă gâza neastâmpărată.

Și, cum ridică ochii în lumină,
Spre fus, Micuța pare că se-nchină.
Și, din Apus, vin stoluri de cocoare,
Nu-s ele cete mari de îngeri, oare?

Căci, sus, o mână nevăzută ține
Cunună grea de aur cu rubine...
Și, cum priveam icoana asta dragă,
A prins un inger clopotul să-l tragă.

Vecernia, blagoslovindu-mi visul,
Cu zvon de rugă umple Paraclisul.
Micuța-mpărăteasă e mirată
Când vede-atâta lume adunată.

Și, de rușine că o vede strana,
Se ghemuiește-n poala Sfintei Ana.

Zorica-Teodosia Lațcu

13. Chemarea ucenicilor

Ucenici

Ucenici sunt acei oameni care vor și acceptă să învețe din învățăturile și viața unei persoane pe care o admiră. Acest lucru se întâmplă mai ales atunci când învățătorul crede și trăiește în conformitate cu principiile și învățăturile pe care le face cunoscute altora. Într-un anumit fel, un ucenic este un elev, dar nu neapărat un elev care învață totul în clasă. El învață nu numai din ceea ce spune învățătorul, ci și din faptele acestuia.

Învățători

Un bun învățător este o persoană care împărtășește cu drag cunoștințele sale altora. El le arată de ce aceste cunoștințe sunt importante și de ce este folositor să știe a alege corect ce trebuie să creadă și cum să trăiască.

Iisus era numit „Rabi” (Învățător) de către ucenicii Săi. Un *rabi* era un specialist în explicarea Legii și un conducător spiritual. Când Iisus i-a chemat pe ucenici să-L urmeze, ei au venit îndată, pentru că au văzut în El un învățător fără seamăn și au crezut că a fost trimis de Dumnezeu. Iisus a fost „Învățătorul”, pentru că i-a învățat pe ucenici adevărul despre Dumnezeu. Mai mult, El Și-a dat viața pentru ucenicii Săi și pentru noi toți, ca prin El să avem viață veșnică în Împărăția lui Dumnezeu.

Chemarea Apostolului Andrei

Alegerea Apostolilor

„Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și roadă să aduceți, și roada voastră să rămână, ca Tatăl să vă dea orice-I veți cere în numele Meu. Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unul pe altul“.

(Ioan 15, 16-17)

Iisus a ales niște simpli pescari să-I fie ucenici. Dar misiunea pentru care i-a ales nu era una obișnuită. Timp de trei ani, Iisus îi va învăța și le va arăta cum vrea Dumnezeu să trăiască oamenii. Le va spune cum să se iubească unul pe altul, arătându-le El Însuși cea mai mare iubire. Iisus a spus: „Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca sufletul lui să și-l pună pentru prietenii săi”. Iisus Însuși a murit pentru a ne izbăvi de păcat și moarte. El le-a mai spus ucenicilor: „De acum nu vă mai zic slugi, că sluga nu știe ce face stăpânul său, ci v-am numit pe voi prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut cunoscute” (Ioan 15,12-17).

Marea Galileii

Marea Galileii era centrul unei regiuni bine cunoscute în Țara Sfântă, pentru epoca în care a trăit Domnul Iisus. Cu o lungime de aproximativ 20 km și o lățime de 12 km, era destul de mare pentru ca vântul să ridice valuri uriașe pe timp de furtună. Era înconjurată de coline mici, la vest, și de dealuri înalte, la est. Ținutul era bun pentru agricultură.

Iisus a venit la Marea Galileii, pentru a chema pe unii pescari pe care voia să-i facă Apostoli. El le-a spus: „Eu vă voi face pescari de oameni”. Apoi S-a mutat din Nazaret în orașul Capernaum, unde a locuit tot timpul activității Sale în Galileea.

Citiți aceste interesante relatări despre Marea Galileii în: Luca 5, 1-11; Matei 14, 22-33; Marcu 4, 35-41 și Ioan 21, 1-14.

Marea Galileii (numită și Marea Tiberiadei sau Lacul Ghenizaretului) în apropierea ruinelor sinagogii din Capernaum, în care Domnul Iisus a predicat

Îi recunoașteți pe Apostoli?

Noul Testament ne dă informații despre unii dintre cei doisprezece Apostoli ai lui Iisus.

Faceți legături între paragrafele coloanei din stânga și numele ucenicilor scrise în coloana din dreapta. Informațiile de care aveți nevoie se găsesc în istorisirea de la pagina următoare.

1. Eu am întrebat: „Din Nazaret poate fi ceva bun?”	Iacov
2. Împreună cu tatăl meu, Zevedeu, reparam mrejele atunci când Iisus m-a chemat.	Filip
3. Eu L-am vândut pe Domnul.	Natanael
4. Eram vameș, dar când Iisus m-a chemat am lăsat totul și L-am urmat.	Andrei
5. Fratele meu, Andrei, m-a chemat să mergem să-L întâlnim pe Iisus.	Simon Petru
6. Eu l-am chemat pe Natanael să vină să-L vadă pe Iisus.	Matei
7. Eu am fost primul căruia Iisus i-a spus: „Vino și vezi!”	Iuda

Chemarea primilor ucenici

Într-o zi, în timp ce predica, Sfântul Ioan Botezătorul l-a văzut pe Iisus apropiindu-Se. Atunci, el a spus ucenicilor săi: „Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatele lumii!... Eu nu-L știam; dar ca să fie arătat lui Israel, de aceea am venit eu, botezând cu apă“. Apoi Ioan le-a povestit ce a auzit și a văzut în timp ce Îl boteza pe Domnul – pe Duhul Care S-a pogorât și a rămas peste El. „Eu am văzut și am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu“, a adăugat Ioan.

Primii ucenici

În ziua următoare, Ioan l-a văzut din nou pe Iisus și, mărturisind din nou despre El, doi dintre ucenicii săi l-au urmat. Iisus s-a întors și i-a întrebat: „Ce căutați?“ Și ei au răspuns: „Învățătorule, unde locuiești?“ Iisus a spus: „*Veniți și veți vedea!*“.

Cei doi l-au urmat și au stat cu Iisus în ziua aceea. Unul dintre ei, Andrei, a plecat să-l găsească pe fratele său, Simon Petru, și, plin de bucurie, i-a spus: „Am găsit pe Mesia!“ El l-a adus pe Simon la Iisus. Privindu-l, Domnul i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei numi Chifa (ce se tâlcuiește: Petru)“.

În ziua următoare, Iisus a hotărât să meargă în Galileea, unde l-a găsit pe Filip, care era din Betsaida, orașul lui Andrei și al lui Petru. Iisus i-a zis lui Filip: „*Urmează-Mă!*“.

Filip a mers la prietenul său Natanael și i-a zis: „Am aflat pe Acela despre Care au scris Moise în Lege și proorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret“. Natanael l-a întrebat pe Filip: „Din Nazaret poate fi ceva bun?“. Nazaretul era un sat mic și puțin cunoscut, și Natanael poate că s-a întrebat: „Cum este posibil ca Însuși Mesia să vină de acolo?“. Filip i-a răspuns: „*Vino și vezi!*“.

Când l-a văzut Iisus pe Natanael venind spre El, a zis: „Iată, cu adevărat, israelit în care nu este vicleșug!“ Natanael l-a întrebat pe Iisus: „De unde mă cunoști?“. Iisus a răspuns: „Mai înainte de a te chema Filip, te-am văzut când erai sub smochin“. Când și-a dat seama că Hristos știe totul despre el, Natanael a spus: „Învățătorule, Tu ești Fiul lui Dumnezeu!“ Și Iisus i-a răspuns: „Crezi pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin? Mai mari decât acestea vei vedea“.

Andrei și Simon Petru erau pescari. Iisus le spusese: „*Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni!*“. Iisus a mai chemat încă doi pescari să-l fie ucenici – pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, pe care i-a întâlnit pe malul Mării Galileii (numită și Lacul Ghenizaretului), reparându-și mrejele împreună cu tatăl lor. Când Iisus i-a chemat, îndată au lăsat pe tatăl lor și l-au urmat.

Matei vameșul

Alt om pe care Iisus l-a chemat să-l fie ucenic a fost Matei, vameșul. Într-o zi, când trecea pe lângă vamă, Iisus l-a văzut pe Matei stând acolo și l-a chemat să-l urmeze. Și, îndată, lăsând toate, Matei l-a urmat pe Domnul.

Cei doisprezece ucenici

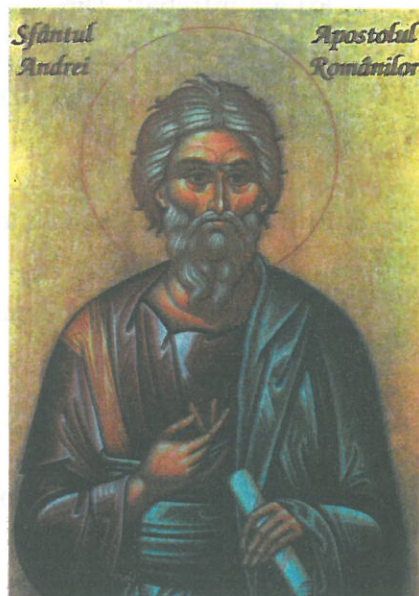
Iisus a săvârșit multe minuni. Într-o dimineață, după ce a petrecut noaptea în rugăciune pe un munte, a chemat doisprezece bărbați să-l fie ucenici. Aceștia erau: Simon Petru și Andrei fratele său, Iacov și Ioan, fiii lui Zevedeu, Filip și Vartolomeu, Toma și Matei vameșul, Iacov fiul lui Alfeu și Levi (numit Tadeu), Simon Cananeul și Iuda Iscarioteanul, cel care Îl va vinde pe Iisus.

Sfântul Apostol Andrei

Sf. Andrei, „primul chemat“ dintre Apostoli, este prăznuit de Biserica în 30 noiembrie. El a fost ucenic al Sf. Ioan Botezătorul înainte de a deveni ucenic și apostol al lui Iisus Hristos.

Sfânta Tradiție ne spune că Sf. Andrei a propovăduit și pe teritoriul țării noastre, în Dobrogea, pe unde a trecut mergând spre nordul Mării Negre.

A murit în Grecia, la Patra, fiind răstignit pe o cruce în formă de X, cunoscută acum drept „Crucea Sfântului Andrei“.

Trăirea credinței noastre – 13. Suntem ucenici ai lui Iisus

Mulți oameni ne ajută în decursul vieții noastre: părinții, bunicii, alți membri ai familiei, profesorii etc. Oamenii care ne ajută cel mai mult devin prietenii noștri cei mai buni. Noi trebuie să-i respectăm și să le urmăm exemplul. Într-un fel, devenim ucenicii unora dintre aceștia. Aceasta nu înseamnă că facem din ei idoli cum fac unii din „starurile” muzicii rock sau să încercăm să imităm modul în care se îmbracă sau vorbesc. Noi încercăm (deseori fără să fim conștienți de aceasta) să înțelegem ce este cu adevărat important pentru ei, ce fel de valori sau principii se străduiesc aceștia să urmeze în viață, și cum aceste lucruri influențează modul în care ei îi tratează pe ceilalți.

Este important ca, pe măsură ce creștem, să ne străduim să cultivăm valorile și

comportamentul celor pe care îi admirăm și îi respectăm. Sfinții sunt exemple de creștini care s-au străduit să trăiască după voia lui Dumnezeu. Există, de asemenea, și printre noi creștini ale căror vieți ne pot fi bune exemple; trebuie doar să privim în jurul nostru, pentru a-i descoperi.

Cine dovedește bunătațe, dispoziție permanentă de a ajuta, grijă față de cei neputincioși sau singuri?

Cine ajută pe alții fără a aștepta să fie rugat?

Cine încearcă să îndrepte lucrurile greșite, în special practicile nedrepte care fac rău altora?

Ni se oferă permanent ocazia să ne comportăm ca adevărați ucenici ai lui Iisus Hristos. Și, atunci când ni se pare greu, să ne aducem aminte de exemplul celor care deja au urmat calea Sa.

Să ne facem slujitori și ucenici

Dumnezeu ne-a dat fiecăruia dintre noi anumite daruri spre a le folosi pentru El și pentru alții. Ni se cere acum să reflectăm cu atenție, dar și cu modestie, și să descoperim ce fel de daruri am primit de la El, ca să știm cu ce am putea să-L slujim, ajutându-ne semenii aflați în nevoie.

Dintre aptitudinile menționate mai jos, alegeți două care considerați că vă reprezintă cel mai bine, sau adăugați altele care nu se găsesc menționate.

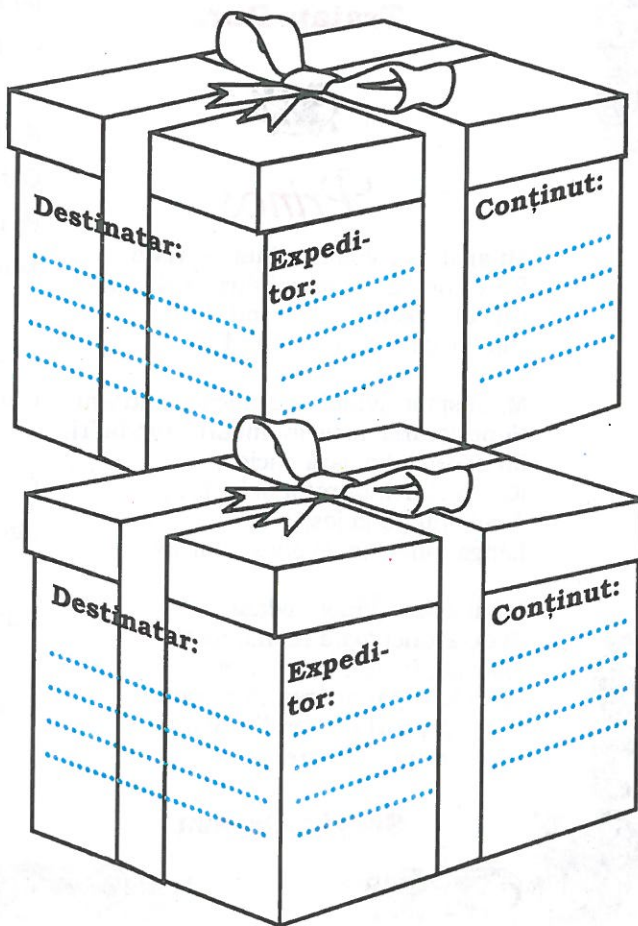
Gândiți-vă la o persoană pe care ați putea să o ajutați (părinte, soră, frate, prieten, profesor etc.), folosind capacitățile voastre

*Scrieți numele lor pe etichetă după **Destinatar**, apoi numele vostru după **Expeditor**. La **Conținut** menționați aptitudinile pe care le-ați putea folosi pentru a ajuta acea persoană*

De exemplu:

Îmi place...

- ...munca stăruitoare*
- ...să iau în serios sarcinile primite*
- ...să citesc frumos*
- ...să cânt*
- ...să fiu cuminte și disciplinat*
- ...să alerg ca un sportiv*
- ...să fiu fidel în prietenie*
- ...să desenez frumos*
- ...să fiu amabil și atent cu cei din jur*
- ...să mă rog pentru cei dragi*

Alegere

(Marcu 3, 13-19)

**Caută Domnul și-Și alege
Doisprezece ucenici,
Spre-a-I vesti în toată lumea
Evangelhia, de-aici.**

**El îi va lua cu Sine,
Să-i învețe zi de zi
Tot ce trebuie să știe,
Și-a cunoaște, și-a păzi.**

**El vor însoți pe Domnul
Spre-a-I fi martori și-a vedea
Toate câte-au să le facă
Mila și iubirea Sa.**

**De-aici, până la Golgota
Și pân-la-nălțarea Lui,
Pân-la marginile lumii
Și sfârșitul veacului...**

*

**Cei chemați de Domnul multe au de dus,
Astfel să cunoască cine e Iisus,
Să mărturisească lumii curajos
Că Mântuitorul unic e Hristos.**

Traian Dorz

Prinos

Mi-ai spus: „Vino!“, odată, în viață...
Pe-atunci umblam în hățisuri și ceață,
Cu ochii bolnavi, căutând
Himere ce-n lume se vând...

Mi-ai spus: „Vino!“, cu-ndemnul iubirii –
Și pe cărările mele au înflorit trandafirii,
Iar cerul, odinioară sticlos,
(O, cerul neîndurător și închis!)
A coborât până jos,
Lângă rădăcina omenescului vis.

Mi-ai spus: „Vino!“, odată...
Și de-atunci toată inima, toată,
Izbăvită, lisuse, de moarte,
Până la capăt ar vrea să Te poarte
Cum își poartă-n corolă o floare
Raza eternului soare...

Sergiu Grossu

Alegerea celor doisprezece

Și, fiind pe-un țărm de mare argintată-n apa ei,
A văzut Iisus pe frații Simon-Petru și Andrei,
Suflete neprihănite amândoi având, și cari
Aruncau în mare mreaja, pentru că erau pescari,

Și le-a zis Iisus cuvinte cum nu-s alte să le-asameni:
„Amin, zic, veniți cu Mine și veți fi pescari de oameni...“
Iar ei, auzind că Domnul le grăiește-n acest fel,
Au lăsat ale lor mreje și plecat-au după El.

De-acolo, nu prea departe, ținând țărmu-n sus mereu,
Fu văzuți Ioan și Iacob, dragi vlăstari lui Zevedeu,
Și, chemându-i tot asemeni după Sine-n sârg Iisus,
Ei, lăsând a' lor unelte și pe tatăl lor, s-au dus.

Și, venind în Capernaum, început-au din Scriptură
Să primească – luminată – de la El învățătură;
Iar a Lui învățătură îi strălumina mereu,
Că nu le-o dădea un dascăl, ci le-o da lor Dumnezeu.

Nu târziu, suit în munte, Și-a ales Mântuitorul
Câți mai trebuia la număr Ucenici, spre-a-I fi soborul:
Pe Levi al lui Alfeu, pe Matei și pe Tadeu,
Toma, Simion Canoneul, Filip și Vartolomeu,

Și pe Iuda, o neghină întru grâul celor sfinți,
Care L-a vândut pe Domnul pentru treizeci de arginți.

Cu cei doisprezece-alături, dar nu și cu cel din urmă,
Zguduit-a lumea Fiul, un Păstor voind și-o turmă.
Cu acești-a purces-a El să-mprăstie cuvântul
Care-avea să lumineze lumea de pe tot pământul,

Deși El avea să moară – bob de grâu în sânul humii –
Ca-nviind, în veci să fie sățioasă Pâinea lumii!...

Vasile Militaru

14. Iisus învăță și vindecă

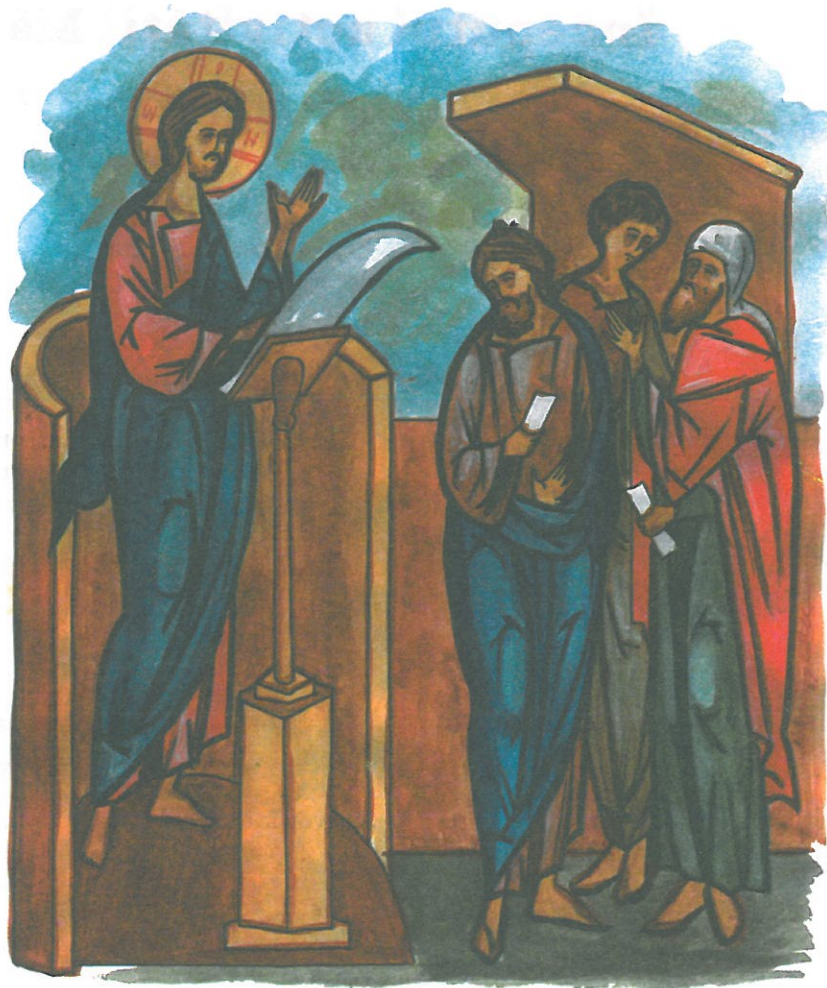
Sinagoga

Sinagoga era un loc de „adunare” (grecescul „synago” înseamnă a „aduna la un loc”). În sinagogi se adunau iudeii pentru a se ruga și a învăța Legea lui Dumnezeu. Sinagogile au apărut după distrugerea Templului din Ierusalim, în 587 î. H.

Evreii care au fost duși de către babilonieni în exil, departe de țara lor, nu aveau un loc în care să se adune pentru a se închina lui Dumnezeu. Acolo, în Babilon, și-au construit locașuri speciale de adunare numite *sinagogi*. În ziua de sabbat (sâmbăta), ei se adunau să asculte citirile din Scripturi, să-i audă pe învățători explicând textele sfinte și să cânte Psalmi. Chiar după întoarcerea evreilor din exil și reconstrucția Templului, au fost ridicate sinagogi în fiecare oraș și chiar și în satele mai mari.

Templul din Ierusalim

Evreii aveau doar un singur Templu. La fel ca și la Cortul sfânt pe care israeliții l-au confecționat și l-au purtat cu ei în lunga lor călătorie, Templul era locul unde poporul venea să aducă jertfe – miei, porumbei sau cereale – lui Dumnezeu pentru păcatele lor. Templul (zidit prima dată de către regele Solomon) era locul unde arhiereul intra în prezența lui Dumnezeu în Sfânta Sfintelor numai o dată pe an.

Iisus citește și predică în sinagoga din Nazaret

Iisus împlinește Scripturile

„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să binevestesc săracilor; M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima; să propovăduiesc robilor dezrobirea și celor orbi vederea; să slobozesc pe cei apăsați și să vestesc anul plăcut Domnului“.

(Luca 4, 18-19)

După ce a fost botezat în Iordan de către Ioan, Iisus S-a reîntors în Nazaret, orașul în care a fost crescut de Maica Sa și de către Dreptul Iosif. Toți erau bucuroși să-L vadă și L-au invitat să citească din Sfânta Scriptură și să învețe în sinagoga locală. Dar Iisus i-a surprins după ce a citit acest text din Isaia. El le-a spus: „Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta în urechile voastre”. Iisus S-a identificat pe Sine prin cuvintele profetului. El a spus că Duhul Domnului este peste El, că El este Unsul – Hristos, Mesia Care are putere să aducă oamenilor libertatea, să-i vindece și să le vestească Evanghelia, Vestea cea Bună a lui Dumnezeu.

Începutul activității Mântuitorului

1. Găsiți pasajele de mai jos care spun ce s-a întâmplat la începutul activității lui Iisus.

2. Priviți cele cinci paragrafe din dreapta și arătați cu care dintre pasajele pe care le-ați citit se potrivește fiecare.

3. Completați spațiile punctate cu ajutorul Sfintei Scripturi.

4. Răspundeți la întrebările care urmează versetelor:

A. „El a zis: «Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, că scris este: ..... Săi va porunci pentru Tine și Te vor ridica ....., ca nu cumva să izbești de piatră piciorul Tău».”

Cine vorbește? (.....)
Cui vorbește el? (.....)

B. „Purta o îmbrăcăminte din păr de ....., și cingătoare de piele împrejurul mijlocului, iar hrana lui era ..... și .....”

Despre cine se vorbește aici? (.....)

C. „El a început să propovăduiască, spunând: «Pocăiți-vă, căci s-a apropiat .....». Pe când umbla pe lângă Marea ....., a zis celor doi frați: «Veniți după Mine și vi voi face .....».

Cine erau cei doi frați? (.....)

Ce au făcut ei după ce au auzit aceste cuvinte?

(.....)

Cine propovăduia? (.....)

D. „Ioan a spus: «Eu, unul, vă ..... cu apă spre pocăință, dar Cel ce vine după mine vă va ..... cu ..... și cu foc».”

Despre cine vorbește Ioan? (.....)

Cui vorbește el? (.....)

Matei 4, 23-25

Matei 3, 4

Matei 4, 17-20

Matei 4, 6

Matei 3, 11

E. „El a tămăduit toată boala... și s-a dus vestea despre El în toată ..... Și mulțimi multe mergeau după El, din ....., din Decapole, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan.”

Cine era cunoscut pentru puterea Sa de vindecare?

(.....)

Cine îl urma pe El? (.....)

Iisus învață și vindecă

După ce a biruit ispitele lui satan în pustie, Iisus S-a umplut de Duhul Sfânt și S-a întors în Galileea, unde oamenii auziseră deja despre învățăturile Sale și despre lucrurile minunate pe care le săvârșea.

Iisus predică în Nazaret

Apoi Iisus a venit în Nazaret, orașul în care crescuse, și a mers la sinagogă să se roage, așa cum făcea întotdeauna. Dar, pentru că era oaspete, a fost invitat să citească din Scriptură. I s-a dat sulul cărții profetului Isaia, și, ridicându-Se, l-a deschis la locul unde era scris: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru care M-a uns să binevestesc săracilor; M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima; să propovăduiesc robilor dezrobirea și celor orbi vederea; să slobozesc pe cei apăsați, și să vestesc anul plăcut Domnului”.

Când a terminat, a închis sulul, l-a dat slujitorului și S-a așezat – așa cum făceau întotdeauna învățătorii – și a început să vorbească. Ochii tuturor erau ațintiți asupra Lui.

„Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta”

Iisus a spus celor prezenți în sinagogă: „Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta în urechile voastre”. Ascultătorii Îl încuviințau și se mirau de cuvintele harului care ieșeau din gura Lui. „Nu este, oare, Acesta Fiul lui Iosif?” spuneau ei, uimiți de felul în care vorbea.

Iisus știa că ei auziseră de învățătura Sa și de minunile pe care le făcuse în Capernaum și voiau să facă la fel și în Nazaret. Dar Iisus le-a spus: „Adevărat zic vouă că nici un prooroc nu este bine primit în patria sa. Și adevărat vă spun că multe văduve erau în zilele lui Ilie, în Israel, când s-a închis cerul trei ani și șase luni, încât a fost foamete mare peste tot pământul. Și la nici una dintre ele n-a fost trimis Ilie, decât la Sarepta Sidonului, la o femeie văduvă. Și mulți leproși erau în Israel în zilele proorocului Elisei, dar nici unul dintre ei nu s-a curățit decât Neeman Sirianul”.

La auzul acestor cuvinte, toți cei din sinagogă s-au umplut de mânie. Iisus le-a amintit că Dumnezeu a fost milostiv nu numai cu evreei, ci și cu păgânii, cum au fost văduva din Sarepta

Sidonului și Neeman Sirianul. Numai faptul că erau evrei n-avea cum să-i poată mântui. Ei înșiși trebuia să se schimbe.

În mânia lor, s-au ridicat și L-au scos pe Iisus afară din oraș și L-au dus pe sprânceana muntelui, pe care era zidită cetatea lor, cu gândul de a-L arunca în prăpastie. Dar El a trecut prin mijlocul mulțimii și a plecat de acolo.

Iisus scoate afară pe demoni

Din Nazaret, Iisus S-a coborât la Capernaum, un orașel din Galileea, și a intrat în sinagogă ca să vorbească celor adunați acolo. Și toți erau uimiți de învățătura Lui. În sinagogă era un om care avea un duh necurat. Auzindu-L pe Iisus, demonul a strigat: „Ce ai cu noi, Iisuse Nazarinene? Ai venit ca să ne pierzi? Știu cine ești: Sfântul lui Dumnezeu”. Dar Iisus l-a certat pe demon, zicând: „Taci și ieși din el!”. Și, aruncându-l la pământ, demonul a ieșit din el, fără să-i facă vreun rău. Cei care erau de față au fost uimiți și ziceau unii către alții: „Ce este oare cuvântul acesta? Că El cu stăpânire și cu putere poruncește duhurilor necurate, și ele ies”.

După ce a ieșit din sinagogă, Iisus a intrat în casa lui Simon Petru, a cărui soacră era prinsă de friguri. S-a aplecat asupra ei, a certat frigurile și îndată ele au lăsat-o. Și, ridicându-se din patul ei, a început să pregătească cele de trebuință pentru oaspeți.

Demonii Îl recunosc pe Fiul lui Dumnezeu

În seara aceea, Iisus a vindecat mulți alți bolnavi și din unii a scos afară demoni. Iar demonii, ieșind, strigau: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu!”. Dar El, certându-i, nu-i lăsa să vorbească, pentru că ei știau că El este Hristosul. În zori, Iisus a plecat din Capernaum pentru a fi singur. Dar mulțimile, găsindu-L, Îl rugau să rămână la ei. Iisus, însă, le-a răspuns: „Trebuie să binevestesc Împărăția lui Dumnezeu și altor cetăți”.

Iisus ne spune că El este Dumnezeu

Vorbind oamenilor, Mântuitorul a folosit diferite căi pentru a-i ajuta să înțeleagă că El este Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu. El a vorbit despre Sine folosind numele pe care Dumnezeu l-a descoperit lui Moise „Eu sunt” (vezi Ieșire 3, 13-15). Nimeni nu a îndrăznit vreodată să folosească acest nume al lui Dumnezeu.

În prima carte a Bibliei, am văzut că nu a existat nimic înainte de Dumnezeu. Dumnezeu a fost, este și va fi în veci. Dumnezeu a creat toate lucrurile din lume prin Cuvântul Său.

În Evanghelia de la Ioan, Domnul Iisus spune oamenilor aceste cuvinte:

„Eu sunt lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.”

Ioan 6, 35

„Eu sunt ușa; de va intra cineva prin Mine, se va mântui...”

Ioan 8, 12

„Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată.”

Ioan 8, 58

„Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi.”

Ioan 10, 9

„Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl Meu decât prin Mine.”

Ioan 15, 5

„Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt mai înainte de a fi fost Avraam.”

Ioan 11, 25

„Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cel ce rămâne în Mine și Eu în el, acela aduce roadă multă.”

Ioan 14, 6

1. Citiți referințele din coloana din dreapta și uniți-le cu linii de textele corespunzătoare din coloana din stânga.

2. Încercuiți numele lui Dumnezeu acolo unde îl găsiți.

3. Subliniați cuvintele importante pe care le folosește Iisus pentru a vorbi despre Sine.

4. Puneți între paranteze drepte [ ] frazele care arată necesitatea urmării lui Iisus.

Trăirea credinței noastre – 14. A aduce roade pentru Dumnezeu

Este șocant să vedem că oamenii s-au mâniat atât de mult pentru adevărurile pe care le-a spus Iisus, încât erau gata să-L arunce în prăpastie.

Iisus învăța într-un mod cu totul nou, pentru că El era mai mult decât Mesia, era Însuși Fiul lui Dumnezeu. Pentru unii oameni acest mod de a învăța era scandalos. Dar pentru cei care voiau cu adevărat să-i dea atenție, era cea mai frumoasă veste pe care o auziseră vreodată, pentru că le arăta că Dumnezeu ne-a iubit atât de mult, încât a venit El Însuși la noi.

Citiți Ioan 15, 1-8, și răspundeți la următoarele întrebări:

1. Cine este lucrătorul viței?
2. Dacă Iisus este vița, ce sunt cei care Îl urmează?
3. Ce se întâmplă cu cei care rămân în Iisus Hristos?
4. Ce se întâmplă cu cei care nu fac așa?
5. Cum poate fi slăvit Dumnezeu?

Iisus spune că noi suntem ucenicii Săi dacă aducem roade multe.

Despre ce fel de roade vorbește El? (Pentru îmbogățirea ideilor, citiți Galateni 5, 22-23.)

Folosind imaginea de mai jos, desenați în caietul vostru o viță-de-vie cu multe mlădițe.

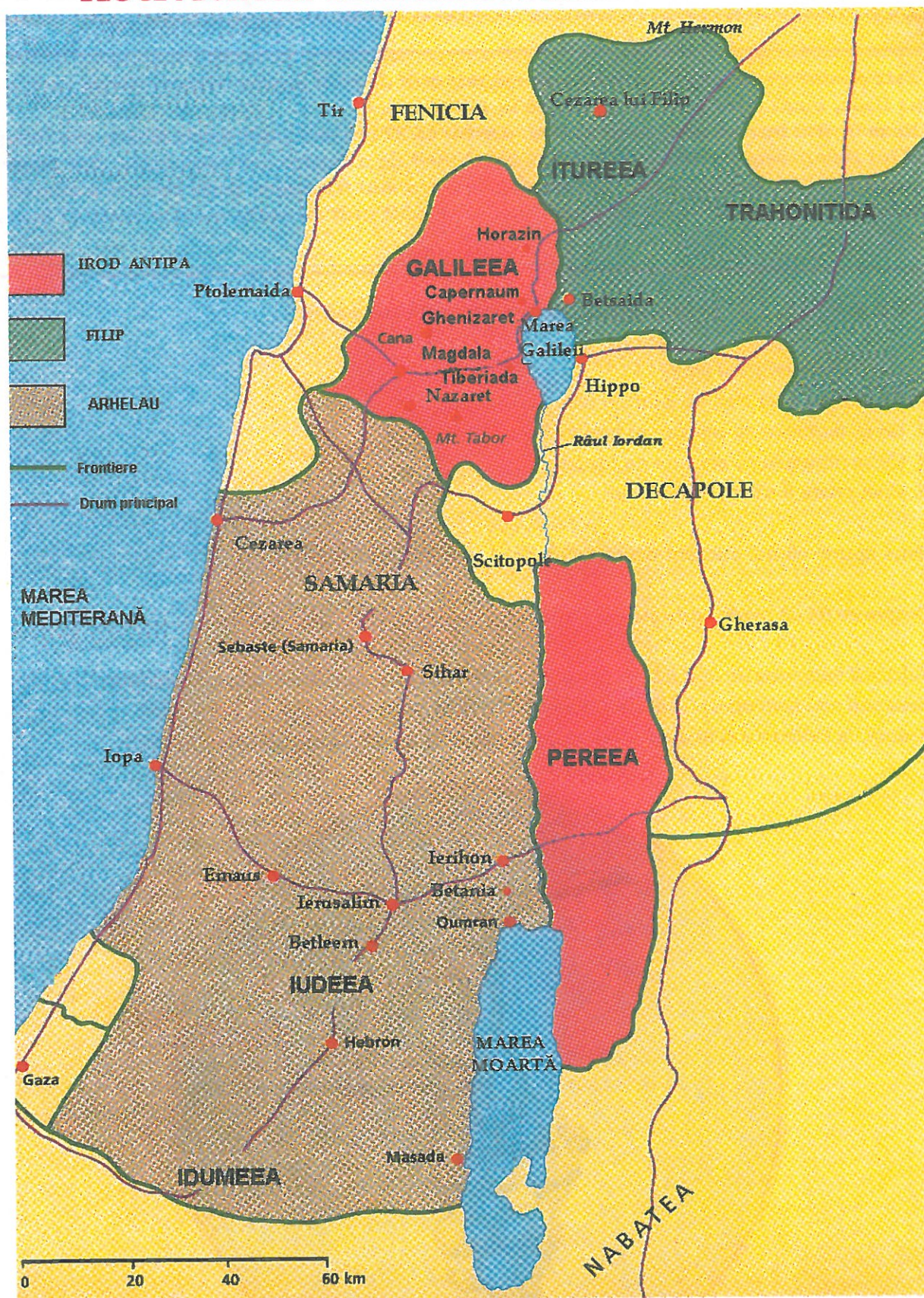
Desenați sau lipiți apoi pe mlădițe fotografii ale membrilor familiei și ale prietenilor.

Arătați, în cuvinte sau imagini, cum putem aduce roade ale Duhului în viața noastră.

Activitatea Mântuitorului în Galileea

1. Localizați pe hartă Galileea, Samaria, Decapole și Iudeea.
2. Trasați drumul lui Iisus de la Botezul Său până în momentul chemării primilor ucenici. Folosiți următoarele texte: Matei 3, 1-13; 4, 1-2; Luca 4, 16. 28-30; Matei 4, 12-25; Marcu 1, 21-28.
3. Marcați cu câte un asterisc [*] orașul care a devenit noua Sa patrie.

Domnu-nvață

(Marcu 5, 1-11)

Domnul e-n apropierea
Lacului Ghenizaret
Și mulțimii îi vorbește
Cu-a Lui voce de profet.

Despre scumpa-mpărăție
A lui Dumnezeu, ce lor,
Celor blânzi, El le-o aduce
Și acum, și-n viitor.

Unii vor primi Cuvântul
Și-l vor crede fericiți,
Alții nu vor vrea să-l creadă
Și-or să piară osândiți.

Totdeauna, în mulțime,
Sunt și buni, și sunt și răi;
Fiecare o s-ajungă
Unde-l duc a' sale căi...

*

**Când auzi Cuvântul, nu-l îndepărta,
Crede-l și primește-l în viața ta!
Cine crede-ajunge locul luminos,
Cine nu - se pierde veșnic de Hristos...**

Traian Dorz

Nu te teme!

Așa vorbește Domnul: „Fii tare, nu te teme!
Bat vânturile morții și inima ta geme...
Se zguduie pământul cuprins de îndoială:
Iubirea-i o minciună, credința - o spoială;
Aleargă răutatea pe străzi ca o furtună,
Se risipesc iluzii, tristețile se-adună...
Dar tu rămâi pe stâncă... Să nu te temi! Fii tare,
Căci Eu sunt Domnul Slavei, Cetatea de scăpare!

Eu îți cunosc suspinul și lacrima și anii
Și-s scrise-n Cartea Vieții măruntele-ți strădanii...
Mereu am stat de strajă și te-am chemat pe nume,
Izbăvitoarea-Mi mână te-a apărat în lume
Și ți-a păstrat curată a sufletului floare.
De-aceea nu te teme, ascultă-Mă, fii tare!
Privește drept la Cruce, spre sfânta ei lumină,
Spre-Acela ce te iartă, te mângăie și-alină!...”

Sergiu Grossu

Cu cine să Te-aseamăn?

Cu cine să Te-aseamăn când soț pe lume n-ai,
Când stelele, sau luna, sau soarele de mai,
Izvoarele, sau codrii, sau florile pe plai,
Și tot ce m-ar atrage, din lume, până-n Rai,
Nici unele, nici toate n-au harul care-l ai
Și pentru care-n lume nu-i lacrimă și grai?...

O, ce Frumos, Iisuse, și Bun, și Dulce ești!
Sunt Ochii Tăi mai limpezi ca bolțile cerești,
E Fața Ta mai sfântă ca cele îngerești,
Mai minunat ca Raiul pe care-l strălucești,
Mai strălucit ca cerul ce Tu-l împodobești,
Mai limpede ca marea în care Te-oglindești,
Mai 'nalt decât Tăria prin care stăpânești,
Mai mare ca Adâncul pe care Tu plutești,
Mai fericit ca dorul pe care ni-l trezești,
Mai dulce ca iubirea prin care ne-nfrățești,
O, cum putem noi spune, Iisuse, cum mai ești!...

O, Tu, al Frumuseții Luceafăr Minunat,
Al Măreției Veșnic Stăpân și Împărat,
Al Slavei Nesfârșite Ales Încununat,
Al miilor de îngeri și ceruri Lăudat,
Începător al Vieții și-a tot ce-a fost creat...
Nimic nu ai asemeni de sfânt și minunat!

Și totuși, Tu, Iisuse, ești Cel ce m-ai salvat,
Prin Cruce, din pierzare, din moarte și păcat,
În Templul Veșniciei cu Tine m-ai luat,
Cu cea mai albă haină de har m-ai îmbrăcat,
Inelul Tău de aur în deget mi-ai schimbat,
Picioarele-n sandale cerești mi-ai încălțat
Și Ceru-n sărbătoare întreg l-ai adunat
În clipa când alături de Tine m-ai legat.

De-atunci, pe veșnicie, cu Tine-s cununat
Și nu doresc, Iisuse, un loc mai minunat
Decât să-Ți fiu în totul urmaș adevărat
Și-ascultător statornic pe drumul Tău curat,
Oricât ar fi, pe lume, cu plâns încununat,
Căci nu-i mai mare slavă decât să fi-ndurat
Ocara Ta alături, răbdând nevinovat,
Adeverind cu sânge că nu Te-am înșelat.

Traian Dorz

CU NOI ESTE DUMNEZEU

15. Împărăția lui Dumnezeu este aproape

Împărățiile lumii acesteia

Nu multă lume mai vorbește astăzi de împărății, pentru că doar puține țări se mai numesc așa. Și chiar în cazul celor mai multe dintre acestea puterea legislativă și executivă nu mai aparține unui rege sau împărat, ci unor oameni aleși în mod democratic. Ei trebuie să slujească interesele poporului care i-a ales. Dacă nu-și îndeplinesc această obligație, nu mai sunt aleși și puterea este încredințată altora.

O Împărăție care „nu este din lumea aceasta“

Iisus ne spune că Împărăția lui Dumnezeu nu este ca alte împărății sau sisteme politice din această lume. Împărăția Sa nu va avea sfârșit, pentru că cei care intră în ea vor trăi veșnic împreună cu Dumnezeu. Fiul lui Dumnezeu va împărăți ca Domn și Împărat, dar puterea Sa este puterea iubirii, a milei, a păcii și a dreptății. Existența acestei Împărății se datorează iubirii Sale nemăsurate și jertfei Sale de pe Cruce.

Această nouă viață în Iisus Hristos ni se dă încă de la Botez. Iisus ne cheamă pe fiecare dintre noi să trăim această viață după cum ne-a arătat El: cu iubire, milă, smerenie față de semenii noștri, credință și nădejde în El. Noi trebuie să ne pregătim acum pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Mântuitorul rostind Feririle pe Munte

Iisus vestește Împărăția lui Dumnezeu

„Iisus a venit în Galileea, propovăduind Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu, și zicând: „S-a împlinit vremea și s-a apropiat Împărăția lui Dumnezeu. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie.“

(Marcu 1, 14-15)

Iisus Și-a început activitatea vestind că s-a apropiat Împărăția lui Dumnezeu. Începea o nouă epocă în istoria omenirii. Dumnezeu a trimis pe unicul Său Fiu pe pământ – ca Împărat și Domn a toate – să aducă „Vestea cea bună“ a Împărăției lui Dumnezeu. Dar Iisus (ca și Ioan Botezătorul și toți proorocii înainte de el) a spus că un lucru este necesar pentru ca Împărăția să vină: trebuie să ne pocăim și să credem în Evanghelie – „Vestea cea bună“.

În această lecție învățăm cine va putea intra în Împărăția cerurilor. Aflăm de la Domnul că trebuie să ne schimbăm viața, pentru a primi răsplata Împărăției. Dar, de-a lungul Evangheliei, Iisus ne amintește că Împărăția Sa nu este o împărăție pământească. Ea „nu este din lumea aceasta“, ci din „lumea ce va să vină“, așa cum cerem în Rugăciunea Domnească.

Imaginați-vă!

În Predica de pe Munte, Domnul Iisus ne oferă o perspectivă spirituală asupra lucrurilor materiale de care avem nevoie în viața noastră. El ne spune că dacă credem cu adevărat în Dumnezeu și căutăm Împărăția Sa, El va purta grija nevoilor noastre materiale.

Citiți aceste pasaje din Biblia voastră, apoi închideți-o și verificați ce ați reținut, completând spațiile punctate. Folosiți-vă și de imaginile alăturate. Veți descoperi astfel ce a spus Dumnezeu cu privire la grija pe care o are pentru nevoile noastre:

Matei 6, 25-34; 7, 7-11;

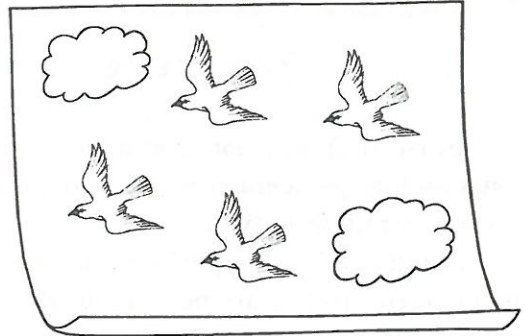
Luca 12, 6-7. 22-31.

1. Priviți la ..... cerului.
Ele nu ....., nici nu ....., nici nu .....
în jitnițe. Și Dumnezeu le hrănește. Oare nu sunteți voi ..... decât .....?
(Matei 6, 26)

2. De ce vă îngrijiți de ..... ?
Priviți la ..... cum cresc.
Ei nu ....., nici nu ..... . Dacă
Dumnezeu câmpul îl îmbracă atât de frumos, oare nu ..... ? Nu fiți atât de puțin ..... !
(Matei 6, 28-30)

3. Dumnezeu vă cunoaște atât de bine încât .....
..... vostru sunt .....
..... . Nu vă temeți. Voi sunteți
mai de preț decât multe .....
(Luca 12, 7)

4. Cine dintre voi, dacă fiul vostru cere .....
..... îi va da .....
..... . Sau de-i va cere .....
..... , oare îi va da șarpe? Deci,
dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune
..... , cu cât mai mult .....
..... Cel din ceruri va da cele
bune celor care cer de la El.
(Matei 7, 9-11)

Iisus vestește Împărăția lui Dumnezeu

Iisus a străbătut toată Galileea, învățând în sinagogi și vestind apropierea Împărăției. El vindeca orice boală și neputință în popor. Astfel, faima Lui s-a răspândit curând chiar și în afara regiunii. Oamenii aduceau la Iisus pe cei bolnavi, paralitici, epileptici sau cu alte probleme, și El îi vindeca pe toți. Mari mulțimi îl urmau, din Galileea și din Decapole, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan.

Fericirile

Într-o zi, fiind înconjurat de o mare mulțime, Iisus i-a luat pe ucenicii Săi pe o colină și, șezând jos, a început să-i învețe.

Puteți citi în Evanghelia de la Matei 5, 3-12 frumoasele învățături pe care le-a rostit Iisus atunci. Ele sunt numite *Fericiri*. Aceste învățături sunt atât de importante pentru viața noastră încât se cântă la fiecare Sfântă Liturghie (cu excepția praznicelor împărătești, când sunt înlocuite cu versete potrivite din Psalmi). Fericirile se cântă, de asemenea, la slujba înmormântării.

Rostind Fericirile, Iisus îi învăța pe ascultători cum se pot apropia de Dumnezeu.

Fiecare fericire are două părți. În prima parte, Iisus arată cum vrea Dumnezeu să gândim și să ne comportăm. Dumnezeu vrea să fim smeriți, să avem milă și dragoste față de ceilalți și, mai presus de toate, să avem o inimă curată. El vrea să facem numai ce este bine și drept, să aducem liniște acolo unde este ceartă, să-i iubim pe ceilalți, ca pe noi înșine, și să fim gata să suferim pentru adevăr și dreptate, chiar și atunci când toți cei din jur spun minciuni împotriva noastră. Doar împlinind aceste cerințe putem să ne asemănăm lui Iisus, să ne apropiem tot mai mult de El și să beneficiem de făgăduințele din cea de a doua parte a Fericirilor.

Sarea pământului și lumina lumii

Iisus ne cere să trăim altfel, într-un mod cu totul nou. El spune că oamenii care Îl urmează sunt „sarea” pământului și „lumina” lumii:

„Voi sunteți sarea pământului; dacă sarea își va pierde gustul, cu ce se va săra?” „Voi sunteți lumina lumii; nu poate să se ascundă cetatea din vârful muntelui; nici nu aprinde cineva făclie și o

pune sub obroc, ci în sfeșnic, și ea le luminează tuturor celor din casă. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât ei să vadă faptele voastre cele bune și să-L slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri.”

Legea Vechiului Testament se îplinește

Iisus a mai spus mulțimilor că nu a venit să desființeze Legea Vechiului Testament, ci să o îplinească. El a adevărit Legea, profețiile Vechiului Testament devenind realitate în El, și a desăvârșit-o. De exemplu, iudeii știau că Legea interzice crima, dar Iisus le spune că a te mânia pe cineva, a insulta sau a numi pe cineva nebun, toate acestea sunt forme de ucidere (la fel cum este ucis trupul, tot așa se poate ucide sufletul cuiva).

De asemenea, El înlocuiește vechea lege, care spunea să iubești pe aproapele tău și să-l urăști pe dușmanul tău, cu una nouă: să-i iubești și să te rogi pentru vrăjmașii tăi, așa cum Dumnezeu îi iubește pe toți.

Iisus le amintește vechea lege a răzbunării: „Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte”. Dar acum îi cheamă pe ucenicii Săi să nu răspundă răului cu rău, să dea celor care cer, să împrumute celor care cer cu împrumut și chiar să dea totdeauna mai mult decât li se cere.

Un nou mod de viață

Iisus le cerea celor care Îl ascultau să-și schimbe în toate modul de gândire și să trăiască într-un chip cu totul nou. Aceasta nu înseamnă că Dumnezeu S-a schimbat. Dumnezeu a cerut întotdeauna poporului Său să-i iubească pe ceilalți. Dar abia acum, avându-L pe Iisus în mijlocul lor, oamenii Îl puteau vedea, auzi și imita pe Cel care trăia o viață plină de iubirea lui Dumnezeu.

Trei Sfinți și Fericirile

În luna decembrie sărbătorim trei Sfinți care și-au dovedit în mod practic dragostea pentru aproapele. Deși viețile lor au fost diferite, fiecare a înțeles și a urmat Fericirile și exemplul de iubire și jertfă de Sine al Mântuitorului.

SFÂNTUL NICOLAE (6 decembrie) a fost unicul fiu al unor părinți înstăriți și bine situați. Unchiul său, episcopul Patarei, l-a inițiat în credința creștină. Nicolae a devenit monah într-o mănăstire întemeiată de unchiul său. După moartea părinților săi, și-a împărțit toată averea săracilor și a fost hirotonit preot. Activitatea sa neobosită l-a făcut cunoscut în toată regiunea și curând a fost ales episcop al Mirei, în Licia.

Ca păstor al turmei încredințate lui, Nicolae a dovedit multă înțelepciune și milă față de cei în suferință. Aruncat în temniță în timpul ultimei mari persecuții a lui Dioclețian și Maximian (305), sfântul păstor nu a încetat să-și întărească turma și pe ceilalți în temniță. Mai târziu, la Sinodul I Ecumenic de la Niceea (325), a luptat împotriva ereziei lui Arie și pentru biruința învățaturii ortodoxe. Ierarhul lui Hristos a fost îndepărtat din scaunul episcopal al Mirei, dar, într-o vedenie, episcopilor li s-a arătat Mântuitorul și Maica Sa, poruncindu-le să-l repună pe Nicolae în demnitatea de episcop.

Ni s-au păstrat multe istorisiri minunate despre Sf. Nicolae. În acestea îl vedem pe ierarhul Mirei salvând oameni aflați în mare pericol, dăruind în ascuns săracilor sau scăpând de la moarte pe cei condamnați pe nedrept. El este unul dintre cei mai cunoscuți și mai iubiți sfinți și ocrotitorul mai multor țări, printre care și Rusia și Grecia. După o viață ascetică lungă și plină de trudă, Nicolae s-a mutat la cele veșnice în anul 343. El a luat în serios cuvintele Mântuitorului din Matei 6, 3-4.

SFÂNTUL SPIRIDON (12 decembrie) s-a născut și a trăit în insula Cipru. Părinții săi erau țărani și el însuși a fost un om simplu în întreaga sa viață. Spiridon s-a căsătorit de tânăr și a avut mai mulți copii, dar după moartea soției sale și-a dedicat întreaga viață slujirii lui Dumnezeu. Chiar și după alegerea sa ca episcop a continuat să cultive pământul și să pască vitele. Dar majoritatea roadelor muncii sale mergeau la săraci.

Sf. Nicolae și Sf. Spiridon sunt numiți „făcători de minuni”, deoarece amândoi au săvârșit mari minuni pentru binele semenilor lor și spre slava lui Dumnezeu.

Sfântul Spiridon a adus ploaie într-o vreme de secetă, l-a vindecat pe un împărat și putea vedea cele din inimile oamenilor. Îmbrăcămintea lui era întotdeauna foarte simplă. Ca și Sf. Nicolae, a participat la primul Sinod ecumenic de la Niceea.

Odată, când a fost invitat de împărat la curte, unul dintre gardienii palatului imperial l-a luat drept cerșetor. Soldatul l-a lovit, dar Spiridon i-a întors cu calm și celălalt obraz, explicându-i cine este și ce caută acolo.

Sf. Spiridon a murit în anul 348, în insula Corfu, unde moaștele sale, făcătoare de minuni, îl slăvesc pe Dumnezeu prin multe semne și fapte uimitoare.

SFÂNTUL HERMAN (13 decembrie) s-a născut în Serpukhov, Rusia, în jurul anului 1756. La vârsta de 16 ani, a devenit monah în Mănăstirea «Sf. Treime» de lângă Saint Petersburg. Acolo s-a îmbolnăvit atât de tare încât era în pragul morții. Atunci s-a rugat fierbinte Maicii Domnului și îndată a căzut într-un somn adânc. A văzut-o în vis pe Împărăteasa cerurilor venind la el și vindecându-l. Când s-a trezit, era complet sănătos.

Sfântul Herman s-a mutat la Mănăstirea Valaam, pe malul lacului Lagoda. Aici a fost ales să facă parte din misiunea care a fost trimisă în America de Nord, în 1793. Împreună cu alți șapte monahi, a călătorit aproape un an, ajungând pe insula Kodiak, în 1794. Misionarii s-au dedicat unei munci dificile de convertire și educare a locuitorilor provinciei Alaska. Rezultatele s-au văzut în curând: câteva mii de băștinași s-au convertit și au învățat o mulțime de lucruri folositoare. Părintele Herman și însoțitorii săi au încercat să-i protejeze de înșelătoriile comercianților ruși și americani.

Monahii au protestat pentru modul inuman în care erau tratați băștinașii și din această cauză au fost persecutați.

În final, numai Herman a supraviețuit. El a părăsit insula Kodiak și s-a stabilit în insula Spruce, pe care a numit-o „Noul Valaam”. Sfântul și-a petrecut aici restul vieții într-o asceză severă, conducând o școală, purtând grijă de orfani și vestindu-L pe Hristos localnicilor.

Odată, când a fost întrebat dacă se simte singur, părintele Herman a răspuns: „Nu, nu sunt singur. Dumnezeu este aici împreună cu îngerii Săi!”. Avea o afecțiune deosebită pentru copii, dar și pentru toți ceilalți, muncind împreună cu ei și pentru ei, înfruntând valurile, epidemiile și multe alte probleme, până la trecerea sa la Domnul, în anul 1837.

Urmările activității sale se văd până astăzi în Alaska, unde trăiesc zeci de mii de ortodocși care sunt urmașii băștinașilor convertiți de el.

Căutați cuvintele de la Matei 6, 3-4 și discutați cum le-au aplicat în viața lor Sf. Nicolae, Sf. Spiridon și Sf. Herman.

Pierdut și aflat

Iisus a spus două pilde în care ne arată cât de mult ne iubește El. Pildele acestea au ca obiect ceva ce a fost pierdut și apoi iarăși aflat. *Citiți cele două pilde în Luca 15, 1-10. Apoi răspundeți la întrebările din chestionarul «Pierdut și aflat».*

Pierdut și aflat

Când Îl uităm pe Dumnezeu sau gândim și facem lucruri ce ne îndepărtează de El, și noi sunte, „pierduți”. Iisus ne caută permanent și vrea să ne ajute. El spune: „Bucurați-vă cu Mine, căci am aflat oaia cea pierdută; ...în cer va fi mai multă bucurie pentru un păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de drești, care n-au nevoie de pocăință”.

Pierdut

1. Luca 15, 4

Ce s-a întâmplat cu oaia pierdută?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Pierdut

3. Luca 15, 8

Ce a pierdut femeia?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Aflat

5. Luca 15, 10

Cu ce a comparat Iisus aflarea drahmei pierdute?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Aflat

2. Luca 15, 5-6

Ce a făcut păstorul când și-a aflat oaia care fusese pierdută?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Aflat

4. Luca 15, 9

Ce a făcut femeia când a găsit-o?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

MĂRTURISIREA – o cale pentru a fi aflat

Pocăința înseamnă „întoarcere”. Când ne pocăim pentru păcatele noastre, Îl rugăm pe Dumnezeu să ne ierte și promitem că ne vom schimba modul de viață. Ne întoarcem de la faptele care ne îndepărtează de Dumnezeu și începem să facem fapte care să ne apropie de El.

Mărturisirea este aceea care ne ajută să începem această cale de întoarcere.

„Voi sunteți lumina lumii“ a spus Iisus Hristos într-o zi celor care veniseră pe un munte să-L asculte. Cuvântarea pe care a rostit-o atunci este numită Predica de pe Munte.

Deși noi nu stăm împreună cu mulțimile pe acel munte, ca să ascultăm cuvintele Mântuitorului, putem totuși aplica aceste cuvinte în propria noastră viață.

Cereți membrilor familiei să se gândească la felul cum ar putea fi ei „lumina lumii“ pentru alții.

Dați fiecăruia cinci bilețele pe care să scrie și pregătiți o cutie în care să le pună.

Fiecare membru al familiei va menționa cinci căi prin care cineva ar putea aduce puțină lumină în lume. (Ideile trebuie să fie generale, nu privind o anumită situație sau persoană).

Când toți au terminat, împăturiți și adunați bilețelele în cutie și amestecați-le.

Rugați pe cineva să aleagă cinci bilețele la întâmplare.

Discutați cum cele cinci idei de pe bilețele pot fi puse în practică, precizând **cine** și **cum** o poate îndeplini pe fiecare în parte.

Dați fiecăruia timp de o săptămână să realizeze misiunea asumată.

La sfârșitul săptămânii, stabiliți o întâlnire, pentru a vedea cum a reușit fiecare să-și îndeplinească sarcina.

Propuneți și alte idei și repetați această acțiune în fiecare săptămână.

Iată câteva posibilități care vă pot ajuta să începeți:

- Zâmbiți sincer și cu dragoste unui copil.
- Faceți o colectă pentru o familie săracă.
- Rețineți-vă mânia timp de o zi.
- Curățiți un loc ce are nevoie de aceasta.
- Ajutați pe cineva să termine o muncă pe care a abandonat-o de mult timp.
- Învățați pe de rost un verset din Biblie și spuneți-l celor de acasă.
- Scrieți și trimiteți câteva cuvinte de apreciere unui cunoscut care a spus sau a făcut ceva deosebit.
- Rețineți subiectul unei povestiri interesante și pregătiți-vă să o spuneți și celorlalți.

Practicarea Fericirilor

Numiți trei lucruri diferite și trei lucruri asemănătoare din viața Sfântului Nicolae, a Sfântului Spiridon și a Sfântului Herman.

Ce fericiri sunt ilustrate în viața fiecăruia?

Sfântul Nicolae

Asemănări

Deosebiri

Sfântul Spiridon

Sfântul Herman

Îmbărbătare

(Luca 22, 14-22)

Domnul le istorisește
Ucenicilor, spunând
Tot ce-o să li se întâmple
În Ierusalim, curând...

Cum mai-marii și poporul
Îl vor prinde și lovi
Și-L vor judeca la moarte
Și-apoi Îl vor răstigni...

„Dar – le-a zis – după trei zile
Din mormânt voi învia!
Credeți și aveți nădejde!
Veți trăi și veți vedea.

Veți avea și voi necazuri,
Dar, crezând, să îndrăzniți!...
Eu am biruit în lume,
Și voi o să biruiți...”.

*

***Nu-i Împărăția Domnului de-aici,
Tot așa-s, ca Domnul, și-ai Lui ucenici.
Numai după moarte vine ce-i frumos
Pentru câți L-ascultă, ca pentru Hristos.***

Traian Dorz

Învăț

Când mă abat din drumul drept,
Când nu mai pot tristețea duce,
Mă sui pe Golgota, la Cruce,
Și-nvăț să sufăr și s-aștept.

Când glasul cârnii, în tumult,
Mă prinde-n vraja lui fierbinte,
De sfatul Tău mi-aduc aminte
Și-nvăț, Iisuse, să Te-ascult.

Când poftete, din nou, mă-mping
Spre-adâncă patimii genune,
Te chem pe braț de rugăciune
Și-nvăț, Iisuse, să le-nving.

Când bucuriile-nfloresc
În glastra inimii, ascunsă,
Mă uit la palma Ta străpunsă
Și-nvăț, mai mult, să Te iubesc...

Sergiu Grossu

Lumină...

Lumină ce mi-ai înnoit
privirea fericită,
când inimii i-ai răsărit
răscrucea strălucită...

Lumină ce mi-ai sărutat
ființa mea întreagă,
învăluindu-mi-o curat
pe calea cea mai dragă...

Lumină ce mi-ai nimicit
ghețarii vieții mele
și lacrimile mi-ai sfințit,
unindu-te cu ele...

Lumină care mi-ai atins
a' harfei corzi curate
și către ceruri mi-ai întins
aripi nemăsurate...

Lumină ce te-nalți slăvit
pe cerul vieții mele
de mii de ori mai strălucit
ca sori, și luni, și stele...

Lumină, sufletu-mi întreg
ca jertfă ți se-nchină,
desăvârșirea s-o-nțeleg,
pătrunde-mă deplină!

Căci te ador, ador, cobori
pe totdeauna-n mine
purificat să mă-nfășori
nemărginit în Tine!...

Bunătate

Cel ce face-un bine-n lume și răsplată urmărește
Dovedește că pe sine, nu pe semeni îi iubește.
Tu, dacă-l iubești pe semen cu-o iubire-adevărată,
Binele-l vei face-ntruna, fără-a aștepta răsplată.

Fiii mei, fiți buni la suflet, chiar mai greu de-ar fi să fie;
Cei cuminți sunt totdeauna buni, iubind cu bucurie,
Răi sunt numai proștii-n lume, răutatea stă-n prostie.

Traian Dorz

16. Parabolele Împărăției

„Ochi de văzut“

Cât de des vedeți ceva ce nu ați fi vrut să vedeți? Poate este vorba de o persoană în vârstă sau de una cu un oarecare handicap care are nevoie de ajutorul vostru. Vă opriți să-i ajutați să transporte o sacoșă grea sau să urce în autobuz ori în tren? Sau încercați să evitați să priviți la ei, pentru ca să nu fiți nevoiți să vă implicați?

Poate ați văzut tineri lovind pe cineva, luându-i mâncarea sau furându-i banii. Ați încercat, oare, să-i convingeți să nu mai facă astfel de lucruri, sau ați sărit vreodată în ajutorul celui tâlhărit? Uneori vedem doar ceea ce vrem să vedem și nu vedem sau chiar ignorăm ceea ce vrem să evităm.

„Urechile de auzit“

Vi s-a pus vreodată o astfel de întrebare: „Ionel, te rog, vrei să arunci gunoiul?“. Sau: „Maria, vrei să ajuți la servit masa?“ Poate că atunci vă făceați temele sau citeați o carte sau erați preocupați de altceva și n-ați fi vrut să fiți deranjați. Este ușor să nu iei în seamă ceva ce nu vrei să auzi.

Adesea, nu vrem să auzim ceea ce ne spun părinții, profesorii sau preotul. Dacă am vedea, dacă am auzi și dacă am înțelege cu adevărat ce ni se spune, am ști că trebuie să ne schimbăm comportamentul.

Dumnezeu vrea să fim conștienți de ceea ce vedem și auzim, și deci să facem ce știm că este bine pentru ceilalți oameni.

Parabola semănătorului

Iisus învață cu ajutorul parabolelor

„Adevărat grăiesc vouă că mulți prooroci și drepți au dorit să vadă cele ce priviți voi, și n-au văzut, și să audă cele ce auziți voi, și n-au auzit.“

(Matei 13, 17)

L-au întrebat odată ucenicii pe Iisus de ce vorbește oamenilor în pilde – pilde pe care mulți nu le înțelegeau, chiar dacă păreau a fi foarte simple. Iisus le-a răspuns, zicând: „Vouă vi s-a dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, pe când aceloră nu li s-a dat“. Și le-a explicat că unii, „văzând, nu văd și, auzind, nu aud, nici nu înțeleg“. Apoi a spus ucenicilor: „Fericiți sunt ochii voștri că văd și urechile voastre că aud. Căci... mulți prooroci și drepți au dorit să vadă cele ce priviți voi, și n-au văzut, și să audă cele ce auziți voi, și n-au auzit“. Iisus ne spune că trebuie să ne deschidem ochii, inimile și mințile, pentru a primi ceea ce Dumnezeu ne dă, și să folosim toate cu înțelepciune, spre a fi mântuiți.

Semănătorul și semințele

Matei 13, 3-8:

„Iată, a ieșit semănătorul să semene. Și, pe când semăna, unele semințe au căzut lângă drum și au venit păsările și le-au mâncat.

Altele au căzut pe loc pietros, unde n-aveau pământ mult, și îndată au răsărit, că n-aveau pământ adânc; iar când s-a ivit soarele, s-au pălit de arșiță și, neavând rădăcină, s-au uscat.

Altele au căzut între spini, dar spinii au crescut și le-au înăbușit.

Altele au căzut pe pământ bun și au dat rod: una o sută, alta șaizeci, alta treizeci.”

Matei 13, 19-23:

„De la oricine aude cuvântul Împărăției și nu-l înțelege, vine cel viclean și răpește ce s-a semănat în inima lui; aceasta este sămânța semănată lângă drum.

Cea semănată pe loc pietros este cel care aude cuvântul și îndată îl primește cu bucurie, dar nu are rădăcină în sine, ci ține până la o vreme și, întâmplându-se strâmtoare sau prigoană pentru cuvânt, îndată se smintește.

Cea semănată în spini este cel care aude cuvântul, dar grija acestei lumi și înșelăciunea avuției înăbușă cuvântul și îl face neroditor.

Iar sămânța semănată în pământ bun este cel care aude cuvântul și-l înțelege, deci care aduce rod și face: unul o sută, altul șaizeci, altul treizeci.”

Comparați cuvintele din coloana I cu cele din coloana a II-a:

1. În primul paragraf, cine sunt păsările care au mâncat semințele?

(.....)

2. În paragraful al doilea, ce fel de om este cel care nu are „rădăcină” în sine? (.....)

Puteți da un exemplu practic de comportament al unei astfel de persoane?

(.....
.....
.....
.....
.....)

3. În paragraful al treilea, ce fel de „spini” ne împiedică să auzim cuvântul lui Dumnezeu?

(.....
.....)

4. În paragraful al patrulea, ce fel de persoană aude cuvântul lui Dumnezeu?

Numiți câteva feluri de „roade” pe care aceasta le poate aduce.

(.....
.....
.....
.....
.....)

Parabolele Împărăției

Compararea unui lucru cu altul constituie o bună modalitate de a descrie idei sau experiențe. Puteți spune: „Eram atât de emoționat, încât inima mea bătea ca o tobă“.

Iisus a folosit adeseori comparații ca acestea, pentru a explica pe înțeles ce este Împărăția lui Dumnezeu. Întrucât nu le putea arăta oamenilor Împărăția lui Dumnezeu, Iisus a comparat-o cu ceva din realitatea înconjurătoare pe care ascultătorii o puteau înțelege. Aceste ilustrații se numesc parabole.

Iisus învață prin parabole

Multe dintre parabolele lui Iisus încep cu aceste cuvinte: „Asemenea este Împărăția lui Dumnezeu...“

Pentru a Se face înțeles cu ușurință, Domnul Iisus a vorbit despre semănatul ogorului, despre păstori și oi, despre ospăț și despre alte lucruri din viața de zi cu zi. El a folosit aceste imagini familiare, pentru a reprezenta și comunica adevăruri mai adânci despre Dumnezeu.

Iată câteva povestiri sau parabole pe care le-a folosit Mântuitorul pentru a comunica învățătura Sa:

Semănătorul

Parabola: Odată, când o mare mulțime de oameni se adunase ca să-L asculte, Iisus a spus parabola cu semănătorul care a ieșit să semene semințele. Unele au căzut lângă drum și au fost mâncate de păsări. Altele au căzut pe pietre și au răsărit repede, dar, neavând apă, s-au uscat curând. Altele au căzut între spini, dar spinii au crescut și le-au înăbușit. Iar altele au căzut pe pământ bun și au produs de o sută de ori mai mult decât sămânța semănată. După ce a încheiat parabola, Iisus a spus: „Cine are urechi de auzit să audă!“.

Ucenicii L-au întrebat pe Iisus ce înseamnă această pildă. Și Domnul a răspuns: „Vouă vă este dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți (le vorbesc) în pilde, ca, văzând, să nu vadă și, auzind, să nu înțeleagă“.

Explicarea: Iisus le-a explicat că sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu.

Semințele căzute lângă drum sunt cei care aud Cuvântul lui Dumnezeu; apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască.

Semințele căzute pe pietre sunt cei care, auzind cuvântul, îl primesc cu bucurie, dar, neavând rădăcini, la vreme de încercare, se leapădă.

Semințele căzute între spini reprezintă pe aceia care ascultă cuvântul, dar grijile, bogăția și plăcerile vieții îi copleșesc încât nu mai ajung să aducă roade.

Iar semințele care au căzut pe pământ bun sunt cei care, cu inimă curată și bună, aud cuvântul, îl păstrează și rodesc întru răbdare.

Ideea centrală: Această parabolă ne spune că nu oricine aude Cuvântul lui Dumnezeu îl va și urma. Mulți oameni nu cresc și nu aduc roade spirituale, singurele care dau sens vieții. Trebuie să ne străduim să ne creștem credința și hotărârea de a-L asculta pe Dumnezeu. Cu ispite, provocări, lăștări și persecuții ne vom confrunta fiecare dintre noi, dar cei credincioși vor rezista ispitelor. Aceștia vor crește și vor aduce roade bune.

O sămânță de muștar

Iisus i-a încurajat pe ascultători cu o altă parabolă, comparând Împărăția cerurilor cu un grăunte de muștar. Acesta, a spus Iisus, „este mai mic decât toate semințele, dar, când a crescut, este mai mare decât toate legumele și se face pom, încât vin păsările cerului și se sălășluiesc în ramurile lui“.

Chiar cineva care la început nu are decât puțină credință în Dumnezeu poate deveni un mare mărturisitor al Împărăției Sale.

Mărgăritarul de mare preț

Iisus a spus această parabolă: „Asemenea este Împărăția cerurilor cu un neguțator care caută mărgăritare bune. Și, aflând un mărgăritar de mult preț, s-a dus, a vândut toate câte avea, și l-a cumpărat“.

Această parabolă ne spune că pentru dobândirea Împărăției lui Dumnezeu merită să depunem orice efort și să facem orice sacrificiu. Sfinții Bisericii noastre au înțeles bine acest lucru și au dat totul pentru a moșteni Împărăția lui Dumnezeu.

Trăirea credinței noastre – 16. Să înfrumusețăm lumea în care trăim

Parabola semănătorului pune în legătură ascultarea și împlinirea cuvântului lui Dumnezeu cu natura. Iisus a folosit exemplul semănătorului: semănarea semințelor, creșterea și dezvoltarea lor depinzând de tipul de sol în care sunt puse.

Plantele înfrumusețează viața

Vorbiți cu părinții voștri despre plante și despre creșterea lor. Aveți flori, viță-de-vie sau arbori în apropierea casei voastre? Care vă plac mai mult? Vă oferă acestea hrană, frumusețe, verdeată, o mireasmă plăcută, sau florile le puteți pune într-o vază pentru a vă lumina casa. (Puteți, eventual, să vă plimbați împreună, pentru a observa mai de aproape lumea vie a plantelor care cresc în satul sau în cartierul vostru.)

Ce factori influențează creșterea unei plante?
De ce au nevoie plantele pentru a se dezvolta bine?
Cum face Iisus legătura între aceste necesități și propria noastră creștere?

Care sunt condițiile de care avem nevoie pentru a crește și a aduce roade spirituale sănatoase?

Identificați câteva roade bune pe care le pot produce oamenii.

Alegeți împreună o sămânță pe care o puteți semăna și îngriji pentru a crește bine. Puteți face aceasta utilizând un vas cu pământ sau terenul de lângă locuință. Dacă puteți găsi ceva care să aducă roade, vă va putea aminti mereu de parabola semănătorului.

Poate cunoașteți o biserică unde există iarbă, pomi sau flori și ați putea să vă oferiți să le îngrijiți. Familia voastră și alte familii din parohie ar putea planta noi flori sau pomi pentru a înfrumuseți spațiul din jurul bisericii.

Înfrumusețând locurile neîngrijite, nu numai că vom da un aspect plăcut pământului, ci vom schimba chiar și viața celorlalți oameni. Pentru că și noi înșine suntem mai bucuroși atunci când vedem lucruri frumoase.

Cum ne folosim simțurile

Cele cinci simțuri de care dispunem ne aduc în diferite moduri „știri” din lume. Învățăm din ceea ce atingem, vedem, auzim, mirosim și gustăm. De asemenea, experimentăm și ne bucurăm de lume prin lucrurile pe care le facem cu simțurile noastre.

În multe dintre rugăciunile Bisericii cerem ajutorul lui Dumnezeu pentru a ne „curăți simțurile”, ca să le folosim doar pentru lucruri bune și folositoare. Știm că, dacă ne folosim simțurile pentru lucruri bune, putem să determinăm schimbări pozitive în lume.

De exemplu: un anumit tip de muzică ne poate oferi o reală experiență a frumuseții și măreției creației lui Dumnezeu. Altă muzică, dacă este compusă cu intenția de a șoca și a caricaturiza frumusețea creației, nu aduce decât disperare și mizerie în viața noastră.

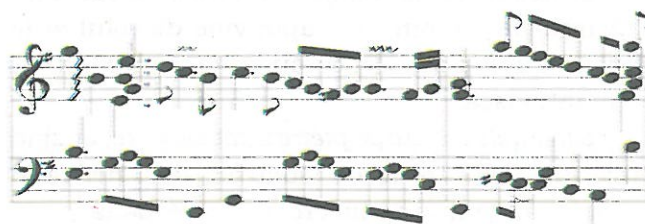
Întrebați pe fiecare dintre membrii familiei voastre care au fost cele mai frumoase experiențe pe care și le amintesc. Au văzut vreun loc minunat, au simțit parfumul vreunei flori rare ori au ascultat vreo partitură muzicală pe care n-o vor uita niciodată?

Gândiți-vă, de asemenea, cum ați putea să vă folosiți simțurile pentru a face lumea mai frumoasă și mai sănătoasă.

Se află cumva în apropierea locuinței voastre vreun loc care miroase rău pentru că este murdar? N-ar putea oare familia voastră să se ocupe de înfrumusețarea lui?

Sunt și multe cuvinte murdare (înjurături, blesteme) pe care trebuie să vă hotărâți să nu le roștiți niciodată și astfel în lume va fi mai puțină „poluare verbală”.

Sau poate aveți un simț artistic deosebit pe care l-ați putea folosi pentru slava lui Dumnezeu și spre bucuria celorlalți. Sunt atâtea căi de a face simțurile să lucreze pentru binele fiecăruia și înfrumusețarea lumii.

Sămânța Cuvântului

(Matei 13, 3-8)

Domnul a mai spus și pilda
Despre un semănător
Care a ieșit odată,
Semănând al lui ogor...

O sămânță-a mers la păsări,
Alta-n pietre, alta-n spin
Și-abia numai cea de-a patra
A ajuns la rod deplin.

Așa este și Cuvântul
Sfânt, pe-acest pământ amar,
Unii-l fură, alții-l uscă,
Alții-l-neacă în zadar.

Numai prea puțini Cuvântul
În viața lor primesc,
Și-apoi, și din ei, statornici,
Pân-la moarte, câți rodesc?

*

**Seamănă Cuvântul, ori pe unde poți
Și pe orice vreme – să-l audă toți;
Că tot mai rămâne câte-un credincios
Ca s-aducă roadă sfântă lui Hristos.**

Traian Dorz

Sonet

Din nou coboară-Te-ntre noi, Iisuse,
Căci iarăși turma Ta e rătăcită,
Și iar se-ntinde noaptea cea cumplită
A vechii uri, de Tine-atunci răpuse.

De-abia se mai zărește ca prin sită
A mântuirii stea. Dar cât de sus e!
Se depărtează parcă... Cine spuse
Că stingerea ni-i singura ursită?...

O, vino, Iubitorule de oameni,
În sufletul bătrânei lumi să sameni
Din nou credința cea mântuitoare...

Cunoaște-L-vom? Pleca-vom fruntea, oare,
Când, întinzându-Și mâinile-amândouă
Asupra-ne, va zice: „Pace vouă!”?

Al. Vlahuță

Rugăciune

Doamne, către Tine-ndrept
Astăzi ruga mea umilă:
Iartă celuia nedrept!
De la Tronul Tău aștept
Cel din urmă semn de milă...

Ca un demon cad învins,
Fulgerat de suferință,
În genunchi, cu graiul stins
Și cu sufletul cuprins
De obidă și căință.

Dornic, brațele-mi întind
Către cerurile Tale:
Valurile mă cuprind,
Inima mi-o simt murind
De nețărnută jale...

Și pe Tine Te mai chem,
Doamne, Tu ești Sfânt și Mare!
Mântuie-mă de blestem...
Către Tine plâng și gem:

Îndurare!

Șt. O. Iosif

Împărtășanie

În tinda mea cu umbre dulci, Stăpâne,
Atâtea seri la rând ai poposit,
La masa albă m-ai blagoslovit,
Atins-ai Vinul și ai frânt din Pâne.

Atâtea seri la rând s-au irosit,
Căci n-au văzut privirile-mi păgâne
Că Trupul Sfânt Ți l-ai ascuns în grâne
Și Sângele cu vin l-ai îndulcit.

Și azi, ca-n alte dăți, în tindă-ai stat.
Ca să Te vadă ochii mei, sărmanii,
Paharul lin l-ai binecuvântat.

În zvonul vechi din sfintele cazanii,
Cu scump Sângele Tău m-am adăpat
Și Trupul Tău s-a frânt spre-mpărtășanii.

Zorica-Teodosia Lațcu

17. Semne ale Împărăției lui Dumnezeu

Semnificația semnelor

În viața noastră întâlnim multe semne. Există semne care ne indică anumite direcții, semne de circulație, semne care ne arată cum putem ieși dintr-o clădire – în special în caz de pericol –, semne de avertizare pentru diferite pericole, semne care ne ajută să găsim instituțiile sau magazinele pe care le căutăm.

Există și alte feluri de semne, mai greu de recunoscut. Astfel sunt semnele vremii, adică semnele meteorologice, care ne indică felul cum va fi vremea, încât să știm cum să ne îmbrăcăm sau când trebuie să luăm umbrela.

De asemenea, trebuie să recunoaștem anumite semne de comportament ale oamenilor; acestea ne spun dacă semenii noștri sunt bolnavi sau supărați, triști sau fericiți. Avem nevoie de experiență pentru a învăța toate aceste semne și, în special, cele care privesc situația celorlalți.

Deseori, oamenii nu ne spun în cuvinte cum se simt, însă foarte des au nevoie de ajutorul nostru. Noi, de asemenea, trebuie să recunoaștem situațiile când avem nevoie în chip special de ajutorul lui Dumnezeu și când Dumnezeu ne ajută, pentru a-I mulțumi.

Iisus hrănește o mulțime de 5000 de bărbați cu cinci pâini și doi pești

Iisus descoperă prin semne tainele Împărăției lui Dumnezeu

„Mergeți și spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți: orbii își capătă vederea și schiopii umblă, leproșii se curățesc și surzii aud, morții învie și săracilor li se binevestește.”

(Matei 11, 4-5)

Acesta a fost răspunsul dat de Iisus ucenicilor lui Ioan Botezătorul, când Ioan, fiind în temniță, i-a trimis pe ucenicii săi să-L întrebe pe Iisus: „Tu ești Cel ce trebuie să vină, sau să așteptăm pe altul?”. Iisus a făcut multe fapte minunate: vindeca bolnavi, liniștea vântul și valurile, scotea demoni. Toate aceste semne și minuni adevereau că El este Fiul lui Dumnezeu. Toți cei care au venit la Iisus au crezut în El și au avut convingerea că El îi poate vindeca. Chiar și demonii au recunoscut cine era Iisus; de fapt, ei au fost primii care L-au numit „Sfântul lui Dumnezeu”. Când Îl vedeau, duhurile cele necurate cădeau înaintea Lui și strigau, zicând: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu”. Iisus le-a poruncit să nu-I dezvăluie identitatea, fiindcă nu voia să fie cunoscut pentru puterile Sale extraordinare; El S-a descoperit pe Sine doar celor care au crezut că a fost trimis de Dumnezeu.

PÂINEA – simbolul hranei și al vieții

„Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi“

În *Rugăciunea Domnească*, pe care Iisus a dat-o ucenicilor, pâinea este singurul lucru material pe care suntem învățați să-l cerem. În restul acestei rugăciuni, Îl slăvim pe Dumnezeu, cerem iertare pentru păcatele noastre și ajutor în ispite, dar pâinea este unicul „lucru“ pentru care ni se spune să ne rugăm. În acest sens, pâinea simbolizează toată hrana necesară susținerii vieții. În alte civilizații, alimentația de bază poate fi alta decât pâinea. În Asia, de exemplu, ar fi orezul, iar în Alaska ar putea fi peștele. Dar indiferent care este această hrană de bază, tot pe aceasta o cerem când ne rugăm: „Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi“.

Pâinea este viață. Ea ne este necesară pentru viața noastră fizică și prin ea Mântuitorul a ales să ni Se dea pe Sine Însuși în Sfânta Împărtășanie. Pâinea este atât de importantă pentru viața noastră încât mulți oameni o consideră sfântă și o tratează cu respect. Pâinea trebuie consumată toată. Cea care nu poate fi mâncată nu trebuie aruncată la gunoi, ci dată păsărilor sau altor viețuitoare, hrănind astfel alte făpturi ale lui Dumnezeu. Să nu uităm niciodată să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru pâinea pe care ne-o dă zilnic.

Mozaicul din stânga se găsește în pavajul Bisericii dedicate minunii înmulțirii pâinilor. Este o reprezentare din sec. IV sau V, realizată în amintirea minunii hrănirii celor 5000 de oameni. În mijlocul mozaicului se află un coș cu pâine, iar de fiecare parte a coșului, câte un pește. În jur, sunt reprezentate păsări, alte animale și plante.

Biserica este situată în Tabgha, la vest de Capernaum, în apropierea Mării Galileii, unde se crede că a avut loc minunea. Alte câteva biserici dedicate aceluiași eveniment se găsesc în împrejurimi.

Fărâmurile de pâine

În timpul Primului Război Mondial, un tânăr sârb a trebuit să plece pe front. Numele său era Marko. Înainte de a pleca, bunicul său orb l-a rugat să facă un lucru: „De fiecare dată când te vei așeza să mănânci, adună fărâmurile de pe jos și adu-mi-le când te vei întoarce; vor fi un medicament pentru ochii mei“. Marko i-a promis bunicului că așa va face.

După război, când ceilalți tineri s-au întors la casele lor, Marko nu era cu ei. Zile întregi bunicul său nu a putut să mănânce și să bea. Plângea întruna. Când s-a hotărât să facă un parastas pentru nepotul său, Marko s-a întors. „Bunicule, a spus Marko plecându-se pe genunchii bătrânului, iartă-mă! Am adunat toate fărâmurile de pe care mi le-ai cerut, dar într-o luptă am fost rănit. Nu am putut să mă mai mișc. Din fericire, am avut apă dintr-un pârâu care trecea pe acolo. Dar nu aveam mâncare. Atunci mi-am adus aminte de fărâmurile de pâine adunate pentru tine. Astfel am supraviețuit șapte zile, până când mi-am redobândit puterea. Dacă nu aș fi avut acele fărâmături de pâine acum aș fi fost mort. Dar acum tu nu vei avea medicamentul pentru ochi.“ Bătrânul i-a răspuns: „Știam că nu vei avea destulă mâncare și că nu ai fi ascultat dacă ți-aș fi spus că fărâmurile îți vor fi necesare. Acum ești în viață, Marko. Eu n-am nevoie de medicamente. Tu ești lumina ochilor mei“.

Semne ale Împărăției lui Dumnezeu

Iisus a făcut multe „semne și minuni” în fața mulțimilor, pentru a le arăta ce este Împărăția lui Dumnezeu. Prin aceste semne și minuni, oamenii au început să înțeleagă cât de mult îi iubește Dumnezeu și că Iisus are putere asupra tuturor lucrurilor.

Hrănirea celor 5.000

Într-o zi, aproape de sărbătoarea Paștilor, Iisus, împreună cu ucenicii Săi, a trecut Marea Galileii și S-a retras în ținutul Tiberiadei. Dar o mare mulțime de oameni L-a urmat, uimiți de minunile pe care le făcuse. Oamenii au venit pe jos și au ajuns de cealaltă parte a mării înaintea lui Iisus. Când a ajuns pe țărm, văzând mulțimile, Iisus a început să le vorbească despre Împărăția lui Dumnezeu, pentru că a văzut că sunt „ca oile fără păstor”.

Spre seară, ucenicii I-au spus: „Locul e pustiu și ceasul e târziu; slobozește-i, ca, mergând prin cetățile și prin satele dimprejur, să-și cumpere să mănânce”. Dar Iisus a spus: „Dați-le voi să mănânce”. „Să mergem noi să cumpărăm pâini de două sute de dinari și să le dăm să mănânce?” – au întrebat ei. „Pâini de două sute de dinari nu le vor ajunge ca să ia fiecare doar câte puțin. Chiar dacă am lucra șase luni, tot nu am avea destui bani să cumpărăm de mâncare pentru toată această mulțime”, ar fi adăugat Filip.

Înmulțirea pâinilor și a peștilor

Atunci Andrei, fratele lui Simon Petru, I-a spus lui Iisus: „Este aici un băiat care are cinci pâini de orz și doi pești. Dar ce sunt acestea la atâția?”.

Iisus a zis: „Spuneți oamenilor să se așeze”. Și s-au așezat toți în grupuri de câte o sută și de câte cincizeci de persoane, în total aproximativ 5.000 de bărbați, afară de femei și de copii. Apoi Iisus a luat pâinile, a mulțumit lui Dumnezeu și le-a împărțit poporului. La fel a făcut și cu cei doi pești. Iar după ce toți s-au săturat, a zis ucenicilor: „Adunați rămășițele ce au rămas, ca să nu se piardă ceva”. Ucenicii au adunat tot ce a rămas din cele cinci pâini, iar rămășițele au umplut douăsprezece coșuri. Mulțimea, văzând acest semn, a înțeles că Iisus este „Proorocul (Mesia), Care va să vină în lume”.

Știind că mulțimea intenționa să-L facă rege, Iisus a poruncit ucenicilor să se urce în corabie și să meargă la Betsaida, de cealaltă parte a mării. Apoi, dând drumul mulțimii, S-a suit în munte să Se roage.

Alt semn al Fiului lui Dumnezeu

Întinericul se coborâse și corabia ucenicilor era încă departe în larg. Valurile erau mari și Iisus, văzând că nu reușeau să înainteze, pentru că vântul era puternic, a venit la ei, mergând pe apă. Ei s-au înspăimântat și au strigat, crezând că este o nălucă. Iisus le-a spus: „Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți!”.

Atunci Petru a spus: „Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă”. Iisus i-a răspuns: „Vino!”. Deci Petru a coborât din corabie și a început să meargă pe apă. Dar vântul s-a întetit și Petru s-a înspăimântat și a început să se scufunde. Atunci a strigat către Iisus: „Doamne, scapă-mă!”. Iar Iisus, întinzând îndată mâna, l-a apucat și i-a zis: „Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?”. Și când s-au urcat în corabie, vântul s-a potolit. Iar cei ce erau în corabie I s-au închinat, zicând: „Cu adevărat Tu ești Fiul lui Dumnezeu”.

Hrănirea celor 4.000

Ucenicii au fost uimiți de ceea ce s-a petrecut pe corabie, pentru că nu înțeleseseră ce s-a întâmplat mai devreme, cu minunea înmulțirii pâinilor și a peștilor.

Nu după mult timp, Iisus a săvârșit o nouă minune, asemănătoare. Mulțimile continuau să-L urmeze, căutând vindecarea bolilor lor și hrana duhovnicească a învățăturii Sale. Odată, după ce L-au ascultat trei zile, au flămânzit. Iisus știa însă foarte bine că oamenii au nevoie nu numai de hrană duhovnicească, ci și de cea materială. I-a chemat, deci din nou pe ucenici și le-a cerut să dea mulțimii de mâncare, dar ucenicii erau încă neînțelegători.

Citiți la Marcu 8, 1-21, pentru a vedea ce s-a întâmplat atunci.

Întruparea

Dumnezeu S-a facut om, pentru ca noi să ne putem îndumnezei

În timpul când Biserica a început să sărbătorească Nașterea Domnului în mod solemn, Sf. Atanasie cel Mare lupta pentru apărarea învățaturii ortodoxe a Întrupării.

Nașterea Domnului (Crăciunul) este sărbătoarea Întrupării Fiului lui Dumnezeu.

În anul 325, peste 300 de episcopi din întreg Imperiul Roman s-au adunat în orașul Niceea (astăzi, Iznik – Turcia), pentru a da răspuns la o problemă foarte importantă. Întrebările erau: „Este Iisus Hristos Dumnezeu adevărat și Om adevărat?”; și: „A fost El din veșnicie Fiul lui Dumnezeu?” Or, preotul Arie zicea: „Dacă Tatăl L-a născut pe Fiul, atunci acest Fiul Care a fost născut are un început”. Aceasta înseamnă, zicea Arie, că a fost un timp în care Fiul lui Dumnezeu nu a existat.

Erezie sau adevăr?

Cuvintele lui Arie erau o erezie. El schimba învățătura Bisericii, spunând că Iisus Hristos, Fiul

tot, spunând: „A fost un timp când Fiul nu a existat!”. Adepții săi au pus această frază ușor de reținut în cântări, care erau cântate în Alexandria de către marinari, meșteșugari și călători. Aceasta era situația atunci când împăratul Constantin a decis să convoace un Sinod Ecumenic (cuvântul grecesc „oikumeni” înseamnă „lumea întreagă”) la care a invitat episcopi din întreg Imperiul Roman.

Primul Sinod Ecumenic: Niceea 325 d. H.

Cel Unul-Născut al lui Dumnezeu, nu este Dumnezeu. El ar fi doar o ființă creată, ca și ceilalți oameni.

Dar Sf. Atanasie a afirmat și demonstrat că Hristos este în mod absolut și desăvârșit Dumnezeu. El nu este numai asemănător cu Tatăl, ci este **deoființă** cu Dumnezeu-Tatăl. Iisus este Fiul lui Dumnezeu din veșnicie. Nu a fost vreun timp în care El să nu fi existat!

Învățătura lui Arie a găsit mulți adepți, deoarece acest eretic a început să predice peste

Peste 300 de episcopi au participat la Sinod. Mulți dintre ei purtau încă pe trupurile lor semnele persecuțiilor; alții erau monahi care trăiau de mulți ani în pustie. Unii erau intelectuali, alții, oameni simpli. Îmbrăcat în veșmintele imperiale, împăratul Constantin a deschis oficial Sinodul. Ambele părți și-au prezentat argumentele; Arie chiar a început să recite versurile cu învățăturile eretice care l-au făcut atât de cunoscut în popor. Episcopii anti-arieni au fost șocați. Atunci diaconul Atanasie a fost rugat să răspundă. Atanasie și-a prezentat cu grijă argumentele. Logica sa era uimitoare. El a explicat la ce ar fi dus acceptarea învățăturilor lui Arie: după învățătura lui Arie, Iisus nu este Dumnezeu adevărat. În final, Arie a fost înfrânt, iar Sinodul a formulat un **Crez**, care începe cu aceste cuvinte: „*Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul... Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii..., născut, iar nu făcut; Cel ce este deoființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut...*” Este același Crez pe care îl mărturisim și noi astăzi, la Botez, la Sfânta Liturhie și în multe alte ocazii.

Trăirea credinței noastre – 17. Semne ale lui Dumnezeu în natură

Despre hrănirea celor 5.000

Înmulțirea pâinilor a fost unul dintre multele momente în care Domnul a arătat că este Stăpân asupra naturii, putând să transforme puțină mâncare într-o cantitate îndestulătoare, pentru a hrăni mii de persoane. O frază des întâlnită în rugăciunile noastre de laudă pentru Dumnezeu este aceasta: „Unde voiește Dumnezeu, se biruiește rânduiala firii” (adică legile naturii).

Dar înmulțirea pâinilor și a peștilor a fost mai mult decât un semn al puterii lui Dumnezeu asupra întregii creații. Grijă Domnului pentru o nevoie esențială a omului – hrănirea trupului – ne amintește că El înțelege fiecare aspect al vieții noastre. El a venit să împărtășească toate aspectele vieții umane (în afară de păcat), trăind în mijlocul oamenilor, pe care îi iubește nespus de mult.

Mici minuni ale creației lui Dumnezeu

Ce sunt unele dintre micile „minuni” pe care le întâlnim în natură?

Îeșiți la plimbare împreună cu părinții, pentru a observa semnele lucrării lui Dumnezeu. Dacă e iarnă, observați semnele vieții, adică modul cum supraviețuiesc animalele și plantele în timpul lungilor luni reci de iarnă. Dacă e primăvară, căutați semnele noii vieți. Sau, toamna, observați cum se pregătește natura pentru iarnă.

Daruri pentru sărbători

Împreună cu familia, realizați felicitări care să reprezinte semne ale vieții pe care le găsim în natură.

Copiați câteva versete din Biblie despre frumusețea creației lui Dumnezeu. Ați putea folosi versete din Psalmii 8, 103, 148, sau altele care vă plac. De asemenea, puteți folosi una din cântările Sărbătorii Nașterii, cum sunt cele de mai jos, sau o colindă din cele pe care le cunoașteți.

Confectionați un cerc pe care să-l agățați în casa voastră. Legați patru sfori în patru părți ale cercului. Uniți capetele libere ale sforilor și legați-le de un cârlig sau de un inel. Decupați imagini colorate cu fluturi, frunze, animale, păsări și flori, care arată frumusețea creației lui Dumnezeu, și agățați-le de cerc. Lucrul vostru poate constitui un frumos dar pentru familie, pentru un prieten sau pentru o persoană în vârstă care nu poate ieși des din casă.

Cântări ale Sărbătorii Crăciunului

Ce vom aduce Ție, Hristoase? Că Te-ai arătat pe pământ ca un om pentru noi; că fiecare din făpturile cele făcute de Tine mulțumire Ți aduce: îngerii, lauda; cerurile, steaua; magii, darurile; păstorii, minunea; pământul, peștera; pustiul, ieslea; iar noi, pe Maica Fecioara. Dumnezeule, Cel ce ești mai înainte de veci, miluiește-ne pe noi!

Astăzi, Hristos în Betleem Se naște din Fecioară; astăzi, Cel fără de început Se începe, și Cuvântul Se întrupează. Puterile cerurilor se bucură, și pământul cu oamenii se veselește; magii

aduc daruri, păstorii minunea vestesc. Iar noi neîncetat strigăm: Slavă întru cei de Sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Peștera de sub Biserica Nașterii din Betleem
(steaua marchează locul Nașterii lui Hristos)

Adunați-vă gândurile!

Mântuitorul i-a învățat pe ucenici cum să-L mărturisească.

Citiți fiecare verset biblic de mai jos, în ordine, apoi încercuiți răspunsul corect sau completați voi cu ceea ce era necesar să fie scris.

1. Marcu 6, 8-9

Ce le-a spus Domnul Iisus ucenicilor să ia cu ei atunci când pleacă în călătorie?

mâncare bani
toiag traistă haină

2. Marcu 6, 12

Ce au spus ucenicii oamenilor să facă?

să propovăduiască să se pocăiască
să se bucure să călătorească
să ierte

3. Marcu 6, 10

Unde le-a spus Domnul să stea în fiecare localitate?

cort han peșteră casă șură

4. Marcu 6, 13

Ce au făcut ucenicii?

au vindecat bolnavi
au dat mâncare celor săraci
au scos afară demoni

5. Luca 10, 17

Completați cele două spații goale, pentru a afla ce au spus ucenicii la întoarcere.

„Doamne, și ..... ni se supun în numele .....

6. Matei 28, 19-20

Completați spațiile libere, spunând care au fost ultimele îndrumări date de Mântuitorul ucenicilor Săi.

„Învățați toate .....
pe ei în în numele ..... și al .....
....., și al .....

„Învățați-i să păzească ..... am
poruncit .....

„Eu sunt cu .....
în toate zilele, până la .....“

Pâinea cea de Sus

(Matei 14, 15-23)

Domnul predică-n pustie
La cinici mii de-ascultători
Și-un copil cuminte-aduce
Niște pâini și peștișori,

Să le-mpartă la mulțimea
Ce trei zile n-a mâncat.
Domnul le-a primit pe-acestea
Și le-a binecuvântat.

Le-a-mpărțit la toți, să mănec,
Și-au mâncat... și-a mai rămas,
De-au mai strâns cei
doisprezece,
Fiecare, câte-un vas,

Să se-arate câtă grijă
Are Domnul de ai Lui,
Dar și cât de minunată
E puterea Domnului.

*

*Fericiți cei care vin la Domnul Sfânt
Nu pentru mâncare, ci pentru Cuvânt.
Cei ce-au vrut mâncare n-au avut folos;
Cei ce-au vrut Cuvântul – i-a hrănit Hristos.*

Traian Dorz

Colind

Lerui Doamne, Ler, sub înaltul cer,
Zbor de heruvumi scutură lumini,
Scutură ca-n vis dor de paradis...

Sufletu-mi iertat azi s-a îmbrăcat
În cucernic strai, Pruncului bălai
Să-I aduc în dar alb mărgăritar.

Să-I aduc prinos lui Iisus Hristos
Cântec preacurat, gând înseninat,
Luminos colind Nașterea vestind.

Sergiu Grossu

Aluat

Doamne, Sfântul Tău Cuvânt
Este pe acest pământ
Aluat pe care-l pui
În făina gândului,
Să îl faci ca să dospească
Dospitura cea cerească.

Tu, Care toate le poți,
Pentru toate, pentru toți,
Pune-n mine aluat,
Să-l dospesc neîncetat,
Și Cuvântul Tău cel Sfânt
În covată să-l frământ.

Și-n cuptorul cel de foc
Al durerilor să-l coc,
Și să fac sfinte prescuri
Pentru cuminecături.

Zorica-Teodosia Lațcu

Grâu curat

Grâu curat sub grele brazde semănat,
Rabdă și așteaptă soarele curat!
Greu e-n bezna unde suferi tu acum,
Dar încet se face spre lumină drum.

Vechea fire-n tine caută s-o ucizi,
Firii noi mai largă cale să-i deschizi,
Mai curând s-ajungă spic de aur plin
Luminat de fața cerului senin.

Rabdă încercarea crâncenei furtuni,
Stând unit cu lanul fraților tăi buni!
Crești în adierea vântului voios
Și smerit te-nchină jertfă, credincios.

Pietre grele dacă te vor măcina,
Flăcări de te-or coace, mâini de te-or tăia,
Tu vei fi viață lumii, alinând
Ochii răi... și larma lutului flămând.

Sfântă pâine bună, trup de grâu curat,
Stai pe Masa Jertfei binecuvântat.
Viață și iertare celui păcătos,
Har și-mpărtășire sfântă din Hristos.

Traian Dorz

18. Trimiterea ucenicilor

Trimis într-o misiune

V-a trimis vreodată cineva (părinții sau un profesor) într-o „misiune”? Ce este, de fapt, o misiune? Ar putea fi ceva foarte simplu, precum transmiterea unui mesaj sau îndeplinirea unui mic serviciu. Dar, de asemenea, ar putea fi o sarcină mult mai dificilă, care implică o pregătire specială și complexă pentru îndeplinirea ei cu succes.

Gândiți-vă la misiunea celor trimiși în spațiul cosmic și imaginați-vă cât de mult trebuie ei să se pregătească pentru aceasta. De asemenea, alte tipuri de misiuni – cum sunt misiunile diplomatice, în care cineva trebuie să transmită mesajul sau politica țării sale conducătorilor altei țări – implică multe planuri și pregătiri. Cu cât misiunea este mai importantă, cu atât trebuie să fii mai bine pregătit pentru a o îndeplini cu succes.

Misiunea ucenicilor

Aceasta a fost prima misiune pe care Iisus a încredințat-o ucenicilor Săi. Am putea să o descriem ca pe o „misiune de probă”. Iisus i-a pregătit prin învățătura Sa despre Împărăția lui Dumnezeu. Acum le-a dat putere să vindec bolile și să scoată afară demoni. Dar ei încă nu știau care va fi marea lor misiune pe care le-o va încredința Domnul după Învierea Sa. Ucenicii aveau încă multe de învățat.

Trimiterea ucenicilor în misiune.

Misiunea lui Iisus către întreaga lume

„Chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință.”

(Matei 10, 1)

Iisus străbătea orașele și satele Galileii, învățând în sinagogi, predicând Evanghelia Împărăției și vindecând orice fel de boală și de neputință. Într-o zi, privind la mulțimea care Îl urma, I s-a făcut milă de ea. Oamenii erau răi sau indiferenți față de cei neputincioși sau cu vreun handicap fizic; acești oameni sărmani nu se puteau apăra singuri. Iisus i-a comparat cu o „turmă fără păstor”. Apoi S-a întors spre ucenicii Săi, zicând: „Secerișul este mult, dar lucrătorii sunt puțini; rugați deci pe Domnul secerișului ca să scoată lucrători la secerișul Său”. Atunci le-a dat ucenicilor putere de Sus și i-a trimis să propovăduiască Evanghelia și să vindec pe cei bolnavi. Misiunea lor era să facă ceea ce și Domnul Însuși făcuse: să vestească lumii Împărăția lui Dumnezeu.

Și noi trebuie să ne facem „pescari de oameni”

Iisus Hristos ne cheamă pe fiecare dintre noi să devenim ucenicii Săi. El ne cheamă să ne facem „pescari de oameni”. Dar cum putem noi face aceasta? Fiecare dintre noi are daruri și harisme deosebite pe care le poate folosi pentru a-l ajuta pe alții. Iisus le-a spus ucenicilor să rămână în casele celor care îl primesc cu bucurie. El voia ca ei să ajungă să se cunoască unii pe alții și, în prietenie și dragoste, să-și împărtășească reciproc bunurile duhovnicești și materiale pe care le aveau. Abia atunci puteau să se cunoască îndeajuns unii pe alții, astfel încât să creadă ceea ce ucenicii învățau despre Iisus Hristos și despre Împărăția lui Dumnezeu, pe care El a adus-o oamenilor.

Gândiți-vă la oamenii pe care îi cunoașteți. Scrieți câte un nume deasupra capului fiecărui pescar din barcă. Apoi urmați firul undiței până la peștele pe care fiecare dintre ei l-a prins. În pește, scrieți cum ați putea ajuta sau ajunge să cunoașteți mai bine acea persoană în săptămâna aceasta.

Trimiterea ucenicilor

La un timp după a doua înmulțire a pâinilor, Iisus i-a trimis pe ucenicicii Săi să propovăduiască pretutindeni vestea cea bună a mântuirii, spunând că „s-a apropiat Împărăția cerurilor“.

Trimiterea celor doisprezece

Iisus i-a chemat pe cei doisprezece și le-a vorbit despre misiunea lor. Ei au fost trimiși numai către „oile cele pierdute ale casei lui Israel“ și nu la neamuri sau la samariteni. Domnul i-a trimis în grupe de câte doi prin orașele și satele regiunii. Misiunea lor era să vestească Împărăția lui Dumnezeu, să vindece bolnavi și să scoată afară demoni prin puterea ce le-a fost dată.

Iisus știa că ucenicii Săi vor trăi timpuri foarte grele. Înainte de a-i trimite, El le-a dat putere asupra duhurilor necurate. Ucenicii n-ar fi putut niciodată să ajute și să vindece doar cu puterea lor. Adevărul pe care îl propovăduiau nu era al lor, ci al Domnului cu puterea Căruia scoteau demonii.

Îndrumări pentru misiune

Ucenicii vor fi fost plecați multe zile și vor fi parcurs distanțe mari. Probabil vă gândiți că trebuie să-și fi făcut planuri cu privire la obiectele necesare călătoriei și la locurile de popas. Nimic din toate acestea! Iisus le-a dat câteva instrucțiuni surprinzătoare înainte de plecare:

„Să nu aveți nici aur, nici argint, nici bani în cingătorile voastre; nici traistă pe drum, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag; că vrednic este lucrătorul de hrana sa. În orice oraș sau sat veți intra, cercetați cine este în el vrednic și acolo rămâneți până ce veți ieși“.

Iisus a vrut ca ucenicii Săi să stea cu oamenii, să mănânce cu ei, să fie cu ei tot timpul. Făcând așa, puteau să vină mai bine în întâmpinarea nevoilor lor.

Ucenicii au plecat, astfel, câte doi, spunând oamenilor să se pocăiască de păcatele lor. Ei au scos afară demoni și i-au vindecat pe bolnavi, ungându-i cu untdelemn în numele Domnului. La întoarcere, au putut spune ce lucruri extraordinare s-au făcut prin ei. Iisus le dăduse putere să dea mărturie despre El în fața oamenilor.

Trimiterea celor șaptezeci

Evangelhia de la Luca ne spune că, după un timp, cei doisprezece s-au întors din misiunea lor. Iisus a trimis încă 70 de ucenici să-I fie martori în fața lumii. El le-a dat îndrumări asemănătoare cu cele pe care le dăduse celor doisprezece.

Și acestor martori ai Săi le-a dat Iisus putere să vindece și autoritate asupra demonilor. De asemenea, i-a atenționat că nu toți vor asculta cuvintele lor, ca să creadă în ele. Dar acest lucru nu trebuia să fie pentru ei pricină de supărare sau de pierdere a curajului. Ei trebuie doar să împărtășească oamenilor mesajul lui Dumnezeu. Iar cei ce vor auzi acest mesaj vor răspunde pentru atitudinea pe care o vor lua față de el.

Așadar, grupurile de ucenici au mers prin sate și prin orașe. Ei au făcut așa cum i-a învățat Iisus, vorbind oamenilor despre El și despre Împărăția lui Dumnezeu. La întoarcere, au mărturisit emoționați cum chiar și duhurile necurate au recunoscut autoritatea pe care le-a dat-o Iisus.

O ultimă misiune

După Patimile, Moartea și Învierea Sa, Iisus a mai stat pe pământ patruzeci de zile. În ultima zi, El i-a chemat pe toți ucenicii să-L întâlnească pe Muntele Măslinilor. Unsprezece ucenici (Iuda vânzătorul era mort) L-au întâlnit pe Iisus acolo, pentru a auzi ultimele Sale porunci. Iisus le-a zis: *„Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului“ (Matei 28, 19-20).*

Iisus le-a promis că, așa cum le-a dat putere să facă voia Lui când a fost cu ei pe pământ, tot așa le va da putere să-I fie martori atunci când El va fi în ceruri, prin trimiterea Sfântului Duh.

Trăirea credinței noastre – 18. A spune adevărul

Iisus le spune ucenicilor Săi că atunci când vor transmite vestea cea bună a Împărăției cerurilor vor avea de suferit multe din partea oamenilor. Ei sunt trimiși să vindece pe cei bolnavi, să învie pe cei morți, să curețe pe cei leproși și să scoată afară demoni. Dar, în ciuda acestor lucrări extraordinare, ei nu vor fi întâmpinați întotdeauna cu dragoste și cu recunoștință; mulți îi vor urî și îi vor persecuta.

Persecuție și suferință

Citiți și discutați despre cuvintele Mântuitorului din Matei 5, 10-12.43-45a.

Cunoașteți pe cineva – sau poate ați auzit sau ați citit despre cineva – care a fost persecutat pentru că a spus adevărul?

Ați cunoscut vreo persoană care a fost ridiculizată, batjocorită sau persecutată pentru că a încercat să-i determine pe ceilalți să trăiască după voia lui Dumnezeu?

1. Gândiți-vă cum puteți să aveți tărie suficientă pentru a arăta dragoste și nu ură celor care vă urăsc; să „iubiți pe vrăjmașii voștri și să vă rugați pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc”, așa cum spune Mântuitorul.

Cum pot oamenii credincioși să se întărească unul pe altul în persecuții, pentru a nu renunța să trăiască și să vorbească în conformitate cu ceea ce știu că este drept și adevărat în fața lui Dumnezeu?

2. Cereți-le membrilor familiei voastre să se gândească ce a însemnat pentru ucenici să fie „trimiși” de către Mântuitorul ca să dea lumii mărturie despre El.

Mai întâi, să aveți în vedere câteva ezitări pe care trebuie să le fi avut ei, și anume dificultăți cu care s-au confruntat:

- exigențele misiunii;
- îndepărtarea de casă, de familie;
- dificultățile călătoriei;

- posibilitatea ca unii oameni să refuze să asculte cuvintele lor, să-i persecute sau, cel puțin, să-i trateze cu dispreț și ură.

Adăugați la această listă și alte răspunsuri pe care le pot da membrii familiei voastre.

.....

.....

.....

Prilejuri și foloase

Acum gândiți-vă la urmările pozitive ale activității misionare a ucenicilor:

- șansa de a oferi adevărul oamenilor care erau în căutarea lui;
- posibilitatea de a da nădejde celor deznădăduiți;
- cunoașterea multor oameni;
- formarea și închegarea unor prietenii adânci și durabile cu ceilalți ucenici;
- ocazia de a cunoaște locuri noi și de a-și lărgi cunoștințele și experiența.

Adăugați la această listă și alte fapte pozitive care pot rezulta dintr-o astfel de experiență.

.....

.....

.....

Să împărtășim din experiența noastră și altora

Vorbiți despre experiențele pe care le-ați avut atunci când vi s-a cerut sau ați fost trimiși să faceți un lucru deosebit. Poate ați avut ezitări, așa cum au avut și ucenicii, sau ați avut multe de câștigat îndeplinind acea sarcină.

Dați fiecăruia dintre prieteni ocazia de a vorbi despre experiențele deosebite pe care le-a avut îndeplinind o misiune complexă.

Apoi cereți-le să spună cum ar putea să dea mărturie despre iubirea lui Iisus și să aducă nădejde și credință în viețile celor din jur.

Enumerați câteva dintre lucrurile pe care ați putea să le faceți în cartierul sau în satul vostru, pentru prietenii și rudele care nu cred în Dumnezeu. Ați vrea să vorbiți cu ei? Credeți că trebuie să le

arătați mai multă dragoste? I-ați invita să mergeți împreună la biserică sau i-ați antrena în mai multe activități comune?

Ce altceva puteți face pentru a mărturisi lumii despre Dumnezeu?

Imaginați-vă care ar fi problemele cu care vă veți confrunta punând în aplicare aceste gânduri, dar și ce urmări pozitive ar putea avea o astfel de acțiune.

Rugați-vă împreună și sprijiniți-vă unii pe alții, pentru ca Dumnezeu să arate fiecăruia care este misiunea la care este chemat. Cereți ajutorul Mântuitorului, pentru a face voia Sa cu aceeași credință și stăruință ca și ucenicii Săi.

Trimișii

(Matei 10, 1-15)

Domnu-Și cheamă ucenicii,
Dându-le puteri și har,
Ca să meargă-apoi în lume
La cei suferind amar.

Iată-i: Simon, zis și Petru,
Și fratele său, Andrei;
Toma cu Matei și Iacob
Cu Ioan – ai lui Zebedei...

Simon-Canaanitul, Iacob
Care-i fiul lui Alfeu,
Levi-al lui Tadeu și Iuda,
Filip și Bartolomeu.

Și-i îndeamnă să nu meargă
Pe-a păgânilor cărări,
Ci să strige-mpărăția
Domnului în patru zări...

*

**Fericiți cei care merg vestind mereu
Sfânta-mpărăție a lui Dumnezeu.
Căci când ei sfârși-și-vor slujba credincios
Vor primi în ceruri Slava cu Hristos.**

Cristian Mihalache

E frumos

E frumos când poți în viață
Să fii darnic și milos...
Să te duci de dimineață
Să ștergi lacrima răzleată – e frumos...

E frumos, când zboară anii,
Să-ți faci viața un prinos...
Să hrănești cu drag orfanii,
Să-i ajuți pe toți sărmanii – e frumos...

E frumos când nu-i răpusă
Jertfa ta de-un gând fălos...
Când în taină nepătrunsă
Îți țeși haina cea ascunsă – e frumos...

Însă fapta cea mai mare,
Darul cel mai de folos
E să chemi pe-un om, pe-oricare,
Dintr-o viață de pierzare – la Hristos...

Costache Ioanid

Unde-i Domnul meu?

Unde-i Domnul meu, o, unde-i?
Inima mea-L cată,
După El cu dor așteaptă
Viața mea-nsetată...
Arde, cheamă și așteaptă
Viața mea-nsetată...

I-am văzut odată chipul
Ars ca de ninsoare
Și de-atuncea nu-mi mai pare
Albă nici o floare,
Nu-mi mai pare-n lumea-ntreagă
Albă nici o floare...

Blând, I-am auzit odată
Vocea Lui duioasă
Și, de-atuncea, nu-i cântare
S-o mai simt frumoasă,
Nu-i cântare-n lumea-ntreagă
S-o mai simt frumoasă.

Legănatu-m-au odată
Dorurile Sale
Și, de-atuncea, nu-i pe lume
Nici o pernă moale,
Nu-i în lumea asta-ntreagă
Nici o pernă moale.

I-a simțit odată mâna
Inima-mi sărmană
Și, de-atuncea, nu-i pe lume
Mâini să-mi lege-o rană,
Nu-s pe lume mâini să știe
Cum să-mi lege-o rană.

Însetat, băui odată
Apa Lui cerească
Și, de-atuncea, nu-s izvoare
Să mă răcorească,
Nu-s izvoare-n lumea-ntreagă
Să mă răcorească.

Mi-a sfințit odată fața
Dulcea-I sărutare,
Dorul după El de-atuncea
Crește tot mai mare,
Fără margini, fără moarte,
Crește tot mai mare.

Și mă-ntreb: De n-ar fi-n lume
Dragostea-I curată,
Cui i-aș mai fi dat eu, oare,
Inima mea toată?
N-ar fi nimeni să mai aibă
Inima mea toată!...

Traian Dorz

Cuprins

1. Țara Bibliei	5
2. Mărturia Bibliei	11
3. Poporul lui Israel	17
4. Judecătorii și regii poporului lui Dumnezeu	24
5. Proorocii mântuirii	29
6. Ioan – Înaintemergătorul	36
7. Fecioara Maria se supune voii lui Dumnezeu	41
8. Mântuitorul făgăduit Se naște	47
9. Mântuitorul făgăduit crește	52
10. Ioan botează și predică	59
11. Botezul lui Iisus	64
12. Iisus Se pregătește pentru misiunea Sa	71
13. Chemarea ucenicilor	76
14. Iisus învață și vindecă	81
15. Împărăția lui Dumnezeu este aproape	88
16. Parabolele Împărăției	95
17. Semne ale Împărăției lui Dumnezeu	100
18. Trimiterea ucenicilor	107

Tehnoredactarea computerizată,
îngrijirea ediției, machetarea, corectura
și aranjamentul grafic:

Editura «OASTEA DOMNULUI» – Sibiu

telefon: 069 / 216677; tel. fax: 069 / 216914; e-mail: oasteadomnului@sibnet.ro

Bun de tipar: 10 mai 2001

Tiraj: 5000 ex.

Tiparul executat la POLSIB S. A. Sibiu

sub comanda nr. 1 A 146